

ADVERTIMENT: La versió informàtica dels textos de les actes de les sessions realitzades per l'Ajuntament en Ple s'ofereixen a través d'Intranet amb finalitats exclusivament informatives, i es troben transcrits en els llibres habilitats legalment, protocol·litzats amb la rúbrica del President i el segell de la Corporació, que en tot cas prevalen en cas de divergència amb la versió electrònica. El present document és una versió de l'Acta de la reunió realitzada per l'Ajuntament en Ple en la data que s'indica, de la qual s'han extret les referències a dades que puguin afectar el dret a la intimitat o altres dades de caràcter personal que no comptin amb el consentiment de les persones afectades o amb habilitació en una norma amb rang legal.

**ACTA DE LA SESSIÓ ORDINÀRIA REALITZADA PER L'AJUNTAMENT EN PLE EL DIA
31 DE MARÇ DE L'ANY 2016 - SESSIÓ NÚM. 03/2016 -**

ALCALDE - PRESIDENT

SR. JORDI BALLART i PASTOR

REGIDORS/ES ASSISTENTS

SR. AMADEU AGUADO MORENO
SR. DAVID AGUINAGA ABAD
SR. ISAAC ALBERT AGUT
SR. MARC ARMENGOL PUIG
SR. CARLES CABALLERO PEÑA
SR. NOEL DUQUE ALARCON
SR. JORDI FLORES BORNAO
SR. JOSEP FORN CADAVALCH
SR. JAVIER GONZALEZ DELGADO
SR. MARC GRAU SOLES
SRA. CARME LABÒRIA ROJAS
SRA. MERITXELL LLUÍS VALL
SR. EMILIANO MARTINEZ NAVARRO
SR. JAVIER MARTINEZ RAMIREZ
SR. XAVIER MATILLA AYALA
SRA. LLUÏSA MELGARES AGUIRRE
SRA. MARTA MUNTANYOLA PABLO
SR. DANI NART JUANES
SRA. CARMEN ORTUÑO APARCERO
SRA. MARIA RAMBLA AMAT
SRA. ROSA MARIA RIBERA MITJAVILA
SRA. ANNA RIUS ULLDEMOLINS
SR. MIQUEL SÀMPER RODRIGUEZ
SRA. MARIA SIRVENT ESCRIG
SR. GABRIEL TURMO SAINZ
SR. ALFREDO VEGA LOPEZ

SECRETARI GENERAL Accidental

SR. ISIDRE COLÀS i CASTILLA

Al Saló de Plens de la Casa Consistorial de la ciutat de Terrassa, a trenta-un de març de l'any dos mil setze, es reuneix l'Ajuntament en Ple per realitzar en primera convocatòria Sessió Ordinària, sota la Presidència de l'Il·lm. Sr. Alcalde-President de la Corporació, Jordi Ballart i Pastor.

Assisteixen els Regidors i Regidores que al marge s'anomenen, assistits tots ells pel Sr. Isidre Colàs i Castilla, Secretari General Accidental de la Corporació.

També hi és present el Sr. Félix Gómez Munné, Interventor de Fons Municipal.

Oberta la sessió per la Presidència, quan són les sis de la tarda del dia de la data, es procedeix en primer lloc a l'aprovació de l'esborrany de l'Acta de la reunió realitzada el dia 25 de febrer d'enguany (número 2/2016), el qual és aprovat per unanimitat.

Tot seguit es procedeix a la substanciació dels assumptes que conformen l'Ordre del Dia de la present sessió, començant per aquells que componen la seva PART RESOLUTIVA.

Epígraf 2) Aprovació de la proposta de conveni entre la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Terrassa per al manteniment i funcionament d'un centre de documentació del Parc natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac.

Per unanimitat dels Regidors i Regidores presents, l'Ajuntament en Ple aprova els següents acords:

PRIMER.- Aprovar la proposta de conveni entre la Diputació de Barcelona i l'Ajuntament de Terrassa per al manteniment i funcionament d'un centre de documentació del Parc Natural de Sant Llorenç del Munt i l'Obac amb un període de vigència comprès entre el dia 1 de gener de 2016 i el 31 de desembre de 2019.

SEGON.- Acceptar la subvenció de 6.000 € atorgada en virtut del conveni aprovat per a l'any 2016.

TERCER.- Nomenar al Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Territori i Sostenibilitat, Marc Armengol Puig com a representant de l'Ajuntament de Terrassa per atorgar tots els documents públics i privats necessaris per donar compliment al present conveni.

QUART.- Notificar el contingut del present Acord a la Diputació de Barcelona i als departaments que correspongui per a la seva tramitació i compliment.

ÀREA DE SERVEIS GENERALS I GOVERN OBERT

Epígraf 3) Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres a les quals s'ha atorgat llicència municipal, i determinar la bonificació en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal, que a continuació s'indicaran, i determinar que gaudiran de les bonificacions en la quota de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que en cada cas s'indicarà.

Annex	Concepte d'aplicació bonificació	Import total bonificat
-------	----------------------------------	------------------------

1	obres que siguin declarades d'especial interès o utilitat municipal per concórrer circumstàncies socials, culturals, històric-artístiques, ambientals, o de fomentar de l'ocupació que justifiquin la declaració.	56.908,18€
2	obres promogudes per l'Estat, la Comunicat Autònoma o la pròpia administració municipal, directament o mitjançant un ens depenents, per tal de ser destinades a satisfer serveis públics i/o d'interès públic	
3	obres executades per iniciativa pública referents a habitatges de protecció oficial o habitatges declarats protegits quan més del 80% de la superfície destinada a habitatge estigui acollida al règim de protecció oficial	
4	per ser obres de reparació i rehabilitació d'edificis continguts en les fitxes del Catàleg del Pla especial de protecció d'edificis i conjunts històric-artístics, quan afectin els elements protegits de l'edifici.	
5	obres en què concorrin circumstàncies de foment de l'ocupació	
6	per ser obres d'arranjament i embelliment de façanes.	669,39€
7	per ser obres de rehabilitació afectats per patologies estructurals	
8	per ser instal·lacions de plaques solars, panells fotovoltaics i receptors d'energies eòliques.	
9	per ser obres destinades a la millora o sostenibilitat del medi ambient	
10	per ser obres realitzades per particulars en immobles d'ús residencial que siguin o hagin de ser el seu habitatge habitual i que tinguin una antiguitat superior a 25 anys.	

SEGON.- No declarar d'especial interès o utilitat municipal les construccions, instal·lacions i obres que han estat objecte d'atorgament de llicència municipal i que es relacionen en l'annex 11, en considerar que no concorren en elles les circumstàncies previstes a l'article 103.2 del Reial Decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, i a l'article 2 de l'Ordenança Fiscal de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres. Conseqüentment, determinar que les esmentades obres no gaudiran de bonificació de la quota de l'esmenta't impost.

TERCER.- Doni's trasllat de l'acord anterior a tots els interessats, i efectui's la publicació corresponent en el Butlletí Oficial de la Província.

ÀREA DE DRETS SOCIALS I SERVEIS A LES PERSONES

Epígraf 4) *Ratificar la resolució núm. 1046, de 15 de gener de 2016, que aprova el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès i l'Ajuntament de Terrassa, Servei d'Educació, per tal de contribuir en les despeses de funcionament de l'escola Pilarin Bayés, ubicada a Les Fonts de Sant Quirze, per al període 2016 – 2020.*

L'Ajuntament en Ple aprova per unanimitat dels Regidors i Regidores presents la ratificació dels acords següents:

1. Aprovar el conveni de col·laboració entre l'Ajuntament de Sant Quirze del Vallès i l'Ajuntament de Terrassa, Servei d'Educació, per tal de contribuir en les despeses de funcionament de l'escola Pilarin Bayés, ubicada a les Fonts de Sant Quirze, per al període 2016-2020, cursos escolars 2015-16, 2016-17, 2017-18, 2018-19 i 2019-20, ja que hi assisteixen alumnes dels dos municipis.

2. De conformitat a l'acord primer del conveni que anteriorment s'aprova, fixar en la quantitat de DISSET MIL CINC-CENTS VINT EUROS (17.520,00 €) la contribució de l'Ajuntament de Terrassa, Servei d'Educació, en les despeses per finançar l'esmentada tasca corresponent al curs 2015-2016.

3. Que l'import que s'aprova anteriorment, es pagui i s'apliqui amb càrrec a la partida 3422.32501.48900.

4. Elevar el contingut d'aquesta resolució a l'Excm. Ajuntament Ple, per a la seva ratificació.

Epígraf 5) Aprovació inicial del Reglament Municipal de Participació Ciutadana.

Per part de la Presidència s'anuncia que ha estat presentada una esmena per part del Grup municipal de CiU, el contingut de la qual es transcriu a continuació:

« ON DIU:

Article 17, apartat b)

b) Plans, projectes o programes i modificacions de planejament que comportin reclassificacions de sòl no urbanitzable o canvis en el règim d'ús d'aquest sòl, aliens o contraris als que s'estableixin en el Pla especial d'ordenació i gestió de l'Anella Verda de Terrassa o al planejament d'especial protecció vigent, amb especial atenció a la implantació de nous usos recollits en l'article 47.4 i 47.6.c, d i e de Llei catalana d'urbanisme.

HA DE DIR:

Article 17, apartat b)

b) Planejament urbanístic o projectes que afectin al sòl no urbanitzable, i que comportin canvis substancials respecte el que s'estableixi al Pla de l'Anella Verda de Terrassa o planejament d'especial protecció vigent, pel que fa a l'estructura general, model d'ordenació, classificació del sòl o el seu règim d'usos.»

Pren la paraula la Sra. Lluís per tal de presentar aquesta esmena. Es tracta d'una esmena tècnica al dictamen aprovat a la Comissió informativa de Drets Socials i Serveis a les Persones, per tal de solucionar els problemes tècnics que es plantejaven a l'apartat b) de l'article 17 tot i conservant el sentit del text aprovat, sense diluir-ne el contingut. La proposta d'esmena és eminentment formal, i és necessària per tal de clarificar el sentit del supòsit b), que és el de donar veu a la ciutadania en els casos de propostes de modificació del model de sòl no urbanitzable que estableixi l'Anella Verda i el planejament d'especial protecció, així com per encaixar l'abast dels

supòsits concrets que implicarien la consulta no referendària en el concepte jurídic de “canvi substancial” previst a la legislació urbanística vigent.

Es procedeix tot seguit a la votació d’aquesta esmena, la qual és aprovada amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

Pren novament la paraula la Sra. Lluís per tal de presentar el dictamen. Des de la Comissió política de Qualitat Democràtica, formada per tots els Grups municipals, es presenta al Ple l’aprovació inicial del Reglament de Participació Ciutadana, un reglament fet de manera participada. En primer lloc, la Sra. Lluís agraeix a les entitats i a la ciutadania, presents avui al Ple, especialment a aquelles i aquells que han vingut per aquest punt de l’ordre del dia. En segon lloc, la Sra. Lluís agraeix a totes les persones que han fet possible un nou Reglament de Participació Ciutadana: la ciutadania en general, i les 200 persones que hi han participat directament; la setantena d’entitats que hi han participat; als membres de la Comissió Política de Participació Ciutadana d’anteriors mandats, i en concret el Sr. Emili Cirera, d’Iniciativa per Catalunya – Verds, la Sra. Alexandra Vallugera, d’ERC, el Sr. Gabriel Turmo, del PPC, i ella mateixa en representació de Convergència. La Sra. Lluís també mostra el seu agraïment als anteriors Regidors i Regidora de participació ciutadana, en Jordi Ballart, el Sr. José Manuel Cárdenas i la Sra. Lluïsa Melgares. També als actuals membres de la Comissió política de Qualitat Democràtica, Sra. Sara Moya, de la CUP, Sr. Gabriel Turmo, del PPC. Sra. Carmen Ortuño, de C’s, Sr. Carles Caballero, d’ERC-MES, Sr. Òscar Monterde, de TeC, i Sr. Amadeu Aguado, del PSC. La Sra. Lluís agraeix també, de manera especial, a tots els serveis municipals de l’Ajuntament per la seva implicació, i concretament als directors de serveis d’anteriors mandats: Sr. Jordi Alfonso, Sr. Albert Planell, Sr. Jordi Herrera, Sra. Anna Graells, Sra. Montse Martínez, Sra. Eva Magaña i Sr. Tolo Agudo, així com a tot l’equip del Servei de Participació Ciutadana. Pel que fa al present mandat, la Sra. Lluís mostra el seu agraïment a tot l’equip del Servei de Qualitat Democràtica, amb la Sra. Mercè Soler, Directora de serveis, la Sra. Imma Muñoz, Cap del Servei, i el Sr. Joan Antoni Vilchez, assessor jurídic. Així com també a Secretaria General, amb el Sr. Isidre Colàs al capdavant. Aquest llarg però sincer agraïment, considera la Sra. Lluís, ha estat imprescindible, i espera no haver-me deixat ningú, per entendre present document, i ha estat un acte de justícia haver-hi esmerçat aquesta estona. La Sra. Lluís recorda tot seguit que fa 26 anys es va aprovar el primer Reglament de Participació Ciutadans, i sis anys més tard es va modificar. Així doncs, l’actual Reglament és de l’any 1995. Per tant, l’experiència acumulada durant aquests anys quant a eines, instruments i òrgans de participació posa de manifest la necessitat de millora, de renovació i d’innovació per aconseguir una participació real i efectiva de la ciutadania. Els ciutadans i ciutadanes reclamen un canvi en les maneres de fer política, de governar, basades en valors com la proximitat, la transparència, l’eficàcia i el rendiment de comptes de l’Administració. Una Administració que doni resposta als nous paràmetres i demandes socials, que sigui transparent, que sigui oberta i col·laborativa, que permeti la implicació i participació ciutadana en aquells assumptes que generen interès o inquietud i, sobretot, que esdevinguin actors actius a l’hora d’avaluar i compartir decisions sobre les polítiques i actuacions públiques. Així doncs, l’objectiu d’aquest nou text és millorar la qualitat democràtica a la nostra ciutat, i això només és possible amb la cooperació ciutadana, la

coproducció, la codecisió i la coavaluació de les polítiques públiques amb la ciutadania. En definitiva, el que es vol és millorar la qualitat democràtica en la presa de decisions; establir mecanismes de participació política i social de i amb la ciutadania; potenciar el diàleg, la proximitat, la transparència i la coresponsabilitat amb la societat. Es tracta, doncs, d'un text que no pretén ser un reglament restrictiu, ni un codi tancat. Ans al contrari, pretén ser un document obert, flexible i capaç d'adaptar-se constantment a les realitats i als canvis socials de la ciutat. Aquest nou Reglament està format per 43 articles agrupats en 6 títols i 11 disposicions. La Sra. Lluís afegeix que tot i que no és ara el moment de comentar cadascun dels articles, sí vol explicar els aspectes genèrics que cal destacar. En primer lloc, es busca una participació activa de la ciutadania en el disseny i/o l'execució de la política local. S'obre la participació individual i es passa dels 18 anys als majors de 16. Es reforça la participació de les entitats i col·lectius. Es faciliten les intervencions de la ciutadania en els òrgans municipals. Es milloren els instruments i mecanismes de participació. Es potencia l'audiència pública com un veritable espai de debat. Es millora la qualitat dels processos de participació. Es fomenta l'educació en la participació i la democràcia. Es fomenten accions per al suport a l'associacionisme i al voluntariat. Es crea una Comissió d'Impuls i Seguiment del Reglament. La Sra. Lluís destaca també el desenvolupament de l'apartat de Participació dins el Portal de Govern Obert de Terrassa. La Sra. Lluís vol aturar-se en la creació d'una Comissió d'impuls i seguiment del Reglament, que ha d'impulsar les accions previstes en el Reglament, fer-ne un seguiment i avaluar-ne la seva implementació. Ha d'impulsar una auditoria ciutadana amb l'objectiu de realitzar una diagnosi de la participació a la nostra ciutat. La Comissió estarà formada no només per representants dels diferents Grups polítics municipals, sinó per representants d'entitats, per la ciutadania i per personal tècnic municipal. La Sra. Lluís ha destacat precisament aquesta Comissió perquè la voluntat no és que aquest Reglament esdevingui una norma tancada, un marc normatiu estable i fix al llarg dels anys, sinó un document obert, flexible i capaç d'adaptar-se constantment a les realitats i als canvis socials de la ciutat. Aquest Reglament, però, és un punt de partida. Ha de ser una veritable eina per a la millora de la qualitat democràtica a la nostra ciutat. I aquesta Comissió ha de fer una diagnosi i una anàlisi de la participació per tal de detectar-ne les mancances i proposar noves accions si cal. El que avui la Comissió política de Qualitat Democràtica porta a l'aprovació inicial d'aquest Ple municipal és un Reglament de Participació Ciutadana fet amb el màxim consens possible. El que avui es posa en valor són els principis de la cooperació ciutadana, la coproducció, la codecisió i la coavaluació de les polítiques públiques amb la ciutadania. Però només serà el treball conjunt de totes i tots el que permetrà anar més lluny i avançar cap a una participació real i efectiva de la ciutadania i avançar cap a una Terrassa profundament democràtica, plural i participativa.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui comença destacant la tasca duta a terme per part de tothom en aquest Reglament, una tasca que no ha estat fàcil i que ha comportat anys en poder-se completar. El Sr. Rodríguez fa seus els arguments que ha fet servir la Sra. Lluís. El Grup del no ha presentat cap esmena en aquest Ple, ja que durant tot el procés n'ha presentat més de 140 esmenes, l'immensa majoria de les quals no han estat acceptades. Per aquest motiu, el Grup del PPC no pot donar suport al Reglament, i no només per manca d'acceptació de les esmenes, sinó perquè entén que el Reglament pretén substituir la democràcia representativa, deixar-la sense efecte, i això no ho pot compartir el Grup del PPC. El Ple de l'Ajuntament és la màxima expressió de la democràcia local. Les eleccions municipals són el procediment i el procés més ampli, més transversal, més transparent i més directe de la democràcia. Fins i tot és perillós intentar desvirtuar aquest procés. El Grup del PPC no comparteix, per exemple, que es rebaixa a 16 anys l'edat per poder exercir la iniciativa ciutadana, les intervencions al Ple, a les comissions, etc. Tampoc d'altres elements, com ara que s'equiparin en drets, a efectes de la participació ciutadana, els terrassencs i els estrangers que es troben en situació irregular. Això és contrari a l'ordenament jurídic. El PPC sempre ha defensat una immigració legal i integrada. Tampoc comparteix l'excés de regulació del

Reglament, ja que serà poc funcional i poc pragmàtic. Tampoc comparteix la supressió del capítol relatiu al Consell d'infants, que es contemplava a la proposta de Reglament del mandat anterior. En definitiva, conclou el Sr. Rodríguez, el Grup del PPC no comparteix un Reglament que desvirtua la democràcia representativa. Això és una victòria dels Grups de TeC, d'ERC-MES i de la CUP, que mitjançant aquest Reglament volen guanyar el que no van aconseguir a les eleccions municipals. El Sr. Rodríguez mostra la seva sorpresa davant el fet que el Grup del PSC sí li doni suport.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Sirvent, qui comença assenyalant que el Grup de la CUP ens posicionarà a favor de l'aprovació del Reglament de Participació. Tanmateix, és una aprovació crítica. En primer lloc, la CUP no pot ni vol fer-se responsable de com s'ha estat duent l'anomenat procés participatiu, doncs considera que s'allunya flagrantment del que hauria de ser un procés participatiu i, per tant, del que hauria d'haver estat. És fins i tot vergonyós que s'aprovi aquest Reglament sense que hagi pogut estar acompanyat d'una participació real, i això ha estat qüestió de voluntat política. És inadmissible que s'anomeni procés participatiu a quelcom que no pot ni tan sols estar acompanyat de sessions informatives bàsiques, doncs fins i tot la informació no ha estat bidireccional ni transparent. Fins ahir mateix, com denunciaven les associacions de veïns, no s'havia fet públic el document darrer sorgit de la comissió de qualitat democràtica i que avui es presenta a Ple. En aquest sentit, i com a Grup polític que a dia d'avui forma part del Consistori, ella CUP demana disculpes a totes les entitats, associacions, col·lectius i persones que van participar presentant esmenes per a l'elaboració d'aquest reglament, malgrat no li correspongui la responsabilitat de liderar aquest paper. La Sra. Sirvent entén que el debat de les esmenes hauria d'haver estat col·laboratiu amb totes aquelles entitats i persones que van fer aportacions en el seu moment, i no exclusiu dels Grups polítics, com així ho ha repetit la Grup en el sí de la comissió. D'altra banda i, precisament perquè lamenta que l'equip de govern hagi dilatat durant llarg temps la modificació i aprovació d'aquest reglament, el Grup de la CUP considera de responsabilitat política poder aprovar-lo per tal de tenir, com a mínim, un punt de partida, una nova estructura sobre la qual seguir treballant. I més quan després de la presentació d'esmenes per part dels nous Grups polítics entrats al Consistori, s'ha acordat poder mantenir aquest Reglament de forma oberta, i per tant amb voluntat de que sigui canviant i dinàmic en funció de les necessitats pròpies de la ciutat, mitjançant una comissió ciutadana, anunciada per la Sra. Lluís, que contempla el propi Reglament, i que està dotada de capacitat i de competència per avaluar l'aplicació del reglament així com les mancances que esdevinguin en la seva posada en marxa. En aquest sentit, el Grup de la CUP resta a l'expectativa que es compleixi amb la revisió del ROM tal i com s'ha compromès la Comissió de Qualitat Democràtica. Per tant, aquest Grup també espera i es responsabilitza de pressionar per tal que en breu aquest Reglament estigui de nou a debat per tal de poder incorporar aspectes que fins ara no han estat possibles d'introduir per limitació del ROM. El Reglament que s'aprovarà avui no és el que la CUP hauria presentat si hagués pogut fer-ho sola. Tanmateix, de la mateixa manera que assenyala les mancances que ha tingut el procés participatiu, també assenyala la voluntat de diàleg i consens que ha estat present en els debats d'esmenes i aprovació definitiva per part de la comissió. Per tant, la CUP es compromet a fiscalitzar l'aplicació del Reglament i estar al cas per detectar i portar a debat tots aquells desajustos que es puguin evidenciar en la posada en marxa.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Ortuño, qui comença assenyalant que la participació és un pilars sobre els quals es fonamenta la idea de democràcia, i un dels criteris a través dels quals els ciutadans jutgen l'acció dels seus governs. Ciutadans ha incorporat una esmena en aquest sentit al Reglament, segons la qual l'Alcalde, el tercer any de mandat, haurà de realitzar una audiència pública per rendir comptes sobre els objectius del pla de govern, el que s'han acomplert i les causes dels que no s'han acomplert, així com els mitjans utilitzats i el seu cost. Per altra banda, el Grup de Ciutadans considera que la rendició de comptes del pla de govern és un estímul eficaç per impulsar la transparència en la gestió pública. La Sra. Ortuño agraeix l'esforç i el consens de tots els Grups

municipals, així com del servei de Qualitat Democràtica per arribar a la seva aprovació. El Grup de C's hi votarà a favor.

El Sr. Caballero comença donant la benvinguda al Ple a Sa Majestat el Rei d'Espanya, que seguint la tradició borbònica torna al Ple municipal per imposició i no per votació de la ciutadania. El Sr. Caballero afegeix donant l'enhorabona a la Sra. Lluís, perquè ha fet honor al nom de la seva Àrea, la de Qualitat Democràtica. N'ha fet honor perquè una part de la qualitat democràtica es basa en la voluntat d'escoltar tothom. El Grup d'ERC-MES ho ha pogut comprovar a les reunions de la comissió. Una segona característica de la qualitat democràtica és la voluntat de lluitar pels acords. I la Sra. Lluís n'ha lluitat en aquest sentit. No s'ha donat per vençuda, tot i que tenia molt difícil posar d'acord, o en no massa desacord, posicions polítiques molt diferenciades. Malgrat aquests notables diferències polítiques, en el Reglament que avui es presenta al Ple ha estat possible posar-se d'acord. Cal valorar el treball de tots els Grups polítics, amb més de 500 esmenes debatudes en la comissió de Qualitat Democràtica. També cal valorar la predisposició del govern per tal que els Grups polítics nous en el Consistori, que representen a més de 40.000 terrassencs i terrassenques, hagin pogut intervenir en l'elaboració d'aquest Reglament. El Sr. Caballero es refereix a la intervenció de les entitats i associacions, tot dient que no era possible aconseguir-ho tot. Per una banda es reclamava rapidesa. Per altra, es demanava participació. El Sr. Caballero considera que ambdós factors eren difícils de conjugar. Tot i així, s'ha actuat de la manera més ràpida possible. El Sr. Caballero recorda, més enllà de tot el que s'ha aconseguit, allò que encara resta pendent. Els deures pendents tenen a veure amb una legislació superior, que no permet fer vinculants les decisions emanades de la participació de la ciutadania. L'Estat, hores d'ara, no ho permet. El Sr. Caballero afegeix que cal esperar sortir aviat d'aquest Estat que té por de la participació. Un altre deure pendent té a veure amb la reorganització territorial de la ciutat, tornar a obrir el debat sobre els districtes de la ciutat. Els actuals sis districtes de la ciutat no responen a les necessitats i a les realitats de la ciutadania. Un últim deure pendent, que fa molts anys que dura, té a veure amb la reforma del Reglament Orgànic Municipal, que va ser aprovat l'any 1986, fa vint anys. Moltes de les propostes que vint anys després la ciutadania reclama, i els seus representants polítics també, es veuen encotillades per un ROM que no respon a les realitats actuals, tecnològiques, socials, etc., de l'any 2016.

La Sra. Muntanyola anuncia que el Grup de TeC votarà a favor de l'aprovació del Reglament, tot valorant que després de tant de temps s'acabi aprovat. Malgrat hi hagi aspectes del procés participatiu que s'haguessin pogut fer millor, el Reglament no hagués estat possible sense les aportacions de la ciutadania i del teixit social de Terrassa. La Sra. Muntanyola s'afegeix als agraïments que altres Grups han fet al servei de Qualitat Democràtica, que ha estat predisposat a reunir-se i debatre sobre les esmenes presentades pels diferents Grups municipals. Això demostra que quan hi ha voluntat d'acord, de consens i de treballar amb criteri, les coses arriben a bon port. Tot això, la Sra. Muntanyola posa de manifest que aquest no és el Reglament que el Grup de TeC hagués elaborat. Queda molt camí per recórrer, i molts aspectes en els quals es podria anar més lluny per millorar la participació, fent-la més directa i amb més protagonisme. Cal també, com ha assenyalat el Sr. Caballero, actualitzar altres normatives per poder continuar avançant.

El Sr. Aguado considera que avui és un dia per felicitar-se tots plegats, atès que s'ha donat un pas important, gràcies a la feina realitzada conjuntament, gràcies a les aportacions de les entitats i la ciutadania, i gràcies a la tasca duta a terme pels diferents Grups municipals. Aquest Reglament ha de servir per millorar la participació a la ciutat, i per adaptar-la als nous mitjans i canals de què es disposen actualment. El nou Reglament ha de donar resposta a les necessitats i les reclamacions de la ciutadania, i que la feina realitzada entre tots permetin una participació més real i efectiva. Amb una implicació més gran de la ciutadania, organitzada o a títol individual, és

garantia d'una major qualitat democràtica en la presa de decisions. Aquest Reglament ve des de les persones i per a les persones, perquè són les persones les que també esdevenen govern de la ciutat i que també ocupen espai en la seva governança. El Sr. Aguado afegeix que cal felicitar-se per la feina feta en la comissió de Qualitat Democràtica, que ha comptat amb les aportacions i les respectives visions dels Grups municipals. De la mateixa manera, cal reconèixer l'ineestimable participació i la implicació de la ciutadania en el procés de debat, que es va obrir a partir de la presentació del primer esborrany públic. Les seves aportacions han estat clau i han enriquit el document final que avui se sotmet a l'aprovació del Ple. El Sr. Aguado agraeix també a tot el personal tècnic municipal que hi han treballat durant tots aquests anys. Ara pertoca posar-se a treballar i desplegar el Reglament, per tal que esdevingui una eina clau per a la ciutadania i també per a l'Ajuntament. Un Ajuntament que està disposat a fer nova política i a millorar el sistema democràtic. Es preveu una comissió que impulsi les accions previstes i que faci un seguiment i una avaluació de les mateixes. Aquesta comissió ha de seguir la línia establert fins ara, comptant amb la participació de les entitats, la ciutadania i els Grups municipals del Consistori.

Intervé seguidament la Sra. Lluís, qui comença mostrant la seva sorpresa per les paraules del Sr. Rodríguez, quan ha dit que el Reglament era una victòria de tres Grups municipals. En tot cas, afegeix la Sra. Lluís, ha estat una victòria de tota la ciutadania, de les entitats i les persones que durant set anys han participat en el procés, que tal vegada ha estat massa llarg però que finalment ha vist la llum amb la present aprovació inicial. El període d'al·legacions segurament enriquirà encara més el Reglament. La Sra. Lluís es mostra d'acord amb d'altres Grups en què queda molt camí per recórrer. Per això l'equip de govern n'està compromès. La legislació estatal i la nacional ha impedit més enllà del que la voluntat política hagués volgut. Per tant, aquesta victòria ha estat una petita victòria de tota la ciutadania. És cert, afegeix la Sra. Lluís que resta pendent el tema de la reestructuració territorial de la ciutat, així com la revisió del ROM. El Reglament de Participació Ciutadana no ha pogut avançar més perquè el ROM ho ha impedit. En tot cas, no es defallirà i es continuarà treballant en aquesta línia. I es farà perquè és una prioritat política de l'equip de govern millorar la qualitat democràtica en la presa de decisions, tot establint mecanismes de participació política i social *de i amb* la ciutadania i adaptant la normativa local. Amb aquest objectiu es va crear la Regidoria de Qualitat Democràtica, que té la missió bàsica de què la participació ha de formar part de la cultura organitzativa i ciutadana de la nostra ciutat. És imprescindible governar buscant la implicació de la ciutadania, i dels diferents actors de la ciutat, a l'hora d'avaluar i compartir decisions sobre les polítiques i actuacions públiques. Potser fins ara no s'ha fet prou bé, i cal intentar seguir fent-ho millor. És un repte perquè és una nova forma de governar, basada en la cooperació ciutadana, la coproducció, la codecisió i la coavaluació de les polítiques públiques amb la ciutadania. Però també és una fita molt important que esperem aconseguir amb la col·laboració de tothom.

Es procedeix tot seguit a la votació del present dictamen, amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

El contingut dels acords aprovats és el següent:

PRIMER.- Aprovar inicialment el Reglament Municipal de Participació Ciutadana, que substituirà, un cop entri en vigor, el reglament de participació ciutadana, que va ser aprovat inicialment pel ple municipal en data 27 d'octubre de 1994 i definitivament per Decret d'Alcaldia núm. 259 de data 14 de febrer de 1995.

SEGON.- Aprovar la creació del fitxer de dades personals anomenat "Registre Municipal de Participació de la Ciutadania", descrit a l'annex II, on es detallen la denominació, la finalitat i els usos previstos, les persones afectades, el procediment de recollida i la procedència de les dades, l'estructura bàsica i la descripció del tipus de dades de caràcter personal que conté, el sistema de tractament, les cessions de dades previstes, les transferències internacionals previstes, l'òrgan administratiu responsable del fitxer, l'òrgan davant el qual es poden fer efectius, si escau, els drets d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició i el nivell de les mesures de seguretat aplicables, i que es procedeixi a la publicació de la present disposició de creació i de l'esmentat annex en el Butlletí Oficial de la Província, i a la seva inscripció en el Registre General de Protecció de Dades dependent de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

TERCER.- Sotmetre l'acord d'aprovació inicial i el text del Reglament Municipal de Participació Ciutadana a informació pública i audiència als interessats mitjançant un anunci al Butlletí Oficial de la Província, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya, a un dels mitjans de comunicació escrita diària i en el tauler d'anuncis de la corporació; durant el termini de trenta dies establert per l'article 49 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local, per a la formulació de reclamacions, al·legacions i suggeriments. En cas de que no se'n produeixi cap, l'acord esdevindrà definitiu.

Epígraf 6) *Ratificar la resolució núm. 1827, de 2 de març de 2016, per a l'adhesió al Programa d'Arranjaments d'Habitatges per a les persones grans de la província de Barcelona per a 2016-2018.*

El Sr. Duque recorda que aquest programa va néixer l'any 2009, i des d'aleshores s'avança de la mà de la Diputació de Barcelona a l'hora de fer arranjaments en habitatges de gent gran amb dificultats de mobilitat i accessibilitat. Des d'aleshores s'han ajudat unes 260 persones mitjançant aquest programa. Les persones que en aplicació dels criteris previstos han quedat fora de l'àmbit d'aquest programa han rebut ajudes d'altres programes. El Sr. Duque afegeix que no es depèn de la dotació econòmica que les persones es puguin beneficiar. Per a les persones que queden fora se'ls busca una altra solució.

L'Ajuntament en Ple aprova per unanimitat dels Regidors i Regidores presents la ratificació dels acords següents:

1. Sol·licitar la participació al Programa d'Arranjaments d'Habitatges per a les persones grans de la província de Barcelona per a 2016-2018; aprovat per la Junta de Govern de la Diputació de Barcelona, en sessió de data 29 d'octubre de 2015 (BOP de 9 de novembre de 2015), al qual es va adherir l'Ajuntament de Terrassa per acord de la Junta de Govern Local el 5 de juny de 2009.

2. L'aportació prevista de l'Ajuntament per al Programa d'Arranjaments d'Habitatges per a les persones grans, per l'any 2016 corresponent a 130 arranjaments amb un cost mitjà de 300,00€, és de 40.000,00€ que aniran a càrrec de la reserva de crèdit 201600043027 de la partida 3313.23103.22799, del pressupost municipal.

3. L'aportació prevista de l'Ajuntament per al Programa d'Arranjaments d'Habitatges per a les persones grans, per l'any 2017 corresponent a 130 arranjaments amb un cost mitjà de 300,00€, és de 40.000,00€ condicionada a l'habilitació del crèdit adequat i suficient en el pressupost municipal per a l'exercici de l'any 2017, amb un import màxim de 40.000,00€.

4. Tramitar aquesta resolució a l'Ajuntament Ple per a la seva ratificació.

5. Donar compte a la Diputació de Barcelona dels acords precedents.

ÀREA DE CULTURA, INNOVACIÓ I PROJECCIÓ DE LA CIUTAT

Epígraf 7) *Ratificació del Decret número 2.145, de 15 de març, pel qual s'aprova l'iniciativa Accions Urbanes Innovadores, així com la presentació del projecte Health Makers, per tal que pugui competir i optar als Fons Europeus vinculats a aquest FEDER.*

Pren la paraula el Sr. Aguado, qui informa que l'objectiu d'aquest projecte és identificar les necessitats urbanes, que es poden convertir en oportunitats, generant ocupació en el sector de la salut, a través de l'aplicació de polítiques actives d'ocupació i emprenedoria. Es divideix en tres àrees d'acció: competitivitat i economia local, mercat de treball i nova governança de col·laboració públic-privada en el sector de la salut. El projecte contempla el concepte de salut des de tres perspectives: la salut física i psíquica de l'individu, la salut de les empreses o organitzacions, la cultura organitzativa i la competitivitat sostenible, i la salut de la ciutadania, la col·laboració i la solidaritat, tot configurant un nou model de salut com a generador d'ocupació. Sota aquesta perspectiva, es crearan tres elements, que té com a objectiu integrar socialment els discapacitats físics i/o psíquics, a través de les arts escèniques, generant un nou nínxol de negoci a partir d'aquesta experiència. L'altre element és l'objectiu de compartir espais dedicats a l'activitat empresarial, l'emprenedoria i els col·lectius de persones fora del mercat de treball. S'exploraran nous models d'assistència a l'aturat, contemplant l'activació de currículums ocults i la segmentació de l'atenció en funció de l'edat, experiència o expectatives laborals. A més, es posaran en marxa espais de coworking, conciliadors per a empreses, emprenedors i autònoms. I també un canal d'innovació oberta per identificar necessitats i oportunitats relacionades amb la salut, que comportarà la realització de tallers participatius i l'establiment de grups de treball col·laboratius amb la participació d'entitats municipals, empreses, universitats, etc. Presentar-se a aquesta convocatòria representa una oportunitat òptima per poder contrastar experiències en temes d'innovació i constatar reptes de ciutat en base a pilots, essent un d'ells generador d'innovació oberta a través de la ciutadania, qui podrà proposar noves maneres de donar solucions i fer front a les necessitats que actualment té la ciutat. Una oportunitat també de finançament per poder dur a terme projectes pilot que sense aquests recursos no podrien ser testeats. També pot permetre provar metodologies de treball ja emprades amb èxit en determinats col·lectius o altres grups que en puguin resultar beneficiats pel fet de posar-les en pràctica. Un exemple d'aliança estratègica de ciutat a llarg termini en matèria d'innovació entre tots els agents implicats i actius.

Intervé tot seguit la Sra. Sirvent, qui anuncia que el Grup de la CUP votarà en contra de la sol·licitud d'aquest fons FEDER, que en base a la seva pròpia definició és un instrument financer de la Comissió Europea, la finalitat del qual és l'ajuda al desenvolupament econòmic de les regions deprimides de la Unió Europea. El contrari respon a què, com el Grup de la CUP ha dit en diverses ocasions, la Unió europea no és el marc territorial que ens representa, i també perquè no li convenç l'enfocament amb el qual s'ha dissenyat aquesta petició i, encara menys, li el propi sistema de subvencions europeu. En primer lloc, no convenç la col·laboració públic-privada, que cada vegada les administracions impulsen més i més, i que és una col·laboració que acaba pervertint les

polítiques públiques. I per tant, no convenç tampoc l'argumentació de les bondats d'aquesta suposada col·laboració, ja que l'economia de mercat, liberal i especulativa s'allunya molt de les necessitats d'aquest país i d'aquets món. Encara menys convenç quan es parla d'institucions empresarials i de socis com la CECOT, la Cambra de Comerç o mútua. Només faltaria que hi fos present AGBAR, a través de Mina, per tenir la Santíssima Trinitat de l'Especulació en relació a aquest dictamen. En segon lloc, afegeix la Sra. Sirvent, els tres objectius centrals del programa també susciten dubtes. Obrir níols de mercat? Emprenedors, coworking d'empresaris? No són els objectius ni les prioritats de la CUP, tota vegada que considera que és l'economia no mercantilista el vehicle del progrés humà. Encara més, no només es veuen uns objectius mercantilistes i productivistes, sinó que també es veuen uns objectius que no garanteixen la creació de llocs de feina de qualitat. Així, amb aquests projectes no es camina cap a la transformació social i per tant el Grup de la CUP no els pot recolzar. Aquest Grup votarà en contra, malgrat que entén els motius de l'Ajuntament per demanar subvencions econòmiques, en aquest cas les europees, per a desenvolupar les seves línies estratègiques. Però ni li agraden aquestes línies, ni tampoc els requeriments i criteris de la UE. Per això, el nostre posicionament serà negatiu. A més a més, hi ha d'altres actors i entitats en el camp de la salut que treballen a la ciutat que es podrien haver tingut en compte. Però donat que no són empreses, no s'han tingut en compte. Demanar orientació i assessorament a la Plataforma en Defensa de la Sanitat Pública, a la Síndica Municipal, a les associacions de veïns o comptar amb els centres socials de la ciutat com a eines d'integració social seria un bon punt de partida.

El Sr. Forn anuncia que el Grup d'ERC-MES votarà a favor d'aquesta proposta, perquè considera que paga la pena presentar-hi, sense renunciar a la possibilitat que puguin arribar fons FEDER per ajudar a fer accions per millorar la ciutat. Això no obstant, el Sr. Forn manifesta que té poques esperances de què aquestes ajudes siguin atorgades a Terrassa. La proposta presentada no li agrada gens, ja que és un garbuix d'accions sense coherència interna, i només per intentar justificar una subvenció. Per altra banda, són molt poc innovadores en les formes amb les quals es presenten. Només es compta amb partners econòmics, empresarials i el mateix Ajuntament, oblidant les entitats i associacions del Tercer Sector que treballen en l'àmbit de salut, que afortunadament en són moltes. Es tracta, d'entrada, d'una proposta curta de mires. Per altra banda, hi ha una gran confusió. Es va presentar un projecte que era propi del Pla de Barris al DUSI, i un projecte que és de desenvolupament urbà sostenible integrat a una convocatòria d'accions urbanes innovadores. En resum, un nyap.

La Sra. Rius anuncia que el Grup de TeC s'abstindrà en la votació. Per una banda, perquè es consolida una manera de funcionar que ja es va donar en el cas del DUSI, i que s'ha de millorar. Amb aquesta voluntat propositiva, quan es va anunciar que es plantejarien aquest tipus d'accions, el Grup de TeC va proposar que es construïssin amb les entitats del districte el projecte de Carrers Principals. Aquesta proposta va ser rebutjada. Per altra banda també es va dir que s'explicaria, des de bon començament, que s'havia preparat per proposar, per tal que els Grups municipal poguessin fer aportacions. El Grup de TeC va participar en la reunió, va fer aportacions, i el document que avui es presenta és el mateix que es va plantejar a la reunió. L'abstenció del Grup de TeC, però, respon a què dubta de la qualitat del projecte. Per una banda, i respecte a l'impacte previst en els objectius, que es basa en la generació d'ocupació vinculada a l'àrea de la salut, enlloc es descriu com es produirà aquesta generació, ni tampoc es quantifica. Per altra banda hi ha el tema de com es formulen les propostes i com es preveu executar-les. La Sr. Rius considera que cal l'empoderament de la ciutat i dels beneficiaris del projecte, que és, alhora, un dels aspectes que més es compten en la valoració dels projectes. La Sra. Rius considera que aquest projecte s'ha fet a esquenes de la ciutat, sense consultar als diferents col·lectius implicats. Per tant, hi ha poca participació d'entitats socials de la ciutat. En canvi, els beneficiaris, com ara la CECOT, la Cambra

o Mútua o l'Escola de Negocis, no haurien de ser els socis prioritaris a l'hora de generar llocs de treballa més estables. També hi ha una qüestió d'eficiència. Els ajuts es demanen per fer una sèrie d'activitats que des del punt de vista del Grup de TeC són escasses i amb poca envergadura. Es demanen 1,7 milions d'euros, quan les accions que es plantegen no tenen aquest cost. Per tant, les possibilitats de què es concedeixin els ajuts són poques. En darrera instància, la Sra. Rius no veu en el projecte que hi hagi un pla de sortida del mateix i que es descrigui un estudi sobre la seva perdurabilitat. Les accions estan pensades a curt termini, i no amb una visió a llarg termini de creació d'ocupació.

El Sr. Aguado comença posant de manifest que en algunes de les coses que s'han dit hi ha imprecisions i incorreccions. A Terrassa fa temps que es treballa en accions innovadores, amb diferents plataformes, i està especialitzada en el clúster de la salut, alineant-se amb el DUSI, un projecte de desenvolupament urbà sostenible integrat, una mena de pla de barris però molt més transversal, i amb el PEC, plans d'especialització competitiva al territori que injecten també ajuts en els clústers coordinats i els diferents agents. Fa molts mesos que l'Ajuntament de Terrassa hi està treballant. Els ajuts europeus no s'improvisen. Aquesta convocatòria ja sortir fa un mes i mig, i automàticament es va informar en el marc de la Comissió Informativa i d'una sessió informativa amb tots els Grups municipals que hi van poder assistir, per explicar el projecte. Aquest projecte ja havia estat treballat anteriorment, i es corresponia amb allò que la ciutat ja tenia disponible i enllestit per poder concórrer als ajuts. La ciutat ha treballat conjuntament amb tot un seguit d'entitats durant mesos. El projecte, en tot cas, està obert a tota la ciutadania i a totes les entitats un cop el projecte s'aprovi. El projecte, aquest exemple de col·laboració, ha estat treballat, en matèria d'innovació, amb la CECOT, la Cambra de Comerç, Mútua de Terrassa, el Consorci Sanitari de Terrassa, l'UPC, en centre tecnològic Leitat, Euncet Business School, SECPho, la cooperativa Teixidors, etc. Aquest ha estat el punt de partida d'aquest treball, en el qual la ciutat feia mesos que hi treballava i que es proposa presentar a Europa.

Es procedeix tot seguit a la votació de la ratificació del present Decret, la qual és aprovada amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

El contingut dels acords ratificats és el següent:

PRIMER.- Aprovar la iniciativa Urban Innovative Actions (UIA) en el marc de l'Ordre EHA/524/2008 de 26 de febrer.

SEGON.- Aprovar la presentació del projecte *Health Markers/Healthy Employment fostering health sector for employment and entrepreneurship (HMHE)*, perquè pugui competir amb la resta de ciutats candidates, possibilitant així poder optar als Fons Europeus vinculats a aquests FEDER.

TERCER.- Aprovar la sol·licitud d'ajuda vinculada a la iniciativa Urban Innovative Actions (UIA) per un import de 1.368.000 € (un milió tres-cents seixanta-vuit mil euros),

corresponent al 80% de l'import total del projecte, que ascendeix a 1.710.000 €. El 20 % restant (342.000 €) serà cofinançat per l'Ajuntament de Terrassa i altres entitats més amunt esmentades, i en els termes relacionats en aquest decret, i en el termini de dos anys.

QUART.- Aprovar el compromís d'habilitar el crèdit oportú i pertinent als Pressupostos Municipals per al cofinançament d'aquest projecte, si s'escau.

CINQUÈ.- Facultar el Tinent d'Alcalde de l'Àrea de Cultura, Innovació i Projecte de la ciutat, per tal de signar la documentació necessària per a l'execució dels acords anteriors.

SISÈ.- Ratificar aquests acords a la propera sessió de l'Ajuntament en Ple.

SETÈ.- Notificar el contingut d'aquest acord als interessats i als departaments que correspongui per a la seva tramitació.

JUNTA DE PORTAVEUS

En compliment de l'acord adoptat per la Junta de Portaveus, pren la paraula el Sr. Ballart, qui pronuncia les següents paraules com a condemna de la mort de dones víctimes de maltractaments i violència:

« Des del Ple de l'Ajuntament de Terrassa manifestem el rebuig a la violència masclista i condemnem enèrgicament l'assassinat de vint-i-cinc dones a mans d'homes. D'aquests divuit crims, tretze són considerats violència de gènere, perquè l'assassí és la parella o l'exparella. La persistència de la violència masclista, manifestada en la forma més extrema, l'assassinat, ens recorda com és d'important que des de les administracions locals mantinguem ferm el compromís d'avançar en la coordinació, la prevenció, la detecció, l'atenció i l'empoderament de les dones que es troben en una situació de violència masclista.

» Des del nostre Ajuntament, junt amb les entitats i grups de dones, hem teixit durant les primeres dècades de la democràcia, una xarxa de prevenció de la violència, d'atenció a les dones que la pateixen, i d'acompanyament, a través de serveis i protocols d'actuació, que compten amb la participació de persones professionals d'àmbits diversos.

» Afortunadament, la societat és ara més sensible a aquesta problemàtica. Però cal anar més lluny i denunciar el patriarcat que l'origina, per poder eradicar-la. Per això hem de buscar la complicitat del conjunt de la societat, perquè la violència masclista és una xacra estructural i molt arrelada, que només podrem eradicar quan totes i tots, des del nostre àmbit d'influència, fem que les relacions entre els homes i les dones es construeixin sobre els valors de la igualtat i el respecte.

» En aquest sentit, cal denunciar també la violència invisible cap a les dones, que es conforma amb la complicitat social i cultural dels missatges que fomenten les actituds que promouen estereotips de gènere desiguals, i de la permissivitat amb els comportaments masclistes, per petits i quotidians que aquests siguin. És prioritari situar la prevenció d'aquesta violència com una política estratègica, perquè la violència masclista és l'expressió més greu de la desigualtat, perquè destrueix vides i perquè impedeix el desenvolupament dels drets, la igualtat d'oportunitats i les llibertats de les dones.

» Per tot això, aquest Ajuntament rebutja i condemna un cop més qualsevol tipus de violència contra les dones, i manifesta la seva voluntat de continuar treballant perquè Terrassa sigui una ciutat lliure de violència masclista.»

Tot seguit, la Presidència anuncia que es passarà a mantenir un minut de silenci.

Epígraf 8) Donar compte de les Declaracions i Acords eventualment aprovats per la Junta de Portaveus, si s'escau.

1. En relació a l'abaratiment de les tarifes del procés d'incineració a Terrassa amb la introducció de taüts de cartró rígid.

« Els serveis mortuoris inclouen tant els serveis funeraris pròpiament com els serveis de cementiri i els serveis d'incineració o cremació, és a dir “les activitats des de la mort d'una persona fins el moment en què rep sepultura o és incinerada” com defineix la pròpia Comissió Nacional de la Competència. Comprenen, per tant, activitats de diferent naturalesa: informació i assessorament, recollida i trasllat dels cadàvers, condicionament i tractament sanitari i estètic del cadàver, conservació i refrigeració del cadàver, subministrament de fèretres i urnes cineràries, enterrament i/o cremació, instal·lació de capelles ardents, organització de cerimònies, ornamentació fúnebre, etc.

» Tots aquests serveis comporten unes despeses que es mesuren i tarifen econòmicament i que actualment ofereix el Servei públic de l'empresa Funerària de Terrassa. I és que l'Ajuntament de Terrassa disposa, per a la regulació dels serveis mortuoris, de la seva pròpia empresa pública. I ho fa a diferència de gran part dels Països Catalans, on des de l'any 1996 la prestació dels serveis funeraris està liberalitzada. De fet, el propi Executiu central va suprimir la consideració dels tanatoris i dels serveis funeraris com a serveis essencials reservats a les Entitats Locals.

» Donat que Terrassa compta amb el seu propi servei i que pot incidir en els seus preus i serveis oferts, es veu necessari revisar l'actual sistema tarifari. De forma que, com a idea general, es pugui abaratir el preu dels processos de cremació i inhumació. I així garantir el manteniment de la dignitat tant en la mort del difunt com en el procés de dol de la família.

» I és que la dinàmica dels serveis funeraris presenta unes característiques particulars. És una demanda forçosa i de primera necessitat, que es produeix de forma imprevista i que requereix una decisió ràpida en un moment de màxima emotivitat. A més, la manca d'experiència sovint suposa que la decisió de compra es prengui sense informació prèvia sobre aquests serveis.

» Precisament per això cal ser encara més curós en la concepció del servei. Si defensem l'educació, la sanitat, els drets socials, etc, com béns de primera necessitat, també ho hauríem de fer amb les defuncions. I oferir plena tranquil·litat a les famílies, a fi que no es vegin en el compromís d'haver de fer càlculs econòmics en un procés tan dolorós com el Dol. I encara menys haver de sufragar xifres que són astronòmiques per a persones sense ingressos (a Terrassa tenim un 20% d'atur), tot assumint uns preus molt més alts del que poden pagar i es veuen obligades a endeutar-se per aquest motiu.

» Perquè defensem no només viure amb dignitat, sinó dignitat en l'hora de la mort. Per això, cal garantir els drets de les persones a no patir la mercantilització de la seva mort. A veure

respectat el procés de dol de les famílies, en un moment d'aquesta transcendència. I a mantenir la sostenibilitat de la vida i facilitar justament aquestes tasques d'afectes i cures.

» Precisament amb aquest fi, proposem estudiar la viabilitat tècnica dels anomenats taüts de "cartró rígid". Es tracta d'un únic taüt que podria donar servei tant a la sala de vetlla com posteriorment ésser introduït al forn i conseqüentment incinerat. Cal, però, analitzar la seva introducció almenys des de tres angles. En primer lloc, han de ser prou resistents per a aguantar els fluïts que un cadàver desprèn durant tota la vella (24, 36 hores, etc.). En segon lloc, han de complir criteris mediambientals en matèria d'emissió de gasos (que precisament seran sotmesos a revisió per part del Govern central, aparentment, en els propers mesos) i complir amb la normativa de policia mortuòria. I finalment, hauran de reunir una aparença estètica acord amb el moment i que dignifiqui la situació.

» Complerts aquests criteris, i tot sabent dels interessos econòmics que defensen els productors de cada tipus de fèretres, defensem la seva introducció dins l'oferta de la Funerària. De fet, càlculs i preus aproximats apunten a un benefici mínim de 550 euros per unitat (xifra resultant de la diferència entre els 600 euros del taüt més econòmic actualment a Terrassa i els 50 euros que, aproximadament, costa un de cartró).

Per això, proposem els següents acords:

Únic.- Instem a l'Empresa Funerària de Terrassa a elaborar un informe en el que analitzi i proposi formes d'abaratiment del cost dels serveis funeraris, amb especial incidència en la viabilitat d'introduir dins l'oferta actual els anomenats taüts de cartró rígid, adreçats al servei de cremació.»

PROPOSTES DE RESOLUCIÓ

Epígraf 9) *Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, en suport a les entitats del Tercer Sector Social de Catalunya i en rebuig a la gestió estatal dels fons procedents del 0,7% de l'IRPF.*

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, és el que a continuació es transcriu:

« Les entitats del tercer sector social tenen un paper fonamental en la prestació de serveis sovint públics d'atenció a les persones. Aquestes entitats aporten un valor afegit, que per la seva naturalesa civil han ajudat històricament a innovar i a generar noves demandes ciutadanes d'atenció social i de salut. La seva naturalesa de base ciutadana, així com la seva vocació social, comunitària i no mercantil, ha generat una confiança ciutadana vers un teixit assistencial de primer ordre en àmbits on l'Administració no arriba directament. Milers d'entitats del tercer sector social realitzen a Catalunya un esforç diari i constant en l'atenció i defensa de les persones i de les situacions de vulnerabilitat social que pateixen.

» En aquest sentit i per garantir la viabilitat econòmica de les entitats, Catalunya ha manifestat sempre la seva voluntat de gestionar els fons provinents del 0,7% per a programes socials, d'acord amb les competències exclusives que li atorga la Constitució Espanyola en l'àmbit de les polítiques socials. En el transcurs dels últims anys Catalunya ha aportat el 25% de la recaptació estatal del 0,7% del IRPF per a fins socials, però només en rep anualment el 14% en forma de programes socials que tenen lloc en territori de Catalunya.

» En 13 ocasions diferents en els últims vint anys, el Suprem i el Constitucional havien dictat sentències dient que l'Estat no és competent per gestionar i distribuir aquestes subvencions, sinó que ho han de fer les Comunitats Autònomes. Tot i això, el passat 17 de març, el Tribunal Suprem, ha desestimat un recurs contenciós-administratiu de la Generalitat de Catalunya contra el Reial decret que regula el sistema de repartiment estatal del de fons a les entitats socials mitjançant el 0,7% de l'IRPF. La sentència del Tribunal Suprem 610/2016, del 17 de març de 2016, contradiu les 13 sentències anteriors del Tribunal Constitucional i del Tribunal Suprem que donaven la raó a la Generalitat en aquest tema.

» La Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya, que agrupa més de 3.000 entitats socials catalanes, ha rebutjat la sentència i ha exposat que suposarà que una seixantena d'entitats socials catalanes deixarien de rebre prop de 13M€ procedents dels fons de l'IRPF, ja que el model actual limita la distribució d'aquests ajuts a les entitats que siguin d'àmbit estatal, deixant fora les que actuen només en l'àmbit local o autonòmic i perjudicant les i els usuaris a qui atenen.

» Les entitats del tercer sector també s'han mostrat crítiques amb el fet que en les darreres convocatòries l'Estat va eliminar el concepte d'"assistència social" de les bases de les subvencions per esquivar aquestes sentències desfavorables del Constitucional i del Suprem, malgrat que és evident que el conjunt de les entitats beneficiàries d'aquestes subvencions es dediquen a l'assistència social, i que els projectes subvencionats tenen tots relació amb l'assistència social, un matèria de competència exclusiva de les Comunitats Autònomes.

Per tots aquests motius, el grup d'Esquerra Republicana – Moviment d'Esquerres a l'Ajuntament de Terrassa proposa d'adopció dels següents:

ACORDS

Primer. Mostrar el desacord amb la sentència del Tribunal Suprem 610/2016, del 17 de març de 2016, que desestima el recurs presentat per la Generalitat de Catalunya en què reclamava la gestió dels fons procedents del 0,7% de l'IRPF per a finalitats socials; així com el nou sistema de gestió dels fons a càrrec de l'Estat que perjudica les entitats d'àmbit local i autonòmic, i donar suport a la Generalitat en la defensa de les seves competències.

Segon. Manifestar el suport del consistori a les entitats del tercer sector del municipi i del país i reconèixer la seva tasca diària per contribuir a la garantia dels drets socials.

Tercer. Denunciar l'actitud recentralitzadora de l'Estat espanyol que perjudica directament a les entitats socials d'àmbit local i autonòmic i el greuge que suposa el fet que Catalunya hagi aportat en els darrers anys el 25% de la recaptació estatal del 0,7% de l'IRPF per a fins socials, però què només n'hagi rebut anualment el 14% en forma de programes socials al territori català.

Quart. Fer arribar aquest acord a tots els grups parlamentaris del Parlament de Catalunya, a l'Associació Catalana de Municipis i Comarques, a la Federació de Municipis de Catalunya, a l'Associació de Municipis per la Independència i a la Taula d'entitats del Tercer Sector Social de Catalunya.»

Pren la paraula el Sr. Albert per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució. El Sr. Albert informa que en el marc de la Junta de Portaveus es va acordar que en el cas que hi hagués

acord en relació a la proposta, només es llegirien els acords. El Sr. Albert afegeix que la darrera reunió de la Junta es van presentar prop de deu propostes d'acord, dels quals es van aprovar més d'un. Aquests acords, però, no es llegeixen el Ple perquè no han estat aprovats per unanimitat. Això fa que quan hi ha interès en què respecte algun d'aquests acords en quedi constància en el Ple es presenti com a Proposta de Resolució, en comptes de com a Declaració de la Junta de Portaveus, que seria el més adient. Per això hi ha la proposta, que s'està debatent, de què si un acord de la Junta, encara que no sigui aprovat de forma unànime, es pugui llegir en el Ple. Això agilitaria molt la feina. Tot seguit, el Sr. Albert dóna lectura a la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, que compta amb el suport de bona part dels Grups municipals.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui demana la votació separada dels acords que conformen la part dispositiva de la proposta.

El Sr. Aguinaga manifesta que la sentència del Tribunal Suprem obeïa a una demanda prèvia de la Generalitat, que demanava territorialitzar el procediment de concessió de subvencions, les que apareixen en el Real Decret 536/2013, que estableix les bases reguladores de les subvencions estatals adreçades a projectes d'interès general. La Generalitat al·legava invasió competencial, argumentant que les competències en matèria d'assistència social estaven transferides a les comunitats autònomes. El Sr. Aguinaga afegeix que aquesta demanada va ser ràpidament contestada per la Plataforma del Tercer Sector, que es va personar demanant al jutge que desestimés totes i cadascuna de les al·legacions de la Generalitat. Respecte a la presumpta invasió competencial, el Sr. Aguinaga recorda que l'esmentat Real Decret desplega un Real Decret anterior, el 7/2013, que establia quins assumptes poden ser subvencionables per l'administració general de l'Estat. Aquests assumptes apareixen referits de forma explícita, i tenen a veure amb les persones amb necessitats educatives, persones amb necessitats d'inserció laboral, protecció del medi ambient, cooperació al desenvolupament i foment de la seguretat ciutadana. Aquests assumptes estan coberts constitucionalment per títols competencials que no tenen res a veure amb l'assistència social i respecte dels quals el govern de l'Estat és competent. El requisits que estableix el Real Decret 536/2013 per optar als programes són molt concrets, en matèries de competència d'execució estatal, programes d'àmbit supraterritorial i la finalitat dels quals no es pot abastar des de l'àmbit autonòmic i que l'execució a nivell nacional sigui imprescindible per a la seva efectivitat. El Sr. Aguinaga considera que allò important és saber què va passar després de la sentència del Tribunal Suprem. Tot un seguit d'entitats van convocar una roda de premsa per celebrar el fallo del Tribunal. Aquestes entitats van ser la Plataforma del Tercer Sector, la Coordinadora d'ONG per al Desenvolupament, Amics de la Terra, Ecologistes en Acció, Fòrum Mundial per a la Natura, amb el recolzament de la Confederació d'Empreses Espanyola d'Economia Social. La Plataforma del Tercer Sector gestiona 300 milions d'euros en projectes finalistes, que beneficien a sis milions de persones.

El Sr. Albert agraeix al Sr. Aguinaga la seva intervenció. El problema és de referent. El Sr. Aguinaga parla de l'Estat espanyol, mentre que el Sr. Albert parla de Catalunya. Quan el Sr. Aguinaga parlava del Tercer Sector no es referia al de Catalunya sinó a l'espanyol. El Sr. Albert afegeix que hi ha tretze sentències del Tribunal Suprem que diuen que l'Estat no ostenta capítols competencials per regular les concessions al Tercer Sector. El govern de l'Estat, a través del Senat, va aprovar una resolució per saltar-se la llei. Aquesta resolució elimina el concepte d'assistència social i contempla una sèrie de conceptes en els quals l'Estat té competències. Això, assenyala el Sr. Albert, és fer-se la llei a mida. El Tercer Sector a Catalunya ha reaccionat d'una forma molt clara, amb tretze sentències al darrere que li donen la raó i que l'Estat en cap moment ha complert. En canvi, l'Estat s'apressa a complir la primera sentència que li dóna la raó. Les competències exclusives en matèria d'assistència social són de les comunitats autònomes. Hi ha entitats del Tercer

Sector de Catalunya, com la Fundació Arrel, Infants del Raval, etc., que perdran la part de subvenció que fins ara rebien. El Sr. Albert afegeix que aquesta no és una qüestió de caire nacionalista, sinó de donar cobertura a les entitats del Tercer Sector del territori, que estan fent una feina molt important. Més de seixanta entitats de Catalunya perdran la subvenció. Si a això s'hi suma que la situació financera de la Generalitat és precària, l'àmbit del Tercer Sector es mou en un terreny de precarietat econòmica, i això vol dir que els ciutadans en paguen les conseqüències.

La Sra. Sirvent comença donant el seu recolzament a les persones que en aquests moments es troben concentrades davant l'edifici de l'Ajuntament en contra de l'acord de la vergonya signat entre la UE i Turquia. La Sra. Sirvent, en referència a la intervenció del Sr. Aguinaga, manifesta que novament s'està jugant amb la legalitat, tot fent trampes per no complir una sentència d'un tribunal perquè no l'interessa la resolució. Hi ha tretze sentències, tant del Tribunal Suprem com del Constitucional que han donat fins a tretze vegades la raó a la Generalitat. Si bé, com sempre, des de l'Estat es fa una trampa, canviant el nom del Real Decret i traient-li la paraula assistència social, i afegint el requisit de què només podran aspirar a ajuts les entitats del Tercer Sector que siguin d'actuació estatal, de tal manera que totes aquelles ONG i aquells projectes que actuen de manera local o en clau de principat quedaran excloses. Això és el es fa amb la modificació del Real Decret. Una vegada modificat, quan la qüestió arriba al Tribunal, el jutge, a la vista del Decret modificat, falla a favor de l'Estat. Això és una trampa per incomplir resolucions judicials que no agraden l'Estat. En comptes de desobeir, s'utilitzen els instruments estatals per respondre a interessos que no són els de la voluntat popular, que és al que haurien de respondre les lleis. Qui en surt beneficiat de tot plegat són les grans entitats del Tercer Sector, les entitats assistencialistes que responen a una lògica de responsabilitat corporativa, i no aquelles entitats locals que treballen dia a dia en el territori, que coneixen el que succeeix a la realitat de les ciutats, per tal de millorar i acompanyar, i no tant per fer una tasca assistencialista amb la finalitat de rentar-se les mans pel que fan cada dia contra els interessos de les persones amb els seus interessos empresarials. Al capdavant, les perjudicades són les petites entitats locals, que no podran rebre les subvencions i hauran de seguir endavant de la manera que puguin. La Sra. Sirvent conclou dient que es tracta, com sempre, d'una trampa per part de l'Estat.

El Sr. Aguinaga comença manifestant la seva sorpresa davant la bel·ligerància mostrada contra la Plataforma del Tercer Sector. El Sr. Aguinaga recorda que quan una plataforma del Tercer Sector té un àmbit a tota Espanya també treballa a Catalunya. Algunes forces polítiques acaben confonent-se amb els seus propis conceptes. De fet, bona part d'aquestes plataformes actuen també a Catalunya, en qüestions mediambientals i d'altres tipus. Que la Sra. Sirvent consideri que aquest tipus d'entitats tenen menys valor que d'altres, que també fan una feina lloable en l'àmbit autonòmic, és un criteri en el qual el Sr. Aguinaga no vol entrar. El tema de fons és el de la territorialització de la solidaritat, que és quelcom que hauria de preocupar. El Sr. Aguinaga entén que els partits nacionalistes delimitin, en la seva geografia moral, delimitin una frontera entre *nosaltres* i els *altres*, i que la solidaritat ha de ser sempre cap a *nosaltres*, mentre que els *altres* han de beneficiar-se d'una solidaritat subsidiària. Però aquest no és el plantejament del Grup de Ciutadans. El Sr. Aguinaga se sorprèn de què partits que es defineixen d'esquerres participin d'aquest plantejament. Si aquestes forces que es consideren d'esquerres voten a favor d'aquesta Proposta de Resolució haurien d'explicar als seus votants que estan d'acord en què l'1% dels ingressos de l'Ajuntament es dediqui a la cooperació internacional, però no estan d'acord en què el 0,7% de l'IRPF es destini a la solidaritat amb la resta dels espanyols.

El Sr. Albert comença posant de manifest que ha quedat clar que el nacionalista és el Sr. Aguinaga. Les entitats del Tercer Sector que actuen a Terrassa no ho fan des d'un punt de vista territorial, sinó perquè coneixen més el territori i tenen més proximitat amb les problemàtiques

actuals. Les competències en assistència social són de les comunitats autònomes, i així ho diu el Tribunal Suprem. Catalunya recapta més de 54 milions d'euros, el 25% de les aportacions estatals, i en rep 30 milions. Aquests 30 milions no van a la Generalitat com a institució, sinó que van a les entitats locals i autonòmiques, moltes de les quals queden excloses amb aquest nou Decret, perquè el seu àmbit d'actuació no és estatal.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

Els acords primer, tercer i quart són aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	EN CONTRA
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

L'acord segon és aprovar per unanimitat.

Epígraf 10) Presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, per tal de declarar Terrassa "Ciutat Feminista".

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« Volem que Terrassa sigui declarada "ciutat feminista", entenent que el feminisme és un moviment reivindicatiu de caràcter inclusiu, que busca la igualtat entre sexes, i afavorir els interessos de les dones en situacions de submissió al poder masculí per tal de modificar posicions de desigualtat i abolir la violència envers les dones en totes les seves formes i vessants.

» Terrassa és un municipi referent pel que fa a les polítiques de gènere. Ha estat pionera en, per exemple, la creació de la primera regidoria íntegrament dedicada a les polítiques d'Igualtat i creiem que sempre ha mantingut un compromís ferm per aconseguir una societat més justa i realment igualitària. Avui ens plantegem poder fer un pas més cap a aquest objectiu que molts i moltes compartim.

» Declarar Terrassa "ciutat feminista" suposaria reafirmar-nos en aquesta lluita compartida tan per l'administració com per les entitats, els sindicats, les associacions i tot el teixit ciutadà. Perquè tot i que els avenços són molts, i són ben visibles, encara ens queda molta feina per fer. Cal que repensem la ciutat des d'una perspectiva feminista i això suposo modificar estereotips i transformar molts dels aspectes que avui fan funcionar el nostre municipi, com la gran majoria de poblacions, sota uns cànons que ens vénen marcats per una societat teixida des de la perspectiva patriarcal, amb predomini clar del sexe masculí.

» Sortosament, avui els mandats de gènere ja són caducs i a partir d'aquesta idea podem construir tots i totes una altra mena de ciutat. Una Terrassa que continuï avançant cap a una compaginació horària que fomenti uns millors usos del temps dels seus ciutadans i ciutadanes. Al nostre municipi hem de garantir la perspectiva de gènere en tots els àmbits, la paritat real i la

igualtat entre homes i dones, ja que només a partir de la igualtat aconseguirem garantir els nostres drets i així, garantim la nostra llibertat individual i col·lectiva.

» La declaració com a “ciutat feminista” situaria Terrassa, un cop més, al capdavant de la reivindicació per una igualtat efectiva i reiteraria el seu compromís amb la consecució d'una societat més justa i igualitària. Els reptes que hem d'assolir encara són molts, alguns de ben destacats com l'eradicació de la divisió sexual del treball i de la bretxa salarial; un millor repartiment del treball no remunerat, la coeducació dels nostres fills i filles o la defensa dels drets de salut sexual i reproductiva de les dones, així com la necessitat de l'accés lliure i gratuït als mètodes anticonceptius.

» Treballar en un model d'escola pública, laica i coeducadora que avanci cap al desitjat model social d'igualtat i el rebuig frontal a la discriminació, sigui quin sigui el seu origen també són objectius clars.

» Declarar Terrassa “ciutat feminista” significaria reafirmar-nos en la lluita contra la discriminació de gènere i LGTBI en tots els àmbit de la vida, especialment focalitzant l'atenció en l'àmbit laboral i educatiu.

» Volem que Terrassa sigui una ciutat lliure de violències masclistes, sigui quina sigui la seva expressió. Cal que despleguem totes les mesures possibles en matèria de prevenció i atenció per eradicar la violència de gènere i donar suport a les dones que la pateixen. Cal ampliar els recursos destinats a la lluita contra les violències masclistes en la Llei de pressupostos generals de l'Estat per al 2016 així com recuperar el Programa de seguretat contra la violència masclista.

És per aquest motiu que els Grups Municipals del PSC i de CiU presenten al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents;

ACORDS

Primer- Declarar Terrassa “Ciutat Feminista”.

Segon- Continuar desplegant el Reglament municipal per a la igualtat de gènere, que contempla normes específiques, de caràcter obligacional i amb vocació de durabilitat.

Tercer- Difondre entre la ciutadania aquesta tasca i promoure la igualtat entre homes i dones en tots els àmbits, tan personal com laboral.

Quart- Garantir la lluita contra la discriminació i contra qualsevol forma de violència.

Cinquè - Integrar la perspectiva de gènere en el conjunt de polítiques de mobilitat, urbanisme i habitatge.

Sisè- Comunicar aquests acords a la Comissió del 8 de Març de l' Ajuntament de Terrassa, al Consell Municipal per a la Igualtat de l' Ajuntament de Terrassa al Departament de Treball, Afers Socials i Famílies de la Generalitat de Catalunya i als Consell Comarcal del Vallès Occidental.»

Pren la paraula la Sra. Melgares, qui comença felicitant als homes i les dones de Terrassa que des de fa molts anys estan lluitant per la igualtat, i molt especialment a Comissions

Obreres, perquè ha tingut una brillant idea per posar en valor i visualitzar una Terrassa feminista. La Sra. Melgares afegeix que ser feminista és un sentiment i una posició de lluita vers la igualtat de les dones, i en contra de la violència. Ser feminista es pot viure des de moltes vessants, però significa voler igualtat. Ser feminista no és el contrari de més masclista. Perquè el masclisme és una actitud que porta a la desigualtat i que exerceix la violència. Ser feminista no implica voler que ningú sigui millor o desigual, sinó que tothom sigui igual. Ser feminista a Terrassa és defensar que Terrassa és la ciutat de les persones. La Sra. Melgares demana, amb orgull i des del sentiment, l'aprovació d'aquesta Proposta de Resolució, que planteja allò pel qual ha lluitat al llarg de la seva vida. La Sra. Melgares és conscient de què la present Proposta de Resolució conté dues parts. Una és de caire declaratiu i l'altre planteja accions. La Sra. Melgares ha mantingut reunions amb tots els Grups municipals, i ha pogut constatar que alguns tenien alguns dubtes respecte alguns dels acords proposats. Això li dol a la Sra. Melgares, que no pensa entrar en cap debat ni retret. La Sra. Melgares demana l'aprovació de la proposta perquè Terrassa és feminista. Amb això ja n'hi hauria prou. Però també es demanen altres coses, perquè a la ciutat hi ha moltes dones, entre elles les associacions que pertanyen al col·lectiu 8 de Maig, que molt abans dels Grups polítics presents ja lluitaven per la igualtat. Es demana aquesta declaració perquè ser feminista vol dir creure i lluitar per la igualtat. Si el masclisme implica l'hegemonia de l'home sobre la dona, el feminisme vol la igualtat. La Sra. Melgares es mostra convençuda de que avui s'aprovarà la Proposta de Resolució, perquè entén que tots els presents comparteixen el que vol dir ser feminista. La Sra. Melgares recorda que al mes de març se celebra el Dia Internacional de les Dones. També recorda que enguany farà 25 anys de la creació de la Regidoria de Polítiques de Gènere, pionera a l'Estat espanyol i a Catalunya. Aquesta Regidoria és pionera, no només en quant a la seva creació sinó pel que fa a tota l'activitat que desenvolupa des de fa anys, pel que fa a l'atenció psicològica, jurídica, laboral, a milers de dones. També en les accions de prevenció, de participació i coeducació. Són moltes les lleis d'igualtat i d'eradicació de la violència que s'han aprovat, per part del Partit Socialista, però la igualtat real no existeix. Existeix desigualtat, maltractaments, violència, feminicidis, manca de valoració social, publicitat sexista, etc. La declaració de Terrassa Ciutat Feminista és, sobretot, un símbol de compromís col·lectiu. La Sra. Melgares convida tothom, homes i dones, que s'impliquin. Pel que fa a la segona part de la Proposta de Resolució, els acords segon, tercer, quart i cinquè, la Sra. Melgares puntualitza que quan la perspectiva de gènere és una eina que valora i observa les relacions que es produeixen en cada àrea o les necessitats que homes i dones tenen en cadascuna de les polítiques municipals. Observa i intenta visualitzar allò que produeix desigualtat i les intenta modificar. L'Ajuntament de Terrassa, durant el present mandat, actualitzarà l'estratègia de transversalitat de gènere a totes les polítiques municipals, amb l'anàlisi del grau d'introducció d'aquesta perspectiva en les diferents àrees, amb la creació, el proper mes, de la comissió de transversalitat de gènere; amb la redacció i aprovació d'un pla de transversalitat; introducció de la perspectiva en els plans, programes i projectes. Una ciutat planificada per homes i dones, per aconseguir una ciutat de les persones. Aquesta és la clau de la igualtat. També per millorar l'ocupabilitat de les dones, amb diferents mesures per tal de reduir l'atur femení i aconseguir la igualtat de condicions laborals. Treballar per la participació corresponsable d'homes i dones a l'àmbit familiar. Promoure campanyes de corresponsabilitat. Reforçar les eines i recursos per eradicar la violència masclista. Continuar millorant el protocol d'abordatge integral de la violència, amb la participació de tota la ciutadania, així com els jutges de violència, el Degà del Col·legi d'Advocats, fiscals, Mútua, Mossos d'Esquadra, Consorci Sanitari, Casal de la Dona, així com diversos serveis municipals. També es continuarà prestant el servei d'atenció a les dones, per informar i lluitar contra les situacions de desigualtat. Es faran activitats de sensibilització contra la violència, contra la desigualtat, així com consolidar la xarxa associativa, reforçar les eines de coeducació juntament amb les escoles, així com fent tallers educatius.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui comença assenyalant que aquesta Proposta de Resolució provoca sentiments trobats. El Grup del PPC, òbviament, està a favor de difondre entre la ciutadania la tasca de promoure la igualtat entre homes i dones en tots els àmbits. També està a favor de garantir la lluita contra la discriminació i qualsevol forma de violència. Però després de l'exposició de motius de la Proposta de Resolució, hi ha coses que no s'entenen. El Sr. Rodríguez no entén perquè Terrassa ha de ser una Ciutat Feminista per tal que es pugui continuar avançant vers una conciliació horària que fomenti uns millors usos del temps de la ciutadania. Potser caldria començar a avançar en aquesta línia en relació a la durada de les sessions plenàries. A més, Terrassa durant molts anys ha estat "la Ciutat de les Persones". Al Grup del PPC li agradava aquest lema, ja que des de la llibertat s'assoleix la igualtat. No cal declarar Terrassa Ciutat Feminista. El Sr. Rodríguez demana el vot per separat dels diferents acords de la Proposta de Resolució. La Sra. Melgares ha dit que aquesta és una proposta que li genera forts sentiments. El Grup del PPC considera, però, que aquesta proposta no l'ha elaborada la Sra. Melgares. Quan es va presentar a la Junta de Portaveus, aquesta proposta portava el segell de Comissions Obreres, la qual cosa és molt legítima. La Sra. Melgares ha estat preparada i presentada per Comissions Obreres i la Sra. Melgares se l'ha feta seva, amb tota la legitimitat.

Intervé seguidament la Sra. Sirvent, qui anuncia que el Grup de la CUP s'abstindrà en la votació de la proposta. Com ha evidenciat en la seva praxis política, la CUP és una candidatura que aposta aferrissadament pel feminisme, no només en accions concretes, sinó com a praxis transversal i eix vertebrador del seu projecte polític. És per aquest motiu, que la presentació d'aquesta Proposta de Resolució aporta algunes reflexions que la Sra. Sirvent no vol passar per alt i que porta a pensar que és una proposta tendenciosa, partidista i oportunista, més que no pas una proposta amb una voluntat política d'acció real. La Sra. Sirvent explica que pensa això, en primer lloc, perquè és una proposta que no surt ni del Consell d'Igualtat ni de la Comissió del 8 de març, que són els dos òrgans de participació institucionals que el mateix equip de govern posa a disposició per a tractar aquests temes. I no només no surt d'aquests àmbits sinó que tampoc es consulta a aquests espais abans de la seva presentació al Ple. D'altra banda, aquesta és una proposta més simbòlica que no pas pretensiosa. I aquest fet, per molt que pugui semblar anecdòtic, és un fet reiterat i característic d'algunes praxis del grup municipal que planteja la Proposta de Resolució. Per al Grup de la CUP no és vàlid promoure mesures pioneres si estan buides de contingut. Si s'aprova aquesta Proposta de Resolució, Terrassa serà la primera ciutat declarada feminista. Però després d'això, què?. El fet de posar l'etiqueta de ciutat feminista a Terrassa no és ni suficient ni un punt de partida per a caminar cap a una ciutat realment feminista. El Grup de la CUP podria estar d'acord amb el simbolisme de la proposta. La CUP, com ha dit i seguirà dient, i sobretot demostrant, és feminista. Tanmateix, cal un punt d'humilitat i de realisme. Actualment Terrassa no es pot considerar una ciutat, en la pràctica, feminista. I no se'n podrà considerar mentre segueixin apareixent casos de violència masclista i femicidis a la ciutat; mentre segueixin produint-se vexacions a les dones quan van soles pels carrers; mentre la taxa d'atur a la ciutat segueixi sent superior per a la dona que per a l'home i, en definitiva, mentre la pobresa tingui nom de dona. O mentre des del propi Ajuntament ser segueixi fent un ús sexista del llenguatge i se segueixi sense aplicar-se la transversalitat en la perspectiva de gènere en les diferents polítiques que es proposen siguin de l'àrea que siguin i, no només en mobilitat, urbanisme i habitatge, com planteja aquesta Proposta de Resolució, contradient el Reglament d'Igualtat aprovat. Evidentment, la CUP, com no podria ser d'altra manera, està d'acord amb les propostes de sensibilització i difusió en relació a la igualtat de gènere i en garantir la lluita contra la discriminació i la violència. Ara bé, tot això queda recollit en el Reglament d'Igualtat de Gènere, que després de la seva aprovació va caure en l'oblit durant anys per tots els Grups polítics inclosos, inclosos els que avui presenten la Proposta de Resolució, fins que des de la CUP es va reivindicar no només el seu desplegament sinó també l'aportació dels recursos necessaris per a poder dignificar-lo. És per tots aquests motius, que la CUP

ha demanat la retirada d'aquesta proposta, demanant posposar-la per tal de poder debatre-la als espais de participació ciutadans com són la Comissió 8 de març o el Comitè d'Igualtat, i així complementar-la amb propostes concretes. Per tal, d'aquesta manera, de poder aprovar reivindicar-nos com a ciutat feminista, però també per tal de poder complementar aquesta simbologia de contingut consensuat entre tots els agents de la ciutat que treballen diàriament per l'eradicació del patriarcat. I, per així, poder repensar accions concretes que ajudin a tendir cap a una praxis quotidiana realment feminista per part de totes les terrassenques i terrassencs. Malgrat la negativa amb la que ha topat el Grup de la CUP, la Sra. Sirvent no pot fer altra cosa que tornar a demanar la retirada d'aquesta Proposta de Resolució. La Sra. Sirvent proposa treballar-la conjuntament amb la ciutadania, permetent que es facin aportacions i propostes creatives i innovadores, dotant-la de contingut, i només després, declarar-nos feministes.

Intervé tot seguit la Sra. Ortuño, qui anuncia que el Grup de Ciutadans no recolzarà en la seva totalitat la Proposta de Resolució, perquè tot i estar d'acord en el fons hi ha tres raons per no fer-ho: es tracta d'una proposta reduccionista, d'una proposta banal i perquè és una propaganda del PSC. Reduccionista perquè suposa deixar de banda que la visió que la ciutat ha de tenir sobre les desigualtats que tenen com origen una visió sexista de la realitat, només es pot abordar des de la perspectiva del feminisme. S'han d'articular les mesures de correcció, que des d'un punt de vista polític, vagin en la línia de produir un canvi de mentalitat sobre els problemes originats per una visió històricament patriarcal. És banal perquè la proposta no aporta cap novetat des d'un punt de vista pràctic. Llevat del primer acord, la resta són un compendi d'accions que ja es treballen i que compten amb un ampli suport social i polític a la ciutat. És propaganda perquè la proposta té molt d'autoelogi. És una proposta que parteix del PSC, instant-se així a complir allò que d'ofici ja hauria d'estar complint. La Sra. Ortuño demana finalment la votació separada dels diferents acords de la moció.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Nart, qui assenyala que la llibertat i l'autonomia s'estan imposant davant les desigualtats, i poc tenen a veure amb els patrons femenins tradicionals. Però sovint aquesta és més una realitat més aparent que real. Queda encara molta feina per fer. La igualtat progressa pel que fa a actituds, a aspiracions i projectes entre els joves. Però els estereotips sexistes, la discriminació laboral i la responsabilitat en les tasques domèstiques són reptes pendents per a la igualtat de gènere. Els estereotips de gènere alimenten la violència de gènere, amb les greus conseqüències que tenen per als fills i les filles de les dones que la pateixen. La discriminació laboral, i la bretxa salarial que se'n deriva, encara és una xacra, tot i que les dones tenen un nivell d'estudis superior. Pel que fa a les tasques domèstiques, tenir fills o tenir cura de familiars, afecten en major mesura a la carrera professional de les dones. El progressiu empoderament de la dona, i la seva empenta, ha propiciat que la igualtat avanci, però calen més accions perquè la igualtat efectiva sigui una realitat i permeti a dones i homes desenvolupar totes les seves potencialitats. La Proposta de Resolució insta a seguir treballant cap a una societat democràtica i més justa, perquè la igualtat és un principi de la democràcia, i ha de ser la brúixola que orienti la presa de decisions de l'Ajuntament.

La Sra. Labòria comença mostrant el seu agraïment per la bona feina que es fa a la ciutat en temes de polítiques de gènere, la que l'Ajuntament i la que fan les entitats i les associacions. La Sra. Labòria vol dedicar les seves paraules a la Sra. Araceli Ramírez, advocada feminista traspasada recentment, i en reconeixement a la seva tasca. Terrassa és una ciutat pionera. Va ser la primera en disposar d'una Regidoria de la Dona, ara fa 25 anys. S'ha fet molta feina. Però en queda molta per fer per aconseguir una igualtat real. La Sra. Melgares ha dit abans que ser feminista és un sentiment. La Sra. Labòria en discrepa. Ser feminista és un compromís, és responsabilitat i és acció. Ser feminista és la via per aconseguir l'objectiu final, la igualtat real entre

homes i dones. El Grup d'ERC-MES votarà a favor de la Proposta de Resolució, tot i que la Sra. Labòria mostra la seva sorpresa davant el seu redactat. En els acords es contemplen un seguit de mesures que ja s'estan fent per part de l'Ajuntament. Sorpren que sigui el propi equip de govern qui presenti aquesta Proposta de Resolució. Totes les mesures que es plantegen han de ser impulsades, precisament, per l'equip de govern.

La Sra. Rius posa de manifest que la Proposta de Resolució té dos apartats. Una primera part de caire simbòlic. El Grup de TeC hi estaria d'acord amb aquest acord, sempre i quan anés acompanyat d'un esforç de millora de les polítiques de gènere que s'estan duent a terme. Per aquesta raó, el Grup de TeC va demanar que es retirés la proposta, per treballar i dotar de contingut aquesta millora de les polítiques de gènere. En el seu moment el govern no va atendre aquesta petició i s'ha presentat la Proposta de Resolució en la seva totalitat. El Grup de TeC demanarà, per tant, que es faci una votació separada dels diferents acords. Votarà a favor de la declaració, tenint en compte que es va acceptar que un proper Ple es treballaria una proposta que dotés de contingut i de polítiques la Declaració de Terrassa com a Ciutat Feminista. La Sra. Rius afegeix que el Grup de TeC s'abstindrà en la resta d'acords, perquè entén que no n'hi ha prou amb una declaració sense una voluntat clara de millora de les propostes. Quan no hi ha una voluntat de millora, cal entendre que s'està fent un pas enrere. Es com si diguéssim que amb el que s'està fent ara ja n'hi ha prou, ja és suficient. Per altra banda, aquesta Proposta de Resolució representa una legitimació de l'acció que el govern municipal està duent a terme. La Sra. Rius afegeix que n'hi ha moltes possibilitats de millora. La resta d'acord és un retrocés en relació als compromisos que ja va adquirir l'Ajuntament l'any 2011, quan va aprovar el Reglament municipal d'Igualtat de Gènere. Es proposen un acord ambigus, sense compromisos concrets. Aquest és el cas de la integració de la perspectiva de gènere. El Reglament és molt més concret i plateja que s'ha de garantir la incorporació de la perspectiva de gènere en la planificació, execució i avaluació de totes les polítiques i actuacions municipals, i dota d'uns mecanismes d'integració d'aquestes polítiques i de les accions que s'han de dur a terme en vuit àrees més de les que s'esmenten a la Proposta de Resolució. Per altra banda, es planteja continuar desplegant el Reglament d'Igualtat, un compromís que ja es va assumir l'any 2011. En canvi, no es fixen fites, ni calendaris ni compromisos. També és una contradicció que no s'hagi convocat la comissió de transversalitat de gènere.

La Sra. Melgares assenyala, en relació a la intervenció del Sr. Rodríguez, que quan ha parlat abans dels seus sentiments ho ha fet en relació a la Declaració. Fer aquest comentari denota la poca sensibilitat del Sr. Rodríguez en relació amb aquest tema. Aquesta proposta es presenta a iniciativa de Comissions Obreres en el marc del Consell Municipal d'Igualtat. Potser algun partit polític que no va assistir no es va assabentar. La Sra. Melgares afegeix que en la seva anterior intervenció ha parlat d'accions que es duran a terme, que es poden millorar, i respecte les quals el govern està obert a noves aportacions. Però avui no s'ha sentit cap proposta. S'ha demanat la retirada de la Proposta de Resolució. A la Sra. Melgares li dóna la sensació de què alguns Grups municipals no votaran a favor de la proposta perquè la presenta el govern. En relació al Grup de la CUP, la Sra. Melgares assenyala que presenten propostes de resolució sobre temes que el govern ja està duent a terme, sobretot en relació a l'habitatge. Però per respecte a les famílies la Sra. Melgares no entra a fer retrets, sinó que li dóna recolzament. La present Proposta de Resolució, per la causa que planteja, per les accions que s'estan fent i per les que falten per fer, s'hauria de poder aprovar en la seva totalitat. És cert que s'esmenta a l'aplicació de la perspectiva de gènere en tres àrees, però el propi Reglament Municipal ja explicita que s'aplicarà en totes les àrees. Per això, el proper mes s'aprovarà una comissió de transversalitat en la qual estaran representats tots els Grups polítics, i on es podran revisar totes les polítiques que fa l'Ajuntament adreçades a la igualtat. La declaració de Terrassa com a Ciutat Feminista és una forma de visualitzar el concepte de feminisme, que no només és buscar la igualtat entre homes i dones. Tots els membres del Consistori són feministes,

perquè en un moment o altre han votat a favor alguna mesura en favor de la igualtat. No considera correcte discutir la proposta per una coma més o menys. La Sra. Melgares voldria que aquesta Proposta de Resolució fos aprovada per unanimitat, tot i que si no és possible cal igualment felicitar a Comissions Obreres, a les associacions de dones, als homes i les dones de la ciutat, que amb molt orgull podran dir que la seva ciutat és feminista. Qui no voti avui a favor d'aquesta proposta és perquè no coneix prou el concepte feminisme.

La Sra. Sirvent manifestant que no s'ha de començar a construir la casa per la teulada, ni posar-se medalles abans d'hora, ni fomentar les declaracions d'intensions com a praxis política. El que cal és treballar, amb mesures concretes, perquè el missatge del feminisme arribi a cada racó de la ciutat. Cal treballar per eradicar els mandats de gènere, l'abús de poder, les desigualtats i discriminacions. Cal treballar perquè les dones s'empoderin i tinguin eines per autodefensar-se, per facilitar espais col·lectius on es treballin les noves masculinitats. La CUP sempre estarà al costat de qualsevol mesura política i acció que combati el menor rastre d'opressió patriarcal, estarà al costat de totes les reivindicacions feministes reals. El Grup de la CUP, conclou manifestant la Sra. Sirvent, coneix molt bé el concepte feminisme.

La Sra. Labòria considera que, tot i entenent les explicacions de la Sra. Melgares, hauria estat bé que aquesta Proposta hagués estat un acord de la Junta de Portaveus. D'aquesta manera s'hauria evitat un debat com el que s'està mantenint, i que no aporta res. Tothom entén el concepte feminisme, i tots els presents saben que queda molt feina per fer, i que cal fer-la per aconseguir una igualtat real.

La Sra. Rius no accepta l'argument de la Sra. Melgares: el Grup de la TeC no votarà a favor, però no ho farà perquè no l'hagi presentat aquest Grup. El que vol el Grup de TeC és que es retirés per tal de treballar-la millor, i es pogués aprovar sense el debat que avui s'està produint. Aquest és un tema de ciutat, en relació al qual hi hauria d'haver consens. La Sra. Rius recorda que aquesta Proposta de Resolució es va presentar en una roda de premsa. El Grup de TeC es va assabentar a través d'aquesta roda de premsa, sense cap consulta prèvia. És cert que la idea va sorgir en el marc del Consell Municipal. La va plantejar una persona però després no ha estat treballada amb consens. Hi ha faltat tot aquest procés, que hagués portar a recolzar la proposta amb un major consens. Per altra banda, no es tracta d'una coma més o menys. Dir que es treballarà la perspectiva de gènere en un àrea, en compte de en vuit, no és una coma, és una qüestió transcendent. No dotar de contingut i dir que es faran coses que fa cinc anys que es va dir es farien, sense que s'hagin executat, no és qualsevol cosa. El feminisme no és únicament un sentiment, sinó que són accions, és canvi. I perquè hi hagi aquest canvi cal ser innovadores i fer-ho molt bé. Cal revisar constantment el que es fa i perquè es fa, i amb més capacitat d'autocrítica.

La Sra. Melgares demana, amb humilitat, disculpes si en algun moment no ha estat a l'alçada de la Proposta de Resolució. La Sra. Melgares no entrarà en retrets i en debats del tipus "i tu més", perquè la proposta no s'ho mereix. Cal ser feministes per aconseguir un món en pau, igual i just; perquè homes i dones siguin iguals en drets aplicats; perquè hi hagi paritat; per una igualtat laboral, sense bretxes salarials; per la corresponsabilitat; perquè no existeixi violència a les llars ni als carrers; perquè tothom pugui viure en llibertat; perquè la publicitat degradant per a les dones s'acabi; perquè són massa les dones i nenes que són maltractades, humiliades i explotades en qualsevol lloc del món.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

El Grup municipal del PSC vota a favor de tots els acords.

El Grup municipal de TeC vota a favor dels acords primer i sisè, i abstenció en els acords segon, tercer, quart i cinquè.

El Grup municipal d'ERC-MES vota a favor de tots els acords.

El Grup municipal de CiU vota a favor de tots els acords.

El Grup municipal de Ciutadans vota a favor dels acords segon, tercer, quart, cinquè i sisè, i en contra del primer.

El Grup municipal de la CUP s'absté en tots els acords.

El Grup municipal del PPC vota a favor dels acords tercer, quart i sisè; en contra dels acords primer i segon; i abstenció en el cinquè.

Tots els acords que conformen la part dispositiva de la Proposta queden, per tant, aprovats.

Epígraf 11) Presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, demanant que s'incrementin les dotacions econòmiques previstes per al tram d'Olesa a Viladecavalls de la B-40.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« El quart cinturó, l'autovia B-40, l'autovia orbital o a la ronda del Vallès, és una infraestructura que ha estat prevista en els successius plans territorials o d'infraestructures que s'han anat redactant des dels anys 60. La concepció de la seva funció dins del territori no ha estat, però, sempre la mateixa, ja sigui perquè en alguns casos se li ha donat més valor com a via de llarg recorregut i en d'altres com a via de comunicació intermunicipal, o ja sigui perquè s'entenia en el marc d'una voluntat transformadora del territori o bé en el marc d'una voluntat preservadora dels valors territorials.

» Aquestes concepcions divergents han portat a que les actuacions de les administracions tant a nivell d'estudis, com d'obres, hagin respost a objectius diferents, s'hagin allargat extremadament en el temps i hagin produït resultats inconnexos.

» El 1995, i després de l'acord de repartiment de competències, la Generalitat va posar en servei el tram que li corresponia, és a dir el tram entre Mataró i Granollers.

» Per la seva banda, el Ministeri de Foment va posar en servei el 2010 dos petits trams situats entre Abrera i Olesa i entre Viladecavalls i Terrassa.

» Com a resultat d'això, la xarxa viària actual és ineficient i no dona una resposta correcta a les necessitats de mobilitat:

- Malgrat que les obres del tram Olesa-Viladecavalls es varen iniciar el 2007, amb la intenció d'acabar-les alhora que els trams ja posats en servei, a hores d'ara encara queda un 50% de l'obra per executar, fet que impedeix treure profit dels

trams construïts i manté l'efecte barrera que la manca de infraestructures ha generat entre el Baix Llobregat Nord i el Vallès Occidental.

- El tram Viladecavalls - Terrassa no té finals adients en cap dels seus extrems. Pel costat Viladecavalls no disposa del seu enllaç amb la C-16 pel que els moviments entre autovies s'han d'efectuar per carreteres secundàries, quan no per carrers interns de barris. Pel costat Terrassa, el tronc acaba en una rotonda situada en el no res, que força a que per arribar a la BV-1221 o a la C-1415 s'hagin d'usar vials construïts com a carrers, alhora que s'impedeix el desenvolupament urbanístic de la Franja Nord de Terrassa.
- L'absència d'una via de prestacions adequades en el nord del Vallès obliga o bé a efectuar desplaçament entre els municipis en forma de pinta usant la C-58 i la B-30, fet que genera increments notables de recorregut i consegüentment increments de temps i d'emissions, o bé a usar carreteres decimonòniques com la C-1415a que no estan preparades per aquesta funció pel que es generen accidentabilitats per sobre de les esperades.

» Aquesta manca de connectivitat fa perdre oportunitats de desenvolupament i genera sobrecostos socioeconòmics, ja sigui per temps de recorregut, per emissions de CO₂ o per accidentabilitat.

» El Ministeri ha iniciat en diverses ocasions els treballs per a definir la via entre Terrassa i Granollers, però aquests treballs, tot i que extensos, han mancat de la cura i sensibilitat necessàries en un territori alhora dens i delicat com són les planes i valls agroforestals dels Vallès.

» Si bé els treballs del Pla Territorial Metropolità de Barcelona varen suposar un avanç en el reconeixement del territori i en les seves necessitats de mobilitat, això no es va plasmar ni amb esperit, ni amb diligència, en els treballs del darrer estudi informatiu que va redactar el Ministeri, pel que cal reiniciar de nou les tasques amb visió renovada:

- Ajustant el traçat d'acord amb l'orografia per tal d'evitar alteracions de careners i de riberes de torrents, assolint traçats discrets que evitin impactes paisatgístics.
- Ajustant les rasants per tal d'evitar talussos i desmunts significatius, de forma que alhora es minimitzin les afectacions a l'espai agroforestal.
- Definint túnels, ecoductes i viaductes en passos de torrents que facilitin el manteniment de la connectivitat ecològica i el pas de fauna.
- Mantenint la continuïtat de camins rurals i històrics i millorant l'encreuament amb carreteres.
- Reconfigurant els enllaços en relació als sistemes locals de rondes i eixos urbans, obtenint solucions funcionals i segures.
- Reconfigurant els dissenys en les posicions límit de les ciutats, minimitzant els impactes sonors i paisatgístics en elles.
- Assolint solucions singulars quan les característiques i envergadura del territori travessat ho requereixin.

Per tots aquests motius, es proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents

ACORDS

Primer.- Demanar al Ministeri de Foment que incrementi les dotacions econòmiques d'enguany i del 2017 previstes per al tram d'Olesa a Viladecavalls de la B-40, per tal que es pugui posar en servei a principis de 2018.

Segon.- Demanar al Ministeri de Foment que en la redacció de l'estudi informatiu de la prolongació de la B-40 tingui especialment en compte les necessitats de mobilitat eficient i sostenible entre els diferents pobles i ciutats situats en el peu de la serralada prelitoral i entre aquests i la resta del país; així com que tingui especialment en compte la necessitat de mantenir o millorar els valors productius, ambientals, culturals i paisatgístics dels espais naturals pels que hagi de discorre.

Tercer.- Demanar al Ministeri de Foment que acceleri l'estudi del tram entre Terrassa i Sabadell per tal que la B-40 no finalitzi a la rotonda de Can Roca, sinó que connecti amb la C-58 a través de la Ronda Oest de Sabadell.

Quart.- Demanar al Departament de Territori i Sostenibilitat que la Generalitat de Catalunya, com a administració amb competència exclusiva en ordenació del territori i del paisatge, intervingui en els estudis per a portar a terme la prolongació de la B-40, vetllant per la seva correcta definició i explicitació davant la ciutadania, tenint en compte en la seva justa mesura tots els aspectes necessaris per tal d'assolir una mobilitat més eficient i sostenible.

Cinquè.- Demanar al Departament de Territori i Sostenibilitat que la Generalitat de Catalunya iniciï els treballs per a la redacció del projecte d'ampliació del tercer carril de la C-58 per tal que es pugui posar en servei a principis de 2019.

Sisè.- Traslladar aquests acords al Ministeri de Foment, al Departament de Territori i Sostenibilitat, a la Diputació de Barcelona i als Ajuntaments de Viladecavalls, Olesa de Montserrat, Abrera, Matadepera, Sabadell, Castellar del Vallès i Sentmenat.»

Pren la paraula el Sr. Armengol, qui comença recordant que fa més de cinquanta anys que se'n parla de la B-40, i encara no s'ha executat ni la meitat del seu disseny inicial. El Sr. Armengol assenyala que l'any 1965, el Pla Director Territorial del Ambito Metropolitano ja parla de la B-40, és a dir fa més de 50 anys. L'any 1993, la B-40 va quedar recollida al Pla General d'Ordenació de Terrassa. L'any 1995, la Generalitat va posar en servei el tram entre Mataró i Granollers, i juntament amb el Ministerio de Obras Públicas y Urbanisme van acordar iniciar la redacció de l'estudi informatiu de tota la B-40. L'any 2007 es van iniciar les obres del tram Abrera – Terrassa, i encara no ha acabat el tram sencer. L'any 2010 el Ministeri va posar en servi dos petits trams situats entre Abrera i Olesa i entre Viladecavalls i Terrassa. El mateix any es va presentar públicament el segon estudi informatiu entre Terrassa i Granollers. El primer ja havia caducat. L'any 2010, també, Terrassa i Sabadell van pactar el traçat, entre altres al·legacions presentades. L'any 2013, el Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya, Sr. Santi Vila, va presentar l'acord entre Terrassa, Sabadell i Castellar, per prioritzar el tram de Terrassa fins la B-124, és a dir la carretera de Sabadell a Castellar, passant per la Ronda Oest de Sabadell. L'any 2016 es dona un nou impuls als treballs, per finalitzar el tram Terrassa – Abrera, amb el compromís polític de finalitzar-lo l'any 2018. Al mateix temps, la Ministra Ana Pastor es va comprometre a iniciar, per tercera vegada, i també per caducitat, l'estudi informatiu del tram Terrassa – Granollers. El Sr. Armengol considera que, tenint en compte aquests antecedents, és oportú celebrar el compromís del ministeri de finalitzar, per fi, el tram fins Abrera abans de dos anys. Aquest fet suposarà millorar substancialment el posicionament estratègic de Terrassa, i recuperar i incrementar

les oportunitats de desenvolupament del territori, ja que la inoperància històrica en relació a aquest tema ha ens ha fet perdre pistonada respecte altres territoris, i ha generat sobrecostos econòmics, ja sigui per temps de recorregut, per emissions de CO₂ o per accidentalitat. El Sr. Armengol afegeix que cal, sobretot, estar satisfets perquè es corria el risc d'acabar tenint una infraestructura inacabada, fantasma, com l'aeroport de Castelló o el de Lleida, o alguna estació de l'AVE. De cara al futur, i des d'una perspectiva local, en defensa dels interessos de la ciutat, no es pot admetre que el tram Abrera – Terrassa de la B-40 finalitzi en una rotonda a l'alçada de Can Roca. Per això cal reobrir el debat allí on s'havia deixat, és a dir en el consens entre Terrassa, Sabadell, Castellar i la Generalitat, per demanar al ministeri, tots a una, que prioritzi la prolongació del tram fins a la Ronda Oest de Sabadell i la connexió amb la B-124 a Castellar. Quedarà el tram fins a Granollers, respecte del qual el ministeri s'ha compromès a iniciar els treballs de redacció de l'estudi informatiu i d'impacte ambiental. El Sr. Armengol afegeix que s'ha volgut aprofitar aquesta Proposta de Resolució per demanar que es compleixi el compromís adquirit recentment pel Conseller de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat davant l'Alcalde de Terrassa, d'iniciar els treballs d'ampliació de l'autopista C-58, actualment col·lapsada. El Sr. Armengol conclou dient que aquesta és una Proposta de Resolució oberta a reiniciar el debat, que no vol imposar traçats ni seccions, que es compromet a cercar solucions amb la ciutadania, amb voluntat de lideratge i mirant de cara al futur.

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui anuncia que el Grup del PPC votarà en contra de la Proposta de Resolució, perquè és partidista, parcial, incompleta i gens ambiciosa. El Grup del PPC defensa que la B-40 s'executi de forma total, i com més aviat millor, i fins a Granollers, ja que és una infraestructura imprescindible per a la ciutat, no només a nivell econòmic sinó des del punt de vista de la mobilitat dels veïns. La proposta es queda curta i no és gens ambiciosa. Respecte aquesta infraestructura, tothom en té part de responsabilitat o culpa. Però l'exposició de motius de la Proposta de Resolució és inadmissible. El PSOE, que ha governat Espanya durant vint-i-un anys, i el PSC, que ha governat Terrassa durant més de trenta-sis anys, i la Generalitat durant més de set anys, han estat governs que han deixat caducar expedients sobre el Quart Cinturó. Això és una responsabilitat molt important. El govern del Partit Popular, dins de les possibilitats econòmiques que es va trobar al novembre de 2011, ha desenvolupat els estudis i ha iniciat alguna execució d'infraestructures en aquest sentit. El Grup del PPC de Terrassa entén que és una prioritat i així ho transmet al Partit Popular, tant a nivell autonòmic com estatal. En aquesta Proposta de Resolució hi ha una manca d'autocrítica per part del Grup del PSC, una manca d'autocrítica que el Sr. Rodríguez no pot compartir, i per això hi votarà en contra.

La Sra. Sirvent comença assenyalant que aquesta Proposta de Resolució és més complexa del què sembla. Potser si els ponents haguessin acceptat la transacció que ha presentat el Grup d'ERC-MES s'hagués dissimulat una mica l'esperit de la mateixa. Però el rerefons segueix sent el mateix. Al Grup de la CUP li sembla indecent que l'equip de govern faci seves les reivindicacions de certs sectors econòmics sense un debat previ a nivell territorial. La Sra. Sirvent planteja que tal vegada els Grups del PSC i de CiU han tirat via, sense tenir en compte que hi ha un debat al Parlament de Catalunya i a la Diputació, i també un debat a nivell de territori sobre aquest tema. Ara hi ha l'oportunitat de repensar determinades infraestructures que han estat fruit de debats i de controvèrsies, de manifestacions i lluites de les més importants que hi ha hagut al territori. Aquesta infraestructura és fruit d'un model antic i caduc, un model desarrollista, basant el creixement econòmic únicament en el foment de grans infraestructures viàries i promovent la dispersió territorial i menystenint els impactes ambientals. Un model avui en dia superat i repudiat per les societats responsables, pels seus efectes contraris a la sostenibilitat ambiental i territorial. La defensa d'aquest tram, Abrera – Terrassa, no neix arrel d'un debat conjunt a nivell de territori, sinó que neix com la creació inicial d'un lobby per reactivar tot el Quart Cinturó. La Sra. Sirvent

afegeix que cal afrontar reptes i caminar cap a un canvi del model de gestió de les infraestructures viàries; cal treballar en la millora de la xarxa viària existent i en el transport col·lectiu, especialment en el transport ferroviari per garantir una mobilitat sostenible i amb perspectiva de futur a tot el territori. Aquesta autovia no comportaria cap solució per a la mobilitat al Vallès i a la regió metropolitana, sinó que contribuiria a incrementar els moviments en vehicle privat i els actuals nivells de congestió i de contaminació atmosfèrica, en detriment de la salut pública i afavorint el canvi climàtic. El que ha dit el Sr. Armengol no és correcte. No es tracta de què hi hagi un tram a mig acabar, o que hi hagi una infraestructura a mig fer. Aquesta Proposta de Resolució es presenta amb una lògica molt concreta, i sí implica impositcions, al contrari del que ha manifestat el Sr. Armengol. Per al Grup de la CUP, resultaria del tot contradictori mantenir infraestructures imposades des de l'administració central, que en lloc de resoldre els problemes de mobilitat, malmeten el territori, destrueixen els espais naturals de la plana del Vallès, amb gran valor ambiental, paisatgístic i cultural, i que agreugen encara més els efectes de la contaminació atmosfèrica. Sembla que no estimin el territori. El que cal és apostar per una nova cultura del territori i de la mobilitat, evitant la construcció de grans infraestructures viàries, millorant i gestionant la xarxa viària bàsica i secundària actual, potenciant i fomentant la xarxa de transport col·lectiu ferroviari i promovent les infraestructures segures pels desplaçaments en bicicleta.

El Sr. Aguinaga recorda que el primer acte de campanya electoral de les passades eleccions municipals va ser precisament una roda de premsa al tram inacabat de la B-40, volent palesar així el seu compromís amb aquesta infraestructura, i podar de relleu com el debat dels polítics havia segrestat el debat polític. Aquest és un debat polític, però que s'ha de fer amb un suport tècnic. Hi ha hagut molt debat polític, però poca anàlisi. Sembla ser que hi ha un cert consens en relació al tram Abrera – Terrassa en relació al seu acabament. Però a vegades es tendeix a confondre els termes del debat. El tram entre Terrassa i Abrera és una necessitat de territori, que s'inclou dins d'algunes estratègies molt consensuades, com ara el Pacte per la segona reindustrialització, amb el suport d'agents econòmics de diversa naturalesa. Per tant, cal tenir present que no tot s'arranja amb el transport ferroviari de mercaderies, en el qual el propi Sr. Aguinaga hi creu molt. Però és un transport que serveix sobretot per la llarga distància. Quan es parla de la connexió del Vallès Occidental i Abrera, cal parlar d'un altre tipus de transport, més capil·lar, pensat pel transport de camions i mercaderies. Ara ens trobem amb el traçat entre Terrassa i Abrera gairebé enllestit. Malauradament el ministeri ha pres la iniciativa, ha tirat pel dret i gairebé ha enllestit una obra que si el territori hagués liderat des del principi potser hauria tingut unes altres característiques. El Sr. Aguinaga considera que tot el que ha passat respecte aquest tram hauria de servir com a element de reflexió de cara a altre tipus d'infraestructures que molt aviat es posaran a sobre de la taula. Cal evitar cometre els mateixos errors que s'han comès durant molt de temps, per part de l'Ajuntament i del propi equip de govern en altres temps. Cal aprendre les lliçons. Cal liderar el debat i les iniciatives que tenen el suport d'agents econòmics de diversa naturalesa: sindical, patronal, universitària, etc. Cal tenir una actitud proactiva, en comptes d'instal·lar-se en les pròpies conviccions, que porta a situacions com l'actual, una infraestructura gairebé enllestida i que tothom dona per fet que s'ha d'acabar d'una vegada.

El Sr. Sàmper assenyala que el tot el debat que gira entorn de la B-40, al capdavant haurà d'acabar amb el consens del territori. Això és una evidència. Sabria greu que al final s'hagués de donar la raó al ministeri, i assumir que ha estat el territori el que no ha estat capaç de posar-se d'acord. Després d'intensos treballs, especialment entre Terrassa i Sabadell, s'havia arribat a un consens respecte del traçat i de com fer-ho. Aquest acord, amb unes al·legacions presentades de forma conjunta l'any 2010, va evidenciar el consens del territori pel que fa al trajecte Terrassa-Sabadell. El Sr. Sàmper anuncia que enfocarà la seva intervenció en el aquest tram, tot tenint en

compte la necessitat de trobar, amb el debat que faci falta, una solució, i tenint en compte també el posicionament fet durant la present setmana per part d'ERC-MES, de la CUP, TeC, la Crida i d'ERC de Sabadell. Cal trobar una solució que giri entorn del territori i les seves persones. Parlar del tren i de les bicicletes està molt bé. Però quan es parla de la Ronda del Vallès, bàsicament s'està parlant de generar activitat econòmica. Si el que es vol és activar l'economia del territori, per aconseguir llocs de treball i generar riquesa per a les persones, el que pertoca és posar-se a la pell d'aquells que poden generar l'activitat econòmica. El Sr. Sàmper no entén el posicionament del Grup del PPC, ja que en l'acord tercer de la proposta es planteja és acabar tot el tram, no només una part, i per tant és el màxim d'ambiciosa. El que pretén aquesta via és generar comoditat per tal que les empreses es puguin instal·lar en un lloc que estaria a l'epicentre de la Ronda del Vallès. Per tant, es generaria un punt de connexió entre el Baix Llobregat i el Vallès Oriental, i no només això sinó fent molt més àgil la connexió amb Girona, amb Tarragona i amb Lleida. Per tant, el Sr. Sàmper entén que aquesta infraestructura és imprescindible per tal de generar activitat econòmica, de crear llocs de treball i de començar a redreçar la situació d'atur actual. A més, el Sr. Sàmper entén també que, des d'un punt de vista estrictament terrassenc, acabar la ronda actual en una rotonda a Can Roca, i unir-la amb la C-58 per la Ronda del Vallès, el que faria és col·lapsar encara més aquesta darrera via. El projecte final ha de ser la connexió de la Ronda Granollers, tot i que provisionalment es pugui contemplar la proposta d'ERC-MES d'anar per fases.

El Sr. Albert comença posant de manifest que el debat que s'està duent a terme és difícil d'entendre, com per exemple la posició contrària del Grup del PPC, respecte una infraestructura que no es decidirà al país. El Sr. Albert recorda que la Ministra va visitar Terrassa sense convocar ni al Conseller ni al President de la Generalitat, ni als alcaldes del territori. El Sr. Armengol ha començat a justificar la infraestructura parlant de fa cinquanta anys. El Sr. Albert considera que si fa cinquanta anys que no es fa una infraestructura és perquè no es vol fer, o que el territori no ho vol, o que l'Estat no té els diners per fer-la. El Sr. Rodríguez ha dit que totes els partit populars majoritaris han governat en un moment o altre, en una institució o altra, i la infraestructura no s'ha fet. El Sr. Albert considera que no s'ha fet perquè no hi ha consens. En aquesta mateixa sala de Plens, hi hagut Regidors que fa vint anys es manifestaven en contra del Quart Cinturó. El debat és complex. El PSC del Vallès Oriental, en algunes zones, no està a favor d'aquesta infraestructura. CiU tampoc. Iniciativa hi està a favor a Viladecavalls. La complexitat d'aquesta infraestructura i els moments que es viuen fan evident aquesta complexitat. Els anys passen, i s'intenta fer veure que no passen. L'únic que no ha canviat en els darrers 36 anys és el govern del PSC a l'Ajuntament de Terrassa, però l'acord que es va assolir amb Sabadell ha saltat pels aires. Lideratge no vol dir només presentar una Proposta de Resolució i aconseguir que s'aprovi. Vol dir liderar el territori. La proposta que fa el Grup d'ERC-MES va en contra del seus propis principis, i del que ha defensat sempre. El Sr. Albert té la sensació de que ERC-MES és l'únic partit que ha intentat moure's per intentar assolir un consens. Davant una infraestructura que està a mig acabar, cal acabar-la, i no a Can Roca, ni a la Ronda del Vallès, sinó amb la C-58 i la C-16. Un cop Terrassa estigui connectada, la ciutat es mourà. Però el govern presenta una Proposta de Resolució que justifica una obra que té més de cinquanta anys. El Grup d'ERC-MES no pot compartir aquesta visió. Sí hagués pogut compartir, amb matisos, acabar el tram Terrassa-Abrera, perquè la gent d'ERC d'Olesa, d'Abrera o de Viladecavalls ho demanen. Exercir lideratge a Terrassa és apostar per aquesta actuació. Quan el govern parla del tram Terrassa-Sabadell s'està fent un magre favor a si mateix, perquè no hi ha consens, perquè no ha parlat amb el territori. Es va arribar a un acord, sí, però no es va fer l'obra, i les majories canvien en el territori. El govern podria haver presentat una Proposta de Resolució fent una aposta clara per un traçat compartit per tothom, ja que l'obra està a mig fer, i segurament hauria assolit un major consens que la que avui s'ha presentat. Els models de mobilitat i connectivitat entre ciutats han canviat i molt. Pel que fa a la intervenció del Sr. Sàmper, el Sr. Albert no discutirà que una infraestructura genera activitat econòmica. Això és evident. Però si aquesta infraestructura

genera impacte econòmic en el territori, segurament en un altre indret del territori el perdrà. Les infraestructures no generen activitat sempre i a tot arreu, ni quant més se'n facin millor. Això s'ha demostrat que no és així. El creixement per si mateix, l'abundància d'infraestructures, i com més gran siguin les ciutats, no vol dir que les coses vagin millor i que hi hagi més riquesa. A més, una infraestructura té un impacte territorial, social i ambiental. I tots aquests impactes són importants. No n'hi uns que siguin més importants que d'altres. Els diferents Grups polítics defensen interessos polítics i ideològics, i són corretja de transmissió de diferents actors, molt transversals. Però l'estudi de d'Institut Cerdà, que sustenta la Proposta de Resolució, és clarament de part. El Sr. Albert no entén que el govern de la ciutat se'l faci seu, i només en aquesta part, perquè el territori i la ciutat són molt més complexos. Hi havia la possibilitat d'aprovar una proposta més terrassenca, de lideratge d'un territori que està pendent del que es faci a Terrassa. El Sr. Albert anuncia tot seguit el sentit del vot del Grup d'ERC-MES en els diferents acords, tal i com es recollirà més endavant.

El Sr. Matilla comença assenyalant que aquesta és una proposta complexa. Com si fos un iceberg, es planteja com una proposta respecte de la qual sembla que s'estigui discutint sobre petits problemes, com ara una rotonda o acabar un tram. Però en realitat s'està discutint sobre una càrrega de fons que té a veure amb la defensa o no d'un determinat model de planificació del territori, i de com s'ha de governar. El Sr. Matilla considera que no té sentit utilitzar l'antiguitat d'una infraestructura que no s'ha executat s'utilitzi com un valor positiu. Ans al contrari. Es tracta d'una infraestructura que es va dibuixar els anys 60, en un moment de desenvolupament, i que no s'ha executat. No es pot dir, per tant, que tingui un valor històric. En el planejament, allò que no s'ha executat al cap dels anys s'han de revisar. D'aquí sorprèn que la Proposta de Resolució no plantegi revisar-la. El Sr. Matilla afegeix que aquest debat també té a veure amb la defensa d'un model que hores d'ara se sap que no funciona. Creure que construir infraestructures viàries d'alta capacitat generarà, per si sol, riquesa i progrés per a tothom, no és cert. Això és alinear-se amb les postures del Partit Popular de Madrid amb les vies radials, que ja se sap com han acabat. És una lògica de desenvolupament que s'ha demostrat que és falsa. Cal tenir en compte, també, el cost d'oportunitat. Si una infraestructura que va ser valorada en el seu moment entre 300 i 400 milions d'euros, si aquests diners arribessin algun dia a Catalunya no tindria sentit que es destinessin a aquesta infraestructura, que és una estratègia d'especulació sobre el territori, i a falta de veure si realment genera la riquesa econòmica que el govern defensa. El lògic seria tenir en compte que Terrassa disposa d'uns polígons, d'unes activitats econòmiques, i que si aquestes recursos arribessin tindria més sentit destinar-los a polítiques reals de promoció econòmica, de generació d'ocupació a d'altres territoris que no necessiten d'infraestructures incertes. El Sr. Matilla afegeix que a la proposta és diuen coses com ara que "la xarxa viària actual és ineficient i no dona una resposta correcta a les necessitats de mobilitat". Amb aquestes afirmacions aïllades i sectorials, el que s'està posant de manifest és una incapacitat per llegir quins són els problemes i com s'ha de planificar el territori. La mobilitat no és una qüestió de fluxos, de crear més artèries per al vehicle privat o pel transport de mercaderies, sinó que té a veure amb una visió de planificació integral del territori. Al capdavall, té a veure amb els desplaçaments que són necessaris per desenvolupar un territori. I segurament és més eficient generar estratègies i planificació territorial que eviti aquests desplaçaments que no pas crear infraestructures que els potenciïn, amb la incertesa de saber si això generarà riquesa per a tothom o no. Sembla un despropòsit que la proposta parli de mobilitat eficient i sostenible, defensant una nova autovia i sense fer esment al transport públic col·lectiu. Això té a veure també amb els treballadors i els seus desplaçaments, no només amb les mercaderies. El Sr. Matilla afegeix que el PSC s'està alineant amb un model de desenvolupament erroni i caduc. El Grup de TeC té també en compte una qüestió que encara és pitjor, que s'utilitzi com arguments traduccions literals de l'informe que el Sr. Albert ha esmentat. Aquest és un informe d'un dubtós rigor, que respon a uns determinats interessos. El que esgarrafa és que el govern els assumeixi com a seus i els utilitzi com a arguments suficients per defensar una determinada teoria. Una vegada més, fan de

majordoms de determinats interessos del territori, sense haver-se preocupat d'elaborar una reflexió pròpia i uns estudis propis. El Sr. Matilla afegeix que aquesta infraestructura, en el seu inici, es va concebre de forma unitari, i no per trams. I no pot ser que hores d'ara s'estigui debatent sobre la lògica i la defensa dels trams, perquè el que s'està fent no és altra cosa que defensar la totalitat de la infraestructura. Per sentit comú, el Grup de TeC pot entendre que aquells trams que estan executats en un 70 o un 80% s'acabin, s'hi posi ordre. Però abans de reivindicar els trams cal revisar el model, decidir, amb un debat ampli i obert, sobre si aquesta infraestructura és el model de desenvolupament que es vol. El Matilla conclou manifestant, i així ho ha reivindicat aquesta setmana el Grup de TeC, conjuntament amb altres Grups i forces polítiques de Sabadell, que davant de la necessitat d'actualitzar el planejament i el projecte territorial en un nou context, cal obrir un debat ampli, superar les visions localistes, i cal un lideratge públic. Aquest darrer aspecte és un dels que més preocupen al Grup de TeC, pel caràcter de la pròpia Proposta de Resolució.

El Sr. Armengol assenyala que s'ha parlat molt de la complexitat del tema. El Sr. Armengol hi està d'acord. Per això, si aquesta Proposta de Resolució serveix per poder posar el tema a sobre de la taula, per debatre'l en altres fòrums, amb més tranquil·litat i suport tècnic, ja seria benvinguda. El que no s'ha de fer és amagar el cap sota l'ala, com han fet altres ajuntaments, en els quals han canviat les majories, i han canviat de posició. El Sr. Armengol mostra tot seguit la seva sorpresa davant el fet que els Grups de la CUP i del PPC, amb arguments diferents, donen la mateixa impressió: que no s'han llegit la proposta, o que ho han fet en diagonal. El Grup d'ERC-MES, fins no fa gaire, volia aquesta infraestructura, fins a l'extrem que la planteja en el seu programa electoral. Tot i així, ha canviat la composició del Ple de Sabadell ha canviat, i els seus socis de govern són incòmodes. El Sr. Albert ha parlat també de l'estudi de l'Institut Cerdà. Aquest estudi té uns mesos, mentre que el posicionament del Grup del PSC, es manté des de l'any 2013, quan es va acordar el traçat amb Sabadell i amb la Generalitat. Si més no, doncs, s'està defensant una mateixa idea des de l'any 2013. Si les conclusions de l'Institut Cerdà va en la mateixa línia és una coincidència. El Sr. Armengol es mostra d'acord en què l'Institut Cerdà podria estar més ben fet. Es tracta d'un estudi més econòmic que urbanístic.

El Sr. Rodríguez demana disculpes atès que el seu posicionament anterior es basava en una versió de la Proposta de Resolució que no era la definitiva, sinó una versió anterior a la que finalment ha estat presentat al Ple. Això farà que el sentit del vot del Grup del PPC sigui diferent al que ha anunciat: i serà a favor de l'acord cinquè, i d'abstenció en la resta. El Sr. Rodríguez reitera que tothom ha d'assumir la responsabilitat que li pertoca. El govern central podria destinar més recursos si no s'hagués trobat amb la situació econòmica que es va trobar, i fa el que pot. Però el PSOE i el PSC també haurien de fer autocrítica. El Partit Popular mai ha governat a la Generalitat ni a l'Ajuntament de Terrassa, a diferència del PSOE i el PSC. Aquest és un tema complex que no afecta només a Terrassa, però els membres del Consistori de la ciutat han de vetllar per allò que és millor per a la ciutat. El Grup del PPC considera ridícul que quan s'agafa el cotxe a l'alçada de la carretera de Matadepera i s'acaba en una rotonda a l'alçada de Viladecavalls, no es pugui connectar amb la C-16, ni es pot arribar a Granollers, ni a Abrera, ni connectar-se amb la resta del territori. Tot plegat és dolent per a Terrassa. És dolent des d'un punt de vista econòmic i des del punt de vista de la mobilitat dels treballadors. Respecte a l'abstenció a la resta d'acords, el Sr. Rodríguez posa de manifest que els acords no diuen que la infraestructura arribi fins a Granollers, no es diu de què s'executi l'obra de forma completa. El Sr. Rodríguez reitera, doncs, que la proposta és poc ambiciosa.

La Sra. Sirvent manifesta al Sr. Armengol que no només ha llegit la Proposta de Resolució, sinó que són molts els anys de lluita que la CUP, diversos col·lectius i plataformes en relació a aquesta infraestructura. Per tant, el Grup de la CUP sap perfectament de què està parlant. I

són les persones interessades les que s'adrecen a la CUP per tal de debatre, de deliberar, per intentar arribar a posicions comunes, per fer una anàlisi del territori, etc., justament això que el govern municipal no sap fer. En relació al que ha dit el Sr. Aguinaga respecte l'assessorament tècnic, la Sra. Sirvent es mostra d'acord. Però l'assessorament tècnic en el qual s'ha basat l'equip de govern és l'informe de l'Institut Cerdà, que respon únicament a interessos de part. La seva visió és estrictament economicista. L'informa només parla de diners, i dels suposats 159.000 euros del cost de la construcció del tram Abrera-Terrassa, sense tenir en compte ni els impostos, ni les expropiacions ni de l'impacte ambiental o sobre l'ordenament del territori. La Sra. Sirvent considera vergonyós que la Diputació hagi cofinançat aquest informe i que en canvi no hi hagi cap informe sobre el desenvolupament orbital de les xarxes ferroviàries de transport públic, de la xarxa viària existent, ni sobre el desenvolupament de xarxes ferroviàries de transport de mercaderies i de passatgers al voltant del Vallès, ni sobre l'impacte ambiental. En quant al que ha dit el Sr. Sàmper, la Sra. Sirvent li demana que no menystingui les seves paraules anteriors. La Sra. Sirvent no parla de bicicletes ni de trens, sinó d'una anàlisi de territori per avançar, en positiu, per cobrir les necessitats, tant les productives com les de mobilitat. No és casualitat que les infraestructures ferroviàries hagin quedat aparcades en el Pla General d'Infraestructures de Catalunya, mentre que la resta d'infraestructures viàries vagin endavant. La Sra. Sirvent recorda que la mobilitat havia d'anar acompanyada del Pla Metropolità de Mobilitat, un pla que l'any 2010 va generar un debat interessant. Encara avui, les ciutats i els pobles del Vallès esperen que arribi aquesta anàlisi, que havia de permetre'ns definir el model d'infraestructures que es necessiten per millorar la mobilitat en el territori, i no assumir les reivindicacions de certs sectors econòmics. El Grup de la CUP emplaça a la Generalitat a què ajudi al territori a definir-se. La crítica és contra la lògica aparellada a aquesta Proposta de Resolució, que és basa en un model territorial hereu d'aquesta penyora que és el Quart Cinturó. La funció és la mateixa, la lògica és la mateixa. El que reivindica el Grup de la CUP és passar pàgina d'una vegada per totes en relació a aquesta infraestructura, la divisió funcional per trams i la dinàmica de què si no es fa així no s'avança, que al final altera clarament la capacitat d'analitzar l'impacte de la via i per això és tan important no centrar el debat en el tram Abrera – Terrassa, i si s'acaba o no s'acaba. El que cal és centrar el debat sobre la infraestructura, la funció i la titularitat, tres elements que són fonamentals per al futur del Vallès.

El Sr. Aguinaga comença manifestant que coneix amb una certa profunditat el tema del transport ferroviari de mercaderies. En aquest aspecte, el Sr. Aguinaga sempre hi estarà a favor. No obstant, en el cas del transport de proximitat, aquesta modalitat no funciona. La idea és que les mercaderies arribin ràpidament al port de Barcelona i salpin en transport de llarga distància cap al nord d'Europa. No a l'inrevés, que surtin de Barcelona per arribar al Vallès. Això porta al tema de la multimodalitat i la capillaritat del transport, que és un tema força complex. Pel que fa la intervenció del Sr. Matilla, el Sr. Aguinaga manifesta que els fluxos econòmics no els decideix el Ple municipal, ni el govern de la Generalitat. Ni tan sols el govern d'Espanya. La connexió entre Terrassa i Abrera és important perquè a Abrera hi és la fàbrica Seat. Hi ha empreses de Terrassa que en són proveïdors de Seat. Per tant, hi ha un tema econòmic, darrere del qual hi ha persones, ocupació, creació de llocs de treball, que es poden veure malmesos per un sistema ineficient de connexió entre el territori. El Sr. Aguinaga demana una mica d'humilitat, en el sentit que el Ple no se senti propietari del territori. El Ple gestiona temporalment el territori, però aquesta és de tots, fins i tot dels que no hi viuen, que viuen a Sabadell, i que en el futur potser veuran amb bons ulls la infraestructura que ara es vol desenvolupar. No cal oblidar que a l'entorn d'aquest tema hi ha qüestions que no s'han posat a sobre de la taula, com ara la sinistralitat per infraestructures inadequades, o l'impacte mediambiental d'utilitzar infraestructures obsoletes per transportar mercaderies. En definitiva, conclou el Sr. Aguinaga, es tracta d'un tema complex, i demana a

diferents Grups municipals que no s'instal·lin en la cultura del no, com s'ha fet durant molts anys, i es tornin a reproduir vells debats que ja haurien d'estar superats.

El Sr. Sàmper comença fent esment a l'informe Cerdà. No és veritat que el govern se l'hagi fet seu. L'informe es va presentar en una Comissió Informativa simplement com un document informatiu. És un document il·lustratiu d'una informació que el govern tindrà en compte més o menys, com podria tenir-ne d'altres. En cap moment, però, el govern contempla aquest informe si no és com una font més d'informació. Quan es parla de l'antiguitat del projecte, el Sr. Sàmper afegeix que s'està obviant una dada important: l'any 2010 va haver-hi un acord, que es va fer públic l'any 2013, entre Terrassa, Sabadell i el Conseller de Territori, Sr. Vila. Per tant, es podria anar cinquanta anys enrere, però també es podria anar a l'any 2013. Per tant, si el Ministeri de Foment hagués executat l'obra en el seu moment, o l'hagués pressupostat, o no hagués deixat caducar els informes ambientals, l'obra estaria en fase d'execució. Per tant, hauria estat bo l'acord de l'any 2010, fet públic l'any 2013. Però la resolucions han de tenir una seguretat jurídica. No tot es revisable ni tot es pot recórrer. Això que existeix en dret també hauria d'existir en política. És cert que hi ha hagut canvis polítics. I com què resulta que el ministeri no ha executat l'obra ni ha fet bo aquell acord del territori, ara s'utilitza un error, que no és ni de Terrassa ni de Sabadell, sinó del ministeri, per dir que ara ni hi ha acord en el territori. Però l'acord hi era. El Sr. Sàmper es planteja que si algun dia es pogués fer una consulta a la ciutadania, amb totes les explicacions possibles, sobre què cal fer respecte a la B-40, el que caldria preguntar serien les qüestions importants. I tant important és el respecte al medi ambient com la generació d'ocupació. El Sr. Sàmper considera que caldria preguntar també als empresaris si valoren la capillaritat i el fet que puguin anar de forma ràpida no només a Granollers sinó a Polinyà, a Santiga o a Viladecavalls. Això és important a l'hora de decidir implantar una empresa a Terrassa o a Girona o a Lleida. Si es disposa d'una comunicació radial amb Barcelona, i a més es compta amb la capillaritat per enllaçar amb tot el Vallès, segurament aquells que han de generar l'ocupació tindrien més possibilitats de posar les seves empreses a Terrassa. Cal tenir en compte totes aquestes qüestions.

El Sr. Albert posa de manifest que el tren pot sortir del port de Barcelona i quan arriba a la frontera amb França pot continuar. Els trens no es paren. No són només per arribar al Vallès. El transport de mercaderies per tren travessa tota Europa. El Sr. Albert formula una queixa que històricament s'ha adreçat al PSC, en el sentit que quan es defensen aquestes infraestructures mai contempla el tren. Quan es parla d'infraestructures, tots els Grups marquen les seves prioritats, però no plantegen punts en els quals es pugui generar un cert consens. El tren, per exemple, no apareix mai. El Segon Cinturó Ferroviari, que està dibuixat, ningú el defensa. Poques vegades s'han presentat propostes al Ple per defensar el segon corredor ferroviari, tot i que és tant o més important que la carretera. A l'entorn de les propostes que la patronal està fent a Terrassa, que tenen a veure amb el que s'espera que ha de ser el Vallès, resulta que el Vallès ha de ser la fàbrica de Barcelona. Però el Vallès no només és la fàbrica de Barcelona, sinó també l'hort, de Barcelona i dels propis terrassencs, i el pulmó. Quan es parla d'una infraestructura que té un impacte econòmic indiscutible, també cal tenir en compte que té un impacte social, i un impacte mediambiental. I cap d'ells és millor que l'altre. No és veritat que s'hagi de defensar una infraestructura perquè crearà llocs de treball. No hi ha cap informe que ho demostrï, ni per descomptat el de l'Institut Cerdà, que deixa molt de desitjar, i que acaba parlant amb 60 empreses escollides a dit. El Sr. Armengol li va manifestar al Sr. Albert que la proposta l'havia redactat ell, però s'assembla molt a l'informe Cerdà, que és un informe de part. El govern de la ciutat és la veu de només una part de la societat, és el portaveu de la patronal. El Sr. Albert demana que es deixi que altres Grups municipals siguin la veu d'altres sectors que també tenen impacte en el territori. El Sr. Albert conclou assenyalant que aquesta infraestructura genera en el territori, com a mínim, debat polític, en tots els partits amb representació municipal. No hi ha cap ajuntament en el qual totes les forces hi estiguin a favor. El

Sr. Albert entén que quan s'arriba a un acord i es desenvolupa, s'ha guanyat. Però si no és així, tot es revisable. Per això hi ha eleccions cada quatre anys, per canviar majories, per canviar polítiques. El Sr. Albert es mostra d'acord amb el Sr. Aguinaga. Els Regidors no han de fer de tècnics, sinó que han de fer política, i això vol dir definir models, i triar. La Proposta de Resolució que es presenta avui, tot i que té un component tècnic, és política, és de model, de definició de territori, de dir quin és el paper que es vol que jugui Terrassa en el marc del Vallès Occidental. L'any 2010, ERC estava en el govern municipal. El Regidor de Medi Ambient era membre del Grup d'ERC, i va treballar conjuntament amb la Conselleria de la Generalitat i amb el Ministeri per desenvolupar els estudis mediambientals. Fins i tot es va fer algun gest d'avançar en acords, perquè en aquell moment la correlació de forces era favorable al desenvolupament de la infraestructura. Ara no ho és. Potser ho és a Terrassa, però no al territori. Terrassa no ha de deixar de defensar allò que vol. Ha d'intentar liderar-ho, però no mitjançant una Proposta de Resolució que ha portat ha fet un debat que ja es va fer els anys 2007, 2008 i fins i tot el 2002. El Sr. Albert demana que, si més no, es reconegui que el Grup d'ERC-MES demostra tenir cintura, ja que votarà a favor dels acords primer, cinquè i sisè. I això li suposarà crítiques. Ho farà per sentit comú. Perquè ERC-MES ha parlat amb la gent del territori, i entenen que s'ha d'acabar la infraestructura. Però quan parla amb altres forces polítiques d'altra part del territori, no només Sabadell sinó també Lliçà, La Garriga, Les Franqueses, etc., la posició n'és una altra, no hi estan d'acord. Quan el Sr. Albert parla privadament amb el Conseller de Territori, aquest es mostra d'acord en fer la infraestructura, però reconeix que el territori ha d'estar-hi d'acord, i cal treballar amb el territori. Aquesta és la base. Terrassa podria tenir un lideratge en aquest sentit, però amb els plantejaments polítics i els discursos del govern municipal no s'hi va enlloc.

Pren la paraula a continuació el Sr. Matilla, qui posa de manifest que tant el Sr. Albert com el Sr. Sàmper han parlat de consens. El Sr. Matilla recorda que aleshores l'Alcalde de Sabadell era en Manuel Bustos, que ha acabat com ha acabat. Per tant, a partir dels canvis en les representacions polítiques, caldria revisar els consensos. De la mateixa manera, si s'admet que vivim moments de canvis, cal admetre que són també temps de noves demandes i nous reptes, socials, ambientals, econòmics. El Sr. Armengol ha parlat d'altres estudis, a banda de l'informe Cerdà. Si és així, el Sr. Matilla li demana que li faci arribar, si n'hi ha algun altre que hagi avaluat, en el context actual, quin és l'impacte, no només des d'un punt de vista de mobilitat i econòmic, sinó també des d'un punt de vista de planificació integrada quin és el valor real d'un possible Quart Cinturó. El Sr. Matilla recorda que l'Institut Cerdà té una sèrie de patrons, entre els quals hi ha el Sr. Salvador Alemany (ACESA), el Sr. Antoni Brufrau (REPSOL) i el Sr. Angel Simón (AGBAR). Per tant, no és només es tracta d'un estudi de part de qui l'encarrega, la CECOT, sinó que qui el redacta encara és més de part. Per tant, portar a la Comissió Informativa aquest document, sense especificar quin és el seu origen, no va ser el més convenient. El Sr. Matilla considera que el govern hauria de prendre mesures amb caràcter més immediat i més efectiu, especialment en l'Àrea de Desenvolupament Econòmic. Segurament hi ha accions i projectes que es poden endegar. No és cert que el Quart Cinturó ens redimirà del problema de l'atur. Cal començar a treballar i deixar de fer d'altaveus de part, que l'únic que volen és obra civil. Cal portar al Ple mesures concretes de desenvolupament econòmic. El Grup de TeC les està esperant. El Sr. Armengol ha dit que el govern no ha fet seu l'informe de l'Institut Cerdà. Però hi ha frases, com ara que s'estan produint costos econòmics per culpa de què no hi hagi el Quart Cinturó, o que s'estan generant més emissions de CO₂, o que s'estan perdent oportunitats, respecte de les quals el Sr. Matilla pregunta en què s'ha basat a l'hora de redactar la Proposta de Resolució. El Sr. Matilla pregunta si l'Ajuntament disposa d'algun estudi que conclogui amb aquestes afirmacions, o si és el que diu l'informe Cerdà. El Sr. Armengol ha fet referència a la compareixença que aquesta setmana han compartit alguns Grups de l'Ajuntament de Terrassa, com la CUP, ERC-MES, TeC, Crida per Sabadell i ERC de Sabadell. L'origen d'aquesta compareixença té veure amb una coincidència que no és recent, si no des de fa

molt de temps, que han compartit una determinada visió sobre una necessitat real. Però també té una derivada, que evidencia quelcom que hauria d'haver fet el govern de la ciutat. Quan es parla de lideratge públic no només es refereix a una necessitat de lideratge intern, sinó també territorial. En aquests moments té plans dibuixats, però està mancat de lideratge públic. I qui està liderant el discurs no són les administracions públiques, sinó els interessos de les elits econòmiques. I el govern està jugant, admetent i fent d'altaveu d'això. Aquest és el tema que més preocupa el Grup de TeC. El Sr. Matilla emplaça al Sr. Alcalde i al govern municipal a construir un projecte, amb lideratge públic i en defensa del bé col·lectiu, i no en defensa només de part. El Sr. Matilla conclou que si bé hi ha alguns acords que són de sentit comú, perquè cal acabar alguns trams i solucionar alguns problemes, votant els acords s'estaria donant cobertura a la lògica i al model que hi ha al darrere. El Grup de TeC no pot dissociar determinades demandes concretes si abans no s'ha fet una revisió clara que les sustenta.

El Sr. Armengol respon al Sr. Rodríguez, quan ha insistit en el repartiment de culpes i de responsabilitats. El Sr. Armengol no recorda haver atribuït culpes ni responsabilitats. En tot cas, tots els partits polítics presents han tingut responsabilitats de govern, i per tant tothom n'és corresponsable de la situació actual. El Sr. Armengol afegeix que si alguns Grups municipals de Terrassa conviden Regidors de l'Ajuntament de Sabadell a la ciutat, estarà encantat de reunir-se amb ells, de debatre i conèixer quines són les seves propostes. A dia d'avui, el Sr. Armengol no té constància de què hagin plantejat cap proposta. Pel que fa a les infraestructures ferroviàries, el Sr. Armengol manifesta que no són incompatibles amb altres infraestructures. Ans al contrari, són complementàries, cadascuna per als seus usos adients. Al Sr. Armengol li preocupa que tant el Grup d'ERC-MES com el de TeC s'agafin tant a l'informe de l'Institut Cerdà, i que ho facin per criticar la Proposta de Resolució. Potser és que no tenen altres arguments, ni propostes alternatives. El Sr. Armengol es mostra satisfet de què aquesta proposta hagi servir per iniciar un debat que és molt important, que no s'ha de deixar passar, i aprofitar-lo per parlar i debatre sobre aquelles qüestions que afecten a tots. El Sr. Armengol conclou la seva intervenció deixant una pregunta en l'aire: què fem amb la rotonda de Can Roca?

El Sr. Alcalde posa de manifest que aquest és un tema ampli i complex. Avui no s'acabarà decidint quin ha de ser el traçat ni si s'ha de fer o no aquesta via. Però el que sí s'ha de dir és que en cap cas això neix de l'Institut Cerdà ni de la CECOT, sinó d'una reivindicació històrica de les ciutats de l'arc metropolità, que demanaven que en aquest país la planificació de les infraestructures no es fes de forma radial, a partir de Barcelona, sinó que hi hagués un sistema de comunicacions i d'infraestructures en xarxa. Que les ciutats de la segona corona metropolitana, que tenen un pes important en l'economia i una població important que té necessitats de desplaçament per motius laborals amb el Baix Llobregat, poguessin també estar ben connectades. És veritat que hi ha hagut canvis polítics, i que els consensos d'ara fa tres anys ara seran més difícils. Però el govern municipal de Terrassa continua reivindicant el paper i el pes d'aquestes ciutats. La B-40, recorda el Sr. Alcalde, està inclosa en el Pla Territorial Metropolità, així com també l'orbital ferroviària, gràcies a les reivindicacions de les ciutats de l'arc metropolità, i del lideratge públic i polític del territori de la segona corona. Per tant, no va ser ni la CECOT ni els lobbies, ni l'estudi de l'Institut Cerdà, sinó la lògica del pes d'aquestes ciutats en el territori. El Sr. Alcalde reitera que aquest és un tema ampli i complex. En els propers dies està prevista una reunió d'alcaldes de la segona corona, per copsar quina és l'opinió dels diferents municipis. També està prevista una reunió amb l'Alcalde de Sabadell, i a partir d'aquí, i de la posició clara del govern de Terrassa, intentar teixir unes aliances i que la infraestructura, si es fa es faci amb consens. Una prova és que en la present Proposta de Resolució en cap cas es parla de la B-40 fins a Granollers. Això, per si sol, ja és un canvi important. El que es planteja és que la B-40 no acabi en una rotonda al nord de la ciutat, a Can Roca, sinó que hi hagi un enllaç amb la C-58 a través de la Ronda Oest de Sabadell, que es va

planificar en el seu moment i sobre la idoneïtat de la qual se'n podria parlar. El que es demana és que es faci el perllongament fins a Sabadell i a partir d'aquí generar el consens necessari i que es valori si s'ha de fer o no fins a Granollers. El que no es vol és que els més de 20.000 vehicles que es calcula que arribin cada dia al nord de la ciutat puguin col·lapsar vies principals i això provoqui un problema per a la ciutat de Terrassa. El que es vol és que arribi, com a mínim, fins la Ronda Oest de Sabadell. El Sr. Alcalde conclou que aquesta infraestructura, sense el consens del territori, no serà viable. El Conseller de Territori n'és perfectament conscient, també, d'això.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

El Grup municipal del PSC vota a favor de tots els acords.

El Grup municipal de TeC vota en contra de tots els acords.

El Regidors del Grup municipal d'ERC-MES, Sr. Albert, Sr. Caballero i Sr. Forn, voten a favor dels acords primer, cinquè i sisè, i en contra dels acords segon, tercer i quart.

La Regidora del Grup municipal d'ERC-MES, Sra. Labòria, vota a favor dels acords primer, cinquè i sisè, i s'absté en els acords segon, tercer i quart.

El Grup municipal de CiU vota a favor de tots els acords.

El Grup municipal de Ciutadans vota a favor de tots els acords.

El Grup municipal de la CUP vota en contra de tots els acords.

El Grup municipal del PPC vota a favor de l'acord cinquè, i s'absté en els acords primer, segon, tercer, quart i sisè.

En conseqüència, tots els acords que conformen la part dispositiva de la Proposta de Resolució queden aprovats.

Epígraf 12) Presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, en relació al col·lectiu d'aturats majors de 50 anys.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pels Grups municipals del PSC i de CiU, és el que a continuació es transcriu:

« En el Ple Municipal Ordinari de setembre del 2013, aquest Ajuntament va aprovar una Proposta de Resolució en suport de les persones aturades de llarga durada majors de 50 anys.

» Aquell acord es preocupava per la situació laboral d'aquest col·lectiu de gent sense feina que a Catalunya posa de manifest la precària situació d'aquestes persones en risc d'exclusió, convertint-les en un dels sectors socials més vulnerables enfront de la dramàtica situació que ha generat la crisi econòmica.

» La proporció de les persones aturades de 50 anys i més a Terrassa arriba encara al 37,20% del total d'aturats, d'acord amb les darreres dades oficials (febrer de 2016). És a dir, del

total de 18.884 aturats a la nostra ciutat, actualment 7.024 persones tenen més de cinquanta anys, de les quals 3.060 són homes i 3.964 són dones.

» Els aturats de llarga durada es troben condemnats a una situació de manca d'expectatives laborals, motivada només per la seva edat (discriminació per raó de l'edat), sense tenir en compte la seva experiència laboral, formació, competències i habilitats.

» Cal, doncs, concentrar els esforços de tot un país en lluitar contra l'atur, i més especialment encara contra el de llarga durada i de les persones de més de 50 anys.

» La situació requeria que les administracions adoptessin mesures urgents per a la reforma del mercat laboral, així com altres reformes del sistema actual per tal d'aconseguir un teixit productiu que donés sortida a la situació global de l'atur i, més especialment també, a les persones que majoritàriament han estat actives durant la seva vida laboral i que en aquest moment es troben en perill d'exclusió social. Per això aquella Proposta de Resolució instava al Govern de la Generalitat a que posés en marxa un pla de rescat per a aquest col·lectiu.

» Totes aquestes persones volen, per sobre de tot, un nou lloc de treball. Però són el col·lectiu d'aturats amb major dificultat per a assolir-lo. Per això es veuen obligades a dependre dels subsidis públics i les escasses ajudes a les que poden accedir. I això fa que les alteracions en la cronologia de la seva percepció causi veritables estralls en aquest col·lectiu.

» En aquest sentit, les reformes aplicades han agreujat encara més la situació d'aquest col·lectiu. Atesa la molt difícil reinserció laboral del col·lectiu de persones a les que aquí ens estem referint, la reforma més perjudicial ha estat la que va introduir el Reial Decret-Llei 20/2012, de 13 de juny, que estableix que la percepció del subsidi per a persones aturades de més de 52 que han exhaurit el de l'atur, s'endarrerixi fins als 55 anys limitant, a més, les condicions per al seu atorgament. També la pròpia modificació de l'edat de jubilació anticipada perjudica directament a aquest col·lectiu tan castigat.

» Paral·lelament a aquesta regressió pel que fa a l'auxili econòmic públic d'aquest col·lectiu, el Govern de l'Estat ha retallat un 21'7 % la previsió de la seva despesa en prestacions per desocupació en el Pressupost General per al present any 2016

» Això ha ocasionat que hi hagi un col·lectiu específic, dins d'aquest grup de persones en alt risc d'exclusió social, que no tinguin cap expectativa d'obtenir ingressos de cap tipus, atès que no els correspondrà percebre cap subsidi fins que no compleixin els 55 anys. I quan algú que té 52, 53, 54 anys i no té cap expectativa d'ingressos econòmics, es veu desproveït també de tota esperança.

És per això que els grups municipals de Convergència Democràtica de Catalunya i del Partit Socialista de Catalunya proposen al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció del següent:

ACORD

Demanar al Govern de la Generalitat de Catalunya, en primera instància, i al de l'Estat, en darrera que, en ús de les competències i capacitat legislativa que els correspon, modifiquin les condicions per tal que les persones aturades majors de 50 anys que han esgotat el seu subsidi d'atur no hagi d'esperar fins als 55 per tal d'obtenir prestacions i que, mentre aquesta

situació no es resolgui, estableixin mesures pal·liatives per tal de rescatar el col·lectiu d'aturats majors de 50 de la seva insostenible situació.»

Pren la paraula el Sr. Sàmper, qui anuncia que atès que hi ha un acord general sobre el contingut de la Proposta, només farà una breu explicació i donarà lectura a l'acord proposat. A Terrassa hi ha moltes persones aturades majors de 50 anys. Aquest és un grup de gent amb un elevat risc d'exclusió social, el que fa que sigui un sector molt vulnerable. Dels 18.884 aturats que hi ha a la ciutat, actualment 7.024 persones tenen més de cinquanta anys. Per tant, concentrar els esforços de tot un país en lluitar contra l'atur, i especialment de la gent de més de 50 anys, amb més dificultats per trobar feina, és una obligació. La majoria d'ells estan depenent de subsidis públics i altres escasses ajudes a les quals poden accedir. Hi ha hagut dos fets que encara han dificultat més la seva situació. En concret, el Reial Decret-Llei 20/2012, de 13 de juny, estableix que la percepció del subsidi per a persones aturades de més de 52 que han exhaurit el de l'atur, s'endarrerix fins als 55 anys limitant, a més, les condicions per al seu atorgament. També la pròpia modificació de l'edat de jubilació anticipada perjudica directament a aquest col·lectiu tan castigat. Paral·lelament a aquesta regressió pel que fa a l'auxili econòmic públic d'aquest col·lectiu, el Govern de l'Estat ha retallat un 21'7 % la previsió de la seva despesa en prestacions per desocupació en el Pressupost General per al present any 2016. Per tant, tenint en compte que hi ha aquestes persones de 52, 53 o 54 anys que es poden veure privades de qualsevol tipus de prestació, és imprescindible assolir l'acord que es planteja a la Proposta de Resolució.

Es procedeix tot seguit a la votació de l'únic acord que conforma la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, el qual és aprovat per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 13) Presentada pel Grup municipal de TeC, de rebuig a l'acord Unió Europa – Turquia, a la gestió de la UE i del govern espanyol de la crisi i per prendre accions municipalistes de solidaritat i cooperació per fer front des de Terrassa a la crisi de refugiats.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Terrassa en Comú, és el que a continuació es transcriu:

« Més de 2.000 persones han mort aquest any a l'intentar creuar la Mediterrània. Centenars de milers de desplaçats són retinguts a les fronteres de l'est d'Europa. Tots ells tenen un denominador comú: fugen de les guerres, la fam, la barbàrie. Els refugiats provenen de països com Síria que porta 5 anys en Guerra civil i més de 400 mil persones mortes; de l'Afganistan, en guerra des de la invasió i ocupació del 2001, i d'Eritrea, Nigèria o Somàlia on es vulnereu sistemàticament els drets humans. La meta és refugiar-se en nacions riques com Alemanya, Àustria, França o Suècia. Però l'Europa opulenta aixeca els seus murs en forma de filferro i concertines; de militars instruïts per avortar violentament qualsevol intent de traspasar els seus límits geogràfics, i de guàrdies costaners que impedeixen que les pasteres arriben a destí. Europa es blinda. La seva cuirassa està provocant una de les pitjors crisis humanitàries des de la II Guerra Mundial.

» Tal com declara Stop Mare Mortum, malgrat i les propostes ciutadanes arreu d'Europa el dilluns 14 de Març “va cloure la cimera entre els estats de la Unió Europea i Turquia que va servir per tancar un acord entre les dues parts en el marc de la crisi humanitària que s'està vivint a les costes del sud d'Europa. Lluny de trobar una sortida que garanteixi el respecte dels drets humans i es compleixi amb l'obligació dels estats d'acollir les sol·licitants d'asil, la Unió Europea ha acordat subcontractar aquestes responsabilitats a l'Estat turc, a canvi de 3.000 milions

d'euros addicionals a partir del 2018 – a banda dels ja assignats fins al 2017 –, la liberalització de visats i avançar en la negociació de l'adhesió de Turquia a la UE". L'acord de la UE- Turquia és una violació del caràcter universal del dret d'asil recollit a l'article 14 de la Declaració Universal dels Drets Humans i desenvolupat a la Convenció de Ginebra de 1951 i al protocol de Nova York al 1967, a més a més oficialitza la discriminació segons el lloc d'origen, i es vulnera el principi de no devolució. El tractat no contempla vies segures per l'arribada de refugiats a la UE que fugen dels conflictes, obre la porta a les màfies a obrir noves vies encara menys segures i posa en perill la vida de milions de persones. Amnistia internacional alerta de que Turquia no és un país segur per als refugiats. A més a més tant Turquia, com el Líban i Jordània estan desbordats i no poden garantir les condicions humanitàries ni l'asil dels milions de refugiats que sobreviuen en els camps situats als seus territoris.

» El dia 20 de març va entrar en vigor l'acord i ja s'estan iniciant els primers passos per executar l'acord. S'han començat a reubicar els refugiats de Lesbos a altres camps de refugiats de Grècia, sense les garanties ni les condicions humanitàries necessàries. S'han convertint alguns dels camps de refugiats de Lesbos com el de Moria, en centres de detenció, expulsant a les oenegés, periodistes i a tots aquells agents que garanteixen els principis humanitaris. L'Agència de les Nacions Unides per als Refugiats també s'ha desmarcat del procés i ha condemnat l'acord.

» Des de Terrassa en comú sol·licitem al ple de l'ajuntament de Terrassa i a la Taula de Refugiats que no limiti les seves actuacions a la imprescindible sol·licitud al Govern Espanyol en funcions i la Unió Europea que compleixi el dret d'asil i respecti els drets humans, sinó que a més actuï amb aquelles eines en les que té competències.

Pels motius expressats anteriorment proposem al Ple els següents acords:

ACORDS

Primer.- Condemnar fermament l'acord entre la Unió Europea (UE) i Turquia ja que vulnera els drets humans i posa en risc el dret internacional humanitari i sol·licitar a la UE i al govern Espanyol en funcions que es derogui.

Segon. - Exigir al Govern Espanyol en funcions i a la UE que realitzin una distribució dels demandants d'asil reals i no es limiti el nombre de refugiats mitjançant quotes ridícules i insuficients com les imposades fins ara.

Tercer.- Establir, a través del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional, convenis de cooperació ciutat a ciutat entre l'ajuntament de Terrassa i aquelles poblacions empobrides que estan rebent un major flux de refugiats procedent de les zones en conflicte, d'acord amb els mecanismes de cooperació pertinents.

Quart.- Estudiar les possibilitats reals que actualment té Terrassa per acollir demandants d'asil i treballar per augmentar i preparar la seva capacitat d'acord amb els convenis de cooperació que es proposaran de ciutat a ciutat.

Cinquè.- Recuperar tant aviat com sigui possible la partida d'ajuts de cooperació directa per tal de reprendre la cooperació municipalista de ciutat a ciutat, a través del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional, que ja havia propulsat l'ajuntament de Terrassa i que s'ha anat perdent en els darrers anys per tal de dotar de fons els nous convenis de ciutat a ciutat.

Sisè.- Promoure l'agermanament de la societat civil per iniciar accions de cooperació i solidaritat entre els agents de la ciutat i entitats similars de les ciutats afectades. El procés hauria de ser liderat per la taula de refugiats, si ho considera oportú, per tal de potenciar l'agermanament entre tots els actors de la ciutat tot partint del teixit associatiu però amb voluntat d'incorporar la solidaritat de nous actors terrassencs, tant públics com privats.

Setè.- Destinar fons de la partida de cooperació 2016 de l'ajuntament de Terrassa dedicats a ajut d'emergència al suport dels drets de les persones refugiades i migrants que estan arribant a Europa. Evitar destinar aquests ajuts a les entitats o organismes que col·laborin en el retorn dels refugiats a països insegurs, a excepció d'aquelles refugiades que expressin la seva voluntat clara de retorn.

Vuitè.- Traslladar aquests acords al president de la Comissió Europea, al Govern Espanyol en funcions, a les entitats afectades i les associacions de l'àmbit de la solidaritat i cooperació de la ciutat.»

Pren la paraula la Sra. Rius, qui després de donar lectura al primer paràgraf de l'exposició de motius, assenjala que és per això que ha estat presentada aquesta Proposta de Resolució, de rebuig a l'acord entre la UE i Turquia, i a la gestió que n'està fent del conflicte la UE i el govern espanyol, així com per prendre accions municipalistes de solidaritat i cooperació per fer front, des de Terrassa, a la crisi de refugiats. Aquesta proposta conté dos àmbits de treball. Un, més novedós, proposa accions que es poden fer des del propi municipal. És important donar un aire de modernitat a la cooperació, mitjançant la societat civil organitzada, que s'està manifestant públicament mostrant la seva solidaritat amb els refugiats, i fent que la societat civil i l'Ajuntament puguin treballar plegats per un objectiu comú. Es proposen, dins d'aquestes accions municipalistes, tres accions. Una seria l'establiment de convenis de cooperació ciutat a ciutat. Aquests acords es podrien establir amb poblacions on s'estan acumulant les persones refugiades, a Turquia, al Líban o a Jordània. Aquest agermanament ha de ser, en una part, de la pròpia societat civil, a més de l'acció directa de suport dels ajuntaments i els municipis. L'agermanament de la societat civil és important que no sigui només de la societat civil, sinó que hi hagi altres actors sensibilitzats per la crisi actual. Per altra banda, hi ha un segon aspecte, consistent en estudiar quina és la capacitat de la ciutat per acollir demandants d'asil, i treballar per incrementar aquesta capacitat i preparar-nos per aquesta arribada. Un tercer acord és dedicar una part dels fons d'emergència a la crisi de refugiats. Un segon àmbit en el qual hi treballa la Proposta de Resolució, que és l'acció política de denúncia de les polítiques de la UE i del govern espanyol. En el primer acord es planteja que es derogui l'acord entre la Unió Europea i Turquia, ja que vulnera els caràcter universal del dret d'asil, perquè oficialitza la discriminació segons el lloc d'origen i perquè es vulnera el principi de no devolució. Per altra banda, es planteja la qüestió de quants demandants d'asil existeixen i quants podem acceptar. Actualment s'està treballant amb unes quotes que són completament insuficients en relació al nombre de demandants d'asil reals. Per tant, es demana que s'adeqüin les xifres. Un altre aspecte que es contempla a la proposta és que s'explorin les possibilitats jurídiques i polítiques d'establir vies segures cap als nostres municipis per part dels demandants d'asil. La Sra. Rius posa de manifest que ha rebut una petició de transacció en relació als acords tercer i cinquè, tot anunciant que accepta incorporar-la al text. En ambdós acords, es tracta d'incorporar una referència explícita a l'actuació del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional.

Aquestes modificacions, per tant, queden incorporades al redactat de la Proposta objecte de debat.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui comença dient que la situació dels refugiats que marxen de Síria fugint del conflicte bèl·lic és dramàtica. Per tant, cal tractar aquesta qüestió amb el màxim de delicadesa. El Sr. Rodríguez afegeix que és innegable la bona voluntat de la Proposta de Resolució, en termes generals. El Sr. Rodríguez anuncia que s'abstindrà en la votació de tots els acords, llevat del primer, respecte del qual votarà en contra. És un acord de les institucions europees tenen la legitimitat i són dipositàries de la sobirania popular dels ciutadans d'Europa. A més, és un acord que es va elevar des del Congrés dels Diputats per a reunió prèvia de la UE amb Turquia. Per tant, la sobirania nacional s'ha de respectar. Pel que fa a la resta d'acords, el Sr. Rodríguez manifesta que li agraden, perquè no tenen una dimensió supramunicipal, sinó que planteja què es pot fer des de l'Ajuntament de Terrassa. La qüestió és com articular tot això, que segurament seria parlant-ne en una reunió del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional. El Grup del PPC s'ofereix a treballar i estudiar quant es pot destinar de la partida d'emergència.

La Sra. Sirvent assenyala que l'acord de l'UE i Turquia torna a obrir el debat entorn la urgent necessitat de construir un nou país fora de les fronteres de la Unió Europea. Aquest és l'acord de la vergonya, doncs blindava fronteres i ofereix condicions inhumanes a persones en una situació de risc i vulnerabilitat amb la que ni tan sols es pot arribar a empatitzar des de la nostra condició d'occidentals acomodats. És moment de començar a desemmascarar què és la Unió Europea i amb quina finalitat va ser creada, perquè el que està clar i, així es demostra en aquest acord, és que és un organisme que no neix ni amb voluntat d'unir pobles, ni en pro de la pau, ni del benestar col·lectiu. La Unió Europea ha estat i és una institució directament responsable de l'agudització de la desigualtat dins les seves pròpies fronteres, utilitzant la major part de la població de tots els seus estats membres en benefici de la gran patronal convertida en empreses multinacionals. Totes i cadascuna de les seves polítiques generals més importants en matèria financera, comercial, laboral i d'infraestructures, han estat dissenyades pels grans lobbys de la patronal, i s'han orientat a la millor adaptació per exprimir els beneficis privats en funció de la conjuntura a costa de la classe treballadora nacional i internacional. I a nivell de política exterior, convertida la UE en potència econòmica i militar, és responsable directa del saqueig, depredació, desestructuració i explotació de diferents països situats a l'Àsia, Amèrica Llatina i Àfrica, aplicant tractats de lliure comerç que condemnen a la misèria a milions de persones arreu del món, i provocant, fomentant i alimentant conflictes bèl·lics que enriqueixen la totpoderosa indústria militar europea, i que li asseguren el domini econòmic sobre els recursos energètics, minerals i naturals. La Unió Europea és doncs responsable directa de la misèria i de la guerra de la qual fugen els milers de persones provinents de Síria, d'Afganistan, de l'Àfrica subsahariana i d'altres molts indrets. Aquest és el quid de la qüestió. La Unió Europea, com a bona institució representant dels interessos de la patronal europea i multinacional, no vetlla pel benestar de la població, ni la de l'interior de les seves fronteres, ni tampoc de la de l'exterior, sinó que tan sols vetlla per la capacitat de generar benefici empresarial privat. I davant de situacions amargues, que podrien donar-los una mala imatge, traspasa la responsabilitat de la feina bruta a altres estats, a canvi de privilegis comercials, cooperació internacional, i silencis i complicitats davant la repressió interna. Com és el cas del Marroc, qui manté el poble saharauí ocupat, i ara amb Turquia, que està cometent veritables massacres contra la població kurda, i qui farà de policia fronterera amb la migració siriana i afganesa que intenta entrar per Grècia. Amb ambdós estats, el Marroc i Turquia, es teixeix doncs una altra aliança criminal que deixa els drets humans, els drets de la classe treballadora internacional, en el femer de la història. Per tant, és una responsabilitat de classe i feminista, obligar a obrir fronteres i atendre amb les millors condicions possibles les milers de refugiades que arriben al continent europeu fugint de la misèria, diferents explotacions i opressions, i de la guerra. Així com és una responsabilitat de classe i feminista, alhora que un pas imprescindible, trencar l'aliança criminal de la mateixa Unió Europea, ja sigui a través de la sortida unilateral d'Estats independents,

o mitjançant la creació d'un nou espai supranacional alternatiu, basat en el concepte de la solidaritat internacionalista de classe i feminista, i provocant una sortida coordinada de la UE de diferents estats. I això, a casa nostra, passa per la construcció d'uns Països Catalans independents, socialistes i feministes que contribueixin a capgirar les relacions de poder a Europa i a bastir una política exterior basada sempre en l'internacionalisme.

Intervé seguidament la Sra. Ortuño, qui anuncia que el Grup de Ciutadans votarà a favor de la Proposta de Resolució del Grup de TeC, se suma a la denúncia de l'acord entre la UE i Turquia, i reclama el compliment de la llei internacional per tal que aquestes persones siguin reconegudes com a refugiades d'acord amb la llei. Amb aquest acord es posa en evidència quina és la veritable crisi que ens assola: una crisi de solidaritat, de valors i de principis.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Lluís, qui comença assenyalant que hi ha qui diu que els europeus tenim tendència a sentir-nos moralment superiors a la resta dels ciutadans del món. El vell continent, afirmem amb orgull, és el gresol dels valors dels pobles lliures i els nostres països són terra d'acollida. Es diu que la Unió europea és un espai fonamentat en els drets humans, en el seu respecte i en l'estricta compliment de les lleis internacionals que els emparen i protegeixen. Però aquests dies, no podem sentir-nos gens orgullosos de les nostres institucions comunes i molt menys dels governs dels estats membres. És evident que no han reaccionat ni de forma àgil, ni eficaç i, encara menys, humanitària. Com diu el secretari de migracions, igualtat i ciutadania del Govern de la Generalitat, "l'Europa dels retorns massius no és la nostra Europa". Una Europa que menysté l'article 1 de la Carta dels Drets Fonamentals de la Unió Europea, que determina que la dignitat humana és inviolable i ha de ser respectada i protegida. Una Europa que menysté l'article 14 de la Declaració Universal dels Drets Humans en què es reconeix que tota persona té el dret a cercar asil, i a gaudir-ne, a qualsevol país. Una Europa que menysté la Convenció de Ginebra del 1951 i el Protocol sobre l'Estatut del refugiat de 1967, tots dos signats i ratificats per l'Estat espanyol, els quals preveuen que cal facilitar l'estatut de refugiat i garantir els drets que aquest estatut preveu. En aquest sentit, ahir justament la Generalitat de Catalunya, l'Ajuntament de Barcelona, les entitats municipalistes, les quatre diputacions catalanes i les principals organitzacions del sector van reafirmar el seu compromís amb les persones refugiades amb l'aprovació d'una Declaració. Un text on es manifesta l'oposició a les deportacions col·lectives cap a Turquia, després de l'acord entre la Unió Europea i la república euroasiàtica. Aquesta Declaració del Comitè per a l'Acollida de les Persones Refugiades de Catalunya lamenta que els estats europeus suspenguin a l'hora de respondre a la crisi humanitària generada a les seves fronteres orientals, així com la paràlisi i la incapacitat de la Unió Europea per liderar i coordinar la situació d'emergència d'acord amb els seus propis principis. Considera que la política d'asil ha de ser una política comuna en el marc del continent amb el compromís de tots els estats membres i exigeix el compliment dels tractats internacionals i dels drets humans per a les persones migrants que provenen de països en guerra, situació de violència o amb vulneracions dels drets humans. En aquesta Declaració també es sol·licita al Govern espanyol que admeti les quotes determinades per les autoritats europees el passat mes de setembre i que amplii el nombre de refugiats en funció de la dimensió de la crisi humanitària. També es reclama que comunitats autònomes, administracions locals i entitats puguin establir protocols d'actuació per a una adequada coordinació i gestió de l'acollida, més enllà de les competències exclusives en matèria d'asil de l'Estat. També es proposa a l'Estat, d'acord amb les entitats especialitzades, l'increment de recursos i la flexibilitat del programa estatal d'acollida i integració, així com realitzar les accions pertinents per tal d'establir protocols de cofinançament a través dels fons europeus d'asil i immigració, de manera que finalitzat el període d'acompanyament per part de les entitats, les administracions públiques catalanes puguin seguir donant suport a les persones refugiades fins arribar a la plena autonomia. Finalment, en la mateixa declaració es demana una especial sensibilitat als creadors d'opinió, líders polítics i mitjans de comunicació per

evitar actes de xenofòbia, racisme i islamofòbia, i agraeixen les mostres de solidaritat expressades per la ciutadania catalana i les nombroses entitats que s'han involucrat en el suport i l'ajuda al col·lectiu de persones refugiades. És per això que aquest grup municipal demana a la proponent que vulgui incloure com a un nou acord l'adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a aquesta Declaració del Comitè per a l'acollida de les persones refugiades a Catalunya. La Sra. Lluís també demana que en l'acord de trasllat dels acords de la proposta s'inclogui que es doni trasllat també a la Generalitat de Catalunya, a la Diputació de Barcelona i a les entitats municipalistes.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Labòria, qui recorda que Terrassa sempre ha estat una ciutat solidària i d'acollida. Veient el drama diari que estan patint moltes persones, obligades a abandonar els seus llars i els seus països, que malauradament recorden escenes viscudes no gaire anys quan milers de persones de Catalunya i de l'Estat es van haver d'exiliar, la ciutadania no entén perquè Europa no reacciona. Moltes ciutats, pobles i ciutadans estan disposats a obrir les seves portes per acollir refugiats. I no s'entén que Europa tanqui les portes i construeixi murs. Les dades són esfereïdores. Cinc milions de siris s'han vist obligats a abandonar el seu país, a més de sis milions que s'han hagut de resguardar dins de la pròpia Síria. Milers de persones es juguen la vida per arribar a Europa. Oxfam recorda que en els darrers dos anys 7.500 persones han mort intentant creuar el Mediterrani. L'ONU demana el reassentament de 480.000 siris en els propers tres anys. Això no arriba ni al 10% de les persones que han fugit. Europa adquireix compromisos de mínims, i a sobre no els compleix. L'any 2015 es va comprometre al reassentament de 22.000 refugiats de països veïns de Síria, i només 4.500 han arribat a Europa. Els 28 països europeus es van comprometre a acollir 160.000 refugiats, dels quals només hem acollit 937. Amb l'acord entre la UE i Turquia, es paga a un estat policia, Turquia, per no assumir la nostra responsabilitat. I es fa amb oberta contradicció amb el dret internacional. Es castiga un país membre, Grècia, i se'l converteix en un estat presó pels que no poden saltar els murs que s'han aixecat. Tancada la ruta grega, ara Itàlia ha vist incrementat en un 80% l'arribada de refugiats. Cal una Europa que torni a existir per donar una resposta col·lectiva i compartida per acollir, atendre i respectar els drets bàsics que totes aquelles persones que arriben i donar-los aixopluc, seguretat i els serveis bàsics que els hi pertoquen, mentre no puguin retornar lliurement i segurs als seus respectius països d'origen. Cal mostrar la voluntat d'emprar els instruments i capacitats a l'abast per fer front a aquesta emergència humanitària, la més greu sobrevinguda a Europa des de la crisi dels Balcans. En la Proposta de Resolució queda clar que els municipis han d'actuar degut a la inactivitat dels governs dels estats.

La Sra. Rambla condemna també, en nom del govern, fermament l'acord entre la UE i Turquia, ja que vulnera els drets humans i posa en risc el dret internacional humanitari, i es mostra d'acord en sol·licitar a la UE que el derogui. Es tracta de la crisi humanitària i migratòria més greu des de la II Guerra Mundial. Pel que fa al segon acord de la Proposta de Resolució, l'equip de govern també es mostra d'acord. Respecte als acords tercer i cinquè, el govern hi votarà a favor, amb la condició de què els convenis de cooperació ciutat a ciutat es facin a través del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació Internacional. El Grup del PSC votarà a favor dels acords tercer i cinquè amb aquesta referència al Consell Municipal. La Sra. Rambla recorda que existeix un Pla Director de Solidaritat Internacional, 2014-2020, en el qual es tenen en compte els principis de la Llei catalana de cooperació, que destaca com a aspecte molt important que en tots els acords relatius a la cooperació de ciutat a ciutat també hi intervinguin altres agents, que no siguin només els ajuntaments, tant en el disseny com en el seguiment i la implementació dels projectes de cooperació. És en el marc del Consell Municipal, i de la seva comissió permanent, on hi ha els experts, on ni ha les onegés que tenen projectes a diferents indrets del món. Pel que fa a l'acord sisè, la Sra. Rambla també es mostra d'acord, ja que no es parla d'agermanaments entre ajuntaments, una actuació que s'està deixant de fer perquè no ha resultat tant efectiu com altres modalitats possibles. En canvi, l'agermanament de la societat civil, com per exemple per part d'una escola o qualsevol

altra entitat, associació o institució, és quelcom positiu. Respecte a la destinació dels ajuts d'emergència a l'ajuda als refugiats, la Sra. Rambla explica que la Regidoria de Solidaritat i Cooperació Internacional gestiona l'1% del Pressupost municipal, bona part del qual va destinat a sol·licituds de subvencions per desenvolupar projectes a diferents països. Una altra part es reserva per emergències. Aquesta part es pot destinar a l'ajuda als refugiats. De fet, ja s'està fent. ACNUR i Creu Roja estan treballant en diferents camps de refugiats a Síria i a altres països d'Europa. L'Ajuntament de Terrassa hi està ajudant, a càrrec d'aquesta partida d'emergència. La Sra. Rambla es refereix finalment a l'acord assolit ahir entre l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat, la Diputació i entitats municipalistes, en denúncia de l'acord d'Europa amb Turquia, i demanant un major flux de refugiats a Catalunya.

La Sra. Rius celebra la iniciativa d'afegir l'acord proposat per la Sra. Lluís, ja que es tracta d'un acord interessant, entre d'altres qüestions perquè va més enllà del posicionament que s'havia mantingut fins ara, tot reclamant qüestions que si bé no s'ajusten estrictament a la legalitat sí són d'absoluta necessitat. Es proposa que es canviïn les coses i es vagi més enllà de com Europa està plantejant les coses. Un altre punt que la Sra. Rius considera que caldria tractar en el marc del Consell Municipal és el de la islamofòbia. S'estan produint uns brots d'islamofòbia a tota Europa que caldria ser capaces de redreçar i fer-hi front, des de la societat civil i amb el suport de les institucions. La Sra. Rius es mostra d'acord en què tots els acords que es proposen siguin canalitzats a través del Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació. I, a més, també per la Taula de refugiats. En el fons, són un reflex de la societat civil, que s'està incorporant a la governança de les polítiques de cooperació. Pel que fa al tema de l'agermanament, es tracta en efecte de l'agermanament de la societat civil, d'aquells agents que habitualment no fan cooperació, i per això és interessant incloure'ls en aquesta tasca. En relació a la intervenció del Sr. Rodríguez, la Sra. Rius li demana que si està disposat a col·laborar-hi voti a favor de la Proposta de Resolució.

El Sr. Rodríguez reitera que la posició del Grup del PPC és la que ha exposat en la seva primera intervenció. Tot i així, hi participarà i col·laborarà en les tasques que es duuguin a terme. En relació al nou acord, que seria el vuitè, relatiu a l'adhesió a la Declaració, en la mesura que també implica una crítica a l'acord entre la UE i Turquia, el vot del Grup del PPC serà en contra.

La Sra. Sirvent vol aprofitar aquesta intervenció per portar al Ple la veu de la societat civil organitzada, en aquest cas del Consell d'Entitats d'Acció Ciutadana de Terrassa, tot proclamant l'exigència de la fi de la guerra, el respecte del dret d'asil i de lliure circulació de les persones, que no es pot permetre l'externalització del control de fronteres a tercers països, especialment quan aquests no compleixen amb un mínim un garanties fonamentals; que el tancament de fronteres és causa directa de totes les morts i les desaparicions a la Mediterrània; que la vulneració dels drets contradiu els valors democràtics de la UE; que la voluntat de la ciutadania europea és contrària a aquest acord i que no es permetrà que la UE no es faci ressò dels sentiments de solidaritat i d'acollida d'aquesta ciutadania, i als quals no vol renunciar; i que el deure i la voluntat d'auxili per part de les ciutats i dels estats ha de prevaler per sobre dels interessos corporatius i electorals dels grups de poder.

La Sra. Lluís confirma al Sr. Rodríguez que la Declaració del Comitè per a l'acollida manifesta l'oposició a l'acord de la UE i Turquia. La Sra. Lluís agraeix al Grup de TeC l'acceptació de les esmenes. La Sra. Lluís aprofita aquest segon torn d'intervenció per posar en valor la feina feta pel Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació, creat el 1995 i format per una cinquantena d'entitats de la ciutat.

El redactat dels dos darrers acords de la Proposta de Resolució queden, doncs, com segueix:

« Vuitè.- Adhesió de l'Ajuntament de Terrassa a la Declaració del Comitè per a l'acollida de les persones refugiades a Catalunya.

Novè.- Traslladar aquests acords al president de la Comissió Europea, al Govern Espanyol en funcions, a la Generalitat de Catalunya, a les entitats municipalistes i a les entitats afectades i les associacions de l'àmbit de la solidaritat i cooperació de la ciutat.»

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, en els termes resultants de la transacció abans reproduïda, amb el següent resultat:

Els acords primer, segon, vuitè i novè, són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	EN CONTRA

Els acords tercer, quart, cinquè, sisè i setè, són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

Epígraf 14) Presentada pel Grup municipal de TeC, per iniciar un procés de treball per implantar una plataforma digital de participació ciutadana de codi obert per dur a terme tots els processos de participació de l'actual mandat.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Terrassa en Comú, és el que a continuació es transcriu:

« Des de 2011 hi ha un enorme clam social per una major democratització de la societat. Hi ha una ferma demanda per a la implementació de majors mecanismes de transparència i control per part de la ciutadania dels seus governants. Ens trobem davant d'una reivindicació per a la millora dels mecanismes de participació ciutadana que apropin de manera efectiva les diferents institucions a la gent. Per tot això calen mecanismes concrets que facin de la participació una acció política rellevant, i fins i tot vinculant, i que al cap i a la fi doni resposta a les demandes del dia a dia de la nostra societat.

» A la societat de la informació i el coneixement ja no podem dissociar la democràcia de les xarxes de comunicació que connecten les persones. En un moment on cada cop una gran part de la població ja està hiperconnectada i té major facilitat d'accés a les tecnologies de la comunicació, desenvolupar formes emergents de participació política desintermediada que permetin a persones i grups interactuar directament amb els seus governants, no només ha de ser un repte sinó un fet. Les ciutats, en aquest sentit són un espai privilegiat per la seva escala, per esdevenir veritables laboratoris de democràcia on participar políticament sigui una cosa molt més rica que votar cada 4 anys.

» A escala internacional cada cop apareixen més experiències innovadores que avancen en aquesta direcció com ara Reykjavik, Hèlsinki, Porto Alegre, i cada cop són més les tecnologies que intenten apropar els governs a la ciutadania i viceversa. En aquest sentit Espanya s'ha situat en un espai privilegiat en aquest context a través de les experiències de Madrid (decide.madrid.es) i Barcelona (decidim.barcelona). Ambdues ciutats han desenvolupat plataformes de participació digital fetes a partir del mateix codi, i que donen cabuda a diversos processos de participació com ara debats ciutadans, propostes ciutadanes, pressupostos participatius, plans d'acció municipals i/o espais de rendició de comptes.

» Seguint el camí obert per Barcelona i Madrid, així com a altres ciutats que ja han mostrat interès a apuntar cap aquesta direcció, es considera fonamental que una ciutat com Terrassa també pugui disposar d'una plataforma pròpia de participació digital atenent a les següents necessitats:

- Les institucions públiques han de proporcionar i facilitar els canals de participació adients a tota la ciutadania per aconseguir i garantir el màxim de participació activa.
- Són nombrosos ja els processos de participació previstos per aquest mandat per tant s'ha de garantir que tots els processos de participació passin per un sol lloc en l'àmbit digital, facilitant així les formes d'accés a la participació, i no es creïn diversos espais diferents per cada procés, malgastant així recursos públics, i donant solucions puntuals a problemes que són d'un abast molt major.
- Els processos de participació han d'anar acompanyats d'un compromís polític per a la seva dinamització (també digital), que inclou la seva difusió i correcta informació pública, el seu seguiment, avaluació i implementació dels resultats.

» A més una plataforma de participació digital permet reforçar una sèrie de principis fonamentals de cara al correcte desenvolupament de processos de participació ciutadana que tinguin un valor polític propi precisament per la seva capacitat d'intervenir en la política municipal. Així doncs la participació digital:

- Amplia els espais de participació i per tant incrementa l'accés a la participació ciutadana. No anul·la la participació presencial tradicional ni la participació dels diferents agents socials organitzats de la ciutat, més aviat la complementa i l'amplifica.
- Permet documentar de manera fàcil, senzilla i accessible tots els processos de participació, proporcionant plena transparència a la participació i capacitat de seguiment dels diferents processos engegats.
- Proporciona espais oberts i desintermediats, on la ciutadania pot participar de manera directa als assumptes que l'afecten més directament.

» El reglament de participació que s'ha estat treballant amb la ciutadania i les organitzacions socials de la ciutat així com amb els diferents grups polítics, és un gran avenç pel que fa a la regulació dels mecanismes que la ciutadania ha de disposar per poder tenir una coresponsabilització i participació activa en el govern de la ciutat. Però no n'hi ha prou amb un reglament, sinó que hi ha d'haver voluntat política per desplegar aquest reglament. En aquest sentit la plataforma de participació digital que es proposa és una eina per agilitzar l'aplicació del reglament de participació. Permet generar un espai digital on desplegar els diferents mecanismes de participació aprovats, centralitzant la participació i facilitant a la ciutadania l'acció d'esdevenir part activa de la política de la ciutat. El procés de participació del PAM aprovat per aquest ple, així com aquells que es derivin del nou reglament podrien tenir acollida en aquesta plataforma.

Per tot això proposem al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents:

ACORDS

Primer.- Iniciar, abans de l'estiu del 2016, un procés d'estudi de les diferents plataformes tecnològiques de participació existents, que inclogui les principals funcionalitats i prestacions, elements de seguretat, la seva pressupostació d'adquisició i manteniment, així com qualsevol altre element que es consideri rellevant a nivell tècnic i un possible calendari de treball per la seva implementació.

Segon.- A partir d'aquest informe, aprovar el desenvolupament d'una plataforma de participació digital que doni cabuda a tots els processos de participació del mandat (a partir de la seva posada en funcionament) amb el compromís de què es posi en funcionament abans de l'estiu del 2017 i que tinguin en compte, preferentment, els requisits següents:

- La plataforma de participació digital ha de ser de codi obert i feta amb software lliure (amb llicència GPL), és a dir, que qualsevol persona pot veure, reutilitzar, modificar i millorar el software original. Seguint aquest criteri, es recomana partir de tecnologies existents que tinguin cert recorregut i que comptin amb una comunitat de desenvolupadors al darrere.
- El desenvolupament de la plataforma també s'ha de fer en obert, i ha de comptar també amb una part participada, tant en el disseny de les funcionalitats com en el seu desenvolupament tècnic.
- La plataforma ha de garantir la seguretat i la privacitat de les dades de les persones que hi participin, i no s'han de proporcionar dades a tercers amb finalitats comercials. Tampoc es poden proporcionar dades a tercers sense autorització prèvia de la persona usuària.
- En ser la plataforma de participació digital una necessitat compartida entre molts ajuntaments es recomana la coordinació amb altres ciutats que comparteixin la mateixa necessitat o estiguin avançant en direccions similars, intentant ampliar les comunitats de desenvolupament i fent que altres ciutats també es puguin beneficiar dels avenços que es facin en aquesta ciutat.
- La plataforma ha de permetre una escalabilitat en el temps i que es puguin implementar diferents processos de participació en funció de les necessitats que hi hagi, mantenint la mateixa base de persones registrades, garantint així un usuari únic per tots els processos.
- La plataforma ha de permetre un sistema de verificació/autenticació amb el padró

municipal que doni garanties que cada persona usuària pugui tenir només un sol usuari, garantint que no es produeixin suplantacions d'identitats o moltes identitats per una sola persona usuària evitant així l'ús fraudulent de la plataforma.

Tercer.- Coordinar, si és possible, amb altres municipis el desenvolupament d'aquesta plataforma així com fomentar el compartiment de processos de participació promovent la cooperació entre ciutats.

Quart.- Assignar recursos de manera anual al manteniment, dinamització i seguiment de la plataforma, així com a l'alfabetització digital perquè qualsevol ciutadà en pugui fer ús i disposi del suport necessari per part de l'Ajuntament.

Cinquè - Obrir una taula de debat ciutadà amb diferents agents de la ciutat o de fora (sector tecnològic, entitats, universitat), que puguin participar en la discussió de la proposta inicial resultat de l'estudi, que pugui donar suport al desenvolupament de la plataforma, i inclús que contempli la possibilitat de constituir un òrgan independent que certifiqui la validesa dels diferents processos de participació que s'engeguin a la plataforma.

Sisè.- Fer el seguiment del compliment dels anteriors acords des de la comissió política de qualitat democràtica.

Setè.- S'acorda garantir l'accessibilitat a la plataforma mencionada a tota la població sense cap tipus de discriminació, posant els mitjans escaients perquè aquelles persones amb dificultats d'accés no en quedin excloses.

Vuitè.- L'impuls i el desenvolupament d'aquesta plataforma, en cap cas, anirà en detriment de la participació i deliberació presencial. El seu ús serà complementari.»

Pren la paraula la Sra. Muntanyola, qui assenyala que la proposta consisteix en la creació d'una plataforma digital de participació de codi obert, que pugui incloure tots els processos participatius que s'hagin de dur a terme a Terrassa. Aquesta proposta es presenta perquè quan es parla de democràcia s'ha de parlar sempre de participació. No n'hi ha prou amb votar un cop cada quatre anys, i delegar tota la resta de decisions en els partits polítics. Per tant, és necessari crear eines per poder amplificar la participació i potenciar-la. Actualment la ciutadania utilitza múltiples eines que ofereix la societat de la informació i el coneixement, per comunicar-se, per interactuar i també per participar en múltiples comunitats *on line*. En canvi, l'administració local, que hauria de ser la més pròxima al ciutadà, s'ha quedat enrere en aquest sentit, i mostra pocs avenços en aquesta línia. Així ha comportat una mancança en molts aspectes de la qualitat democràtica. Per això és important incorporar aquestes eines, per acostar l'administració a la ciutadania, i aconseguir que hi hagi més participació, que sigui de més qualitat i sobretot que sigui més directe i sense intermediaris. Es proposa una plataforma digital perquè aquestes eines permeten, per una banda, documentar tots els processos participatius d'una forma clara, transparent i accessible. I, per altra, perquè facilita que la participació sigui molt més accessible, més àmplia i que tothom hi pugui accedir. Al llarg de la present legislatura hi haurà diversos processos participatius que es duran a terme. No tindria molt sentit que per cadascun d'ells s'hagués de crear una plataforma o mecanisme de participació diferent. A més, aprofitant que s'acaba d'aprovar un nou Reglament de Participació Ciutadana, ara tocarà pensar com s'implementa i de quines eines es dota. Per al Grup de TeC el com és molt important, i per això ha elaborat aquesta Proposta de Resolució, relativa a com pensa que hauria de ser aquesta plataforma digital. Els criteris establerts s'han posat fixant-se en altres ciutats, que han implementat eines digitals en els seus processos participatius, i que han fet una gran aposta

en aquesta línia. Respecte als acords plantejats, la Sra. Muntanyola assenyala que s'han produït dues transaccions, una amb el Grup de la CUP i l'altra amb l'equip de govern. La de la CUP ha estat incorporada, com a acords setè i vuitè, mentre que l'altra no ha donat temps a fer-ho. La Sra. Muntanyola resumeix a continuació cadascun dels acords proposats.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui comença destacant el contingut tècnic de la proposta. Un sistema nou per cada procés participatiu seria quelcom caòtic. No seria eficient, ni per a l'Ajuntament ni per a la ciutadania. Crear una plataforma per dur endavant tots els processos, de forma digital i sense detriment de la forma presencial, és quelcom positiu. Al Grup del PPC no li acaba d'agradar l'apartat de què la plataforma hagi de ser de codi obert, és a dir aquesta obligatorietat. Potser un altre software podria ser més eficient, més àgil o fins i tot més obert. Pel que fa a la referència a obrir una taula de debat ciutadà amb diferents agents de la ciutat o de fora (sector tecnològic, entitats, universitat), el Sr. Rodríguez considera que aquest debat hauria d'haver estat un pas previ a la presentació de la Proposta de Resolució. Dins de les converses mantingudes amb motiu de l'aprovació del nou Reglament de Participació Ciutadana, si s'hagués abordat aquesta qüestió s'hauria pogut tenir un coneixement tècnic molt més profund i més adient en relació a la Proposta de Resolució.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Sirvent, qui anuncia que la posició del Grup de la CUP és favorable a la present Proposta de Resolució. Malgrat el tema que presenta ja s'ha parlat en el sí de la comissió de Qualitat Democràtica, i que hi ha un acord no escrit en aquest sentit, el Grup de la CUP considera que aquesta proposta aporta una concreció pel que refereix a la creació i compromís en els principis i terminis pel que refereix a la Plataforma Digital de participació. La CUP, com ja ha exposat amb anterioritat, estarà al costat de qualsevol proposta que afavoreixi la participació ciutadana. Aquesta iniciativa s'emmarca dins l'anàlisi de la realitat actual, una societat caracteritzada per la immediatesa i la tecnològització. I, per tant, aporta elements facilitadors de participació. Tanmateix, aquest fet no ha de ser exclusiu ni pot anar en detriment de la participació presencial. Si bé és cert que pot ser un element afavoridor, també és cert que pot ser factor d'exclusió si no s'aporten els mitjans i recursos necessaris per tal de què totes les persones puguin tenir-hi accés amb igualtat d'oportunitats. La deliberació és molt necessària. La Sra. Sirvent agraeix que s'hagin acceptat i incorporat a la proposta les esmenes que la CUP ha presentat. La Sra. Sirvent considera que cal poder aportar el màxim de garanties i posar a disposició els mecanismes necessaris per tal que les persones puguin tenir diferents possibilitats de participació.

El Sr. González es mostra d'acord en el fons de la qüestió, ja que la participació ciutadana s'ha de gestionar també a través de mitjans que avui en dia, potser, no estan prou desenvolupats per part d'aquest Ajuntament. Els mitjans de participació tenen molt a veure amb la qualitat democràtica. Avui en dia no es poden deixar de banda els mitjans digitals, i menys encara tenint en compte la nova versió del Portal municipal. El Sr. González considera, però, que la Proposta de Resolució és una mica oportunista, atès que ja s'hi està treballant, amb una partida pressupostària aprovada per avançar en aquesta línia. El Sr. González destaca tot seguit la feina que està duent a terme la Sra. Itzíar González, que s'hi està dedicant en profunditat, conjuntament amb tècnics municipals. El Grup de Ciutadans dubta entre votar a favor o abstenció. Quan s'han explicat les esmenes plantejades per l'equip de govern, al Sr. González no li ha quedat clar si realment s'aposta per una plataforma de codi obert, o si es planteja aquesta opció de forma preferent. El Grup de Ciutadans, per la seva banda, no descarta que sigui de codi obert. El que pretén és que sigui una plataforma eficient, segura, que preservi la identitat, amb independència de què sigui de codi obert o amb propietari. El que importa és que sigui econòmica i òptima per la tasca que ha de desenvolupar.

La Sra. Muntanyola clarifica que l'opció del codi obert és una opció preferent.

El Sr. González, un cop aclarit aquest aspecte, anuncia que el Grup de C's votarà a favor de la Proposta de Resolució.

La Sra. Lluís comença assenyalant que cada vegada més la ciutadania demanda i mostra la voluntat de conèixer dades de transparència de les seves institucions i participar dels processos de ciutat que li interessin o que li poden afectar en la seva vida diària. El cert és que en els últims anys la tecnologia de la informació i la comunicació, i també de la participació ciutadana, ha evolucionat tant i a un ritme tant frenètic que ha deixat obsoletes la majoria d'eines amb les que fins ara comptaven administracions i organitzacions com l'Ajuntament de Terrassa. És cert que ja ha arribat el moment que s'estableixi una estructura, uns requeriments i unes plantilles que poden ser útils per definir un nou model que ha de vertebrar els processos participatius que es duguin a terme a la ciutat i que ha de ser útil per qualsevol temàtica i voluntat de fer extensiva la política a la ciutadania. No es poden entendre els processos participatius que no combinin la participació presencial i digital, de manera que aquests dos nivells no estiguin dissociats. Com tampoc es poden entendre els processos que no es garanteixin l'accessibilitat. En aquest sentit, ja era voluntat de l'equip de govern de disposar d'un portal que permetés a la ciutadania una major implicació i participació en la construcció i l'avaluació de les polítiques públiques que es duen a terme des de l'Ajuntament. És per això que des de fa mesos s'està treballant de manera transversal diversos serveis de l'Ajuntament, entre ells el Servei de Qualitat Democràtica, per crear una nova plataforma de participació i qualitat democràtica per al Govern Obert amb l'objectiu de proporcionar i facilitar els canals de participació adients per a tota la ciutadania, per aconseguir i garantir el màxim de participació activa. Aquesta voluntat també és explícita en el nou Reglament de Participació, en l'article 41. Foment de l'educació en la participació i la democràcia concretament en el 41.4. diu: "En la mesura del que sigui possible, s'optarà per metodologies de participació innovadores i inclusives, i es promourà l'accés als processos a la ciutadania no associada. El processos de participació és realitzaran sempre que sigui possible en plataformes de programari lliure, per garantir l'accés al codi i l'ús no comercial de les dades personals". En aquest sentit, afegeix la Sra. Lluís, es defensa plenament una plataforma que permeti que la ciutadania pugui participar en els diversos processos de participació que es duguin a terme des de l'Ajuntament. Per tots aquests motius, el Grup municipal de Convergència votarà a favor d'aquesta proposta.

Pren la paraula el Sr. Caballero, qui anuncia que el Grup d'ERC-MES votarà a favor de la proposta, sobretot tenint en compte que el que pretén és acostar la participació a la ciutadania. No s'ha d'oblidar que vivim encara en un Estat que imputa penalment a ciutadans i representants escollits democràticament pel poble per consultar la ciutadania. Per tant, tant de bo, el vot que han anunciat els Grups del PPC i de Ciutadans, a favor de la Proposta de la Resolució, que té a veure amb la participació i amb la lliure expressió de l'opinió, ho facin extensible a d'altres temes en els quals tothom està immers aquests dies.

El Sr. Vega assenjala que del que s'està parlant és de la compra d'una plataforma informàtica que ha de permetre els processos participatius de ciutat, i que com qualsevol eina informàtica se li ha de demanar que tingui bones prestacions, que permeti una bona informació, que sigui rigorosa, que pugui recollir la informació, que sigui segura, i que sigui una eina que permeti créixer, és a dir que no tingui una obsolescència. També que sigui sostenible. El Sr. Vega considera que la Proposta de Resolució està molt ben treballada. És molt concreta. El Sr. Vega afegeix que l'aportació de l'equip de govern es basa en el fet de què s'està parlant d'un element tecnològic, i per tant el punt de decisió política havia d'arrencar a partir d'un informe tècnic. Per això s'ha proposat el primer acord de la proposta. El Sr. Vega agraeix al Grup de TeC que hagi estat receptiu a les propostes del govern. El Sr. Vega, però, ha de fer un retret. La compra d'aquesta ja es va comentar

en el marc de la Comissió Informativa especial en matèria de Transparència, presidida per la pròpia Sra. Muntanyola. Tots els Grups es van mostrar d'acord. Per tant, aquesta proposta, que està ben treballada, es podria haver fet i desenvolupat en el marc de la Comissió Informativa, i en la qual hi havia complicitat i acord.

La Sra. Muntanyola celebra que la majoria de Grups estiguin disposats a votar a favor de la proposta. La Sra. Muntanyola afegeix que, tot i que s'estigués treballant, per al Grup de TeC no és igual quin tipus de plataforma s'implementi. S'ha posat el terme "preferentment" a proposta de l'equip de govern. El Grup de TeC està fermament convençut de què l'aposta ha de ser per una plataforma de codi obert. La forma de què sigui més econòmica i eficient, com ha dit el Sr. Vega, és que sigui de codi obert. Si es contracta una tecnologia privativa, un cop quedi obsoleta haurà de tornar a contractar una nova plataforma a partir de zero. En canvi, a partir del tipus de codi o de llenguatge, es pot anar escalant cada vegada, es pugui modificar i millorar a mesura que vagin sortint noves possibilitats. A més, permet aprofitar el que es pugui fer en altres llocs. Per altra banda, per al Grup de TeC, evidentment, la participació digital no exclou la presencial. Ambdues han d'anar lligades. Però permet obrir la porta a què hi participi més gent. En relació al retret fet pel Sr. Vega, la Sra. Muntanyola reconeix que el tècnic va comentar que s'estava estudiant implementar una eina d'aquest tipus. Justament aquell mateix matí, el Grup de TeC havia fet un comunicat explicant que presentaria aquesta Proposta de Resolució. La Sra. Muntanyola considera, en tot cas, que el lloc per fer el seguiment de la plataforma digital de participació, no hauria de ser tant la Comissió Informativa de Transparència sinó la de Qualitat Democràtica.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són aprovats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	A FAVOR
ERC-MES	(4 vots)	.....	A FAVOR
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	A FAVOR
PPC	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ

Epígraf 15) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, per reimplantar una reserva de plaça d'aparcament per a persones amb discapacitat en el CAP Sant Llàtzer.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que el recentment aprovat PLA LOCAL D'ATENCIÓ A LES CAPACITATS DIVERSES I A L'ACCESSIBILITAT te com objectiu millorar la qualitat de vida de les persones amb capacitats diverses de Terrassa i que esdevinguin ciutadans de ple dret.

» Atès que al Pla es considera com línia estratègica l'ACCESSIBILITAT UNIVERSAL als espais, a la informació i a la comunicació, tenint present els diferents tipus de reconeixement de discapacitat.

» Atès que un dels objectius de la línia estratègica sobre accessibilitat universal és la de revisar el mapa de reserves d'aparcament genèriques existent a la ciutat i fer-ne la seva actualització.

» Tenint en compte que, puntualment, es detecta en els serveis municipals una falta de perspectiva sobre l'atenció a les necessitats de les persones amb capacitats diverses, concretament sobre canvis que es donen debut a la mobilitat de la ciutat respecte a la reserva d'espais per a places d'aparcament per a persones amb discapacitat.

» A tall d'exemple sobre l'anterior mencionar la supressió d'una plaça d'aparcament per a persones amb discapacitat a la confluència de la plaça del Doctor Robert, carrer de Sant Jaume, carrer de Topete i carrer de la Riba, supressió deguda a l'assignació de la plaça a un particular amb discapacitat. Es va suprimir aquesta plaça d'aparcament per a discapacitats a l'estiu de 2015 i fins avui no s'ha donat resposta a la necessitat, de molts ciutadans i ciutadanes amb problemes de mobilitat i que es mouen en vehicle privat, de disposar d'una plaça a prop de l'accés a les dependències del CAP Sant Llàtzer.

Per tots aquests motius es presenta al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER. Crear i implantar almenys una plaça d'aparcament per a discapacitats a prop de l'entrada a les dependències del CAP de Sant Llàtzer abans de tres mesos.

SEGON. Valorar la possibilitat d'implantació de la plaça d'aparcament al carrer de la Riba i/o al pàrquing interior de l'hospital Sant Llàtzer. En el primer cas caldria fer estudi per arranjar la vorera i reservar la partida econòmica necessària. En el segon cas establir un diàleg amb els responsables de la Fundació Sant Llàtzer per tal d'aconseguir que les persones amb discapacitat puguin fer ús del pàrquing interior de l'hospital, amb accés directe a les dependències del CAP.

TERCER. Incorporar als procediments de l'àrea de Territori la perspectiva d'atenció a les capacitats diverses per tal de respectar les accions que es deriven del PLA LOCAL D'ATENCIÓ A LES CAPACITATS DIVERSES I A L'ACCESSIBILITAT per evitar un retrocés en l'adaptació de la ciutat als principis d'accessibilitat universal.

QUART. Instar a la Taula Local de Capacitats Diverses i Accessibilitat a revisar el mapa de reserves d'aparcament genèriques existents a la ciutat i fer-ne la seva actualització segons el PLA LOCAL D'ATENCIÓ A LES CAPACITATS DIVERSES I A L'ACCESSIBILITAT.»

Pren la paraula el Sr. González, qui recorda que aquesta proposta té un sentit pràctic. Es demana retornar una plaça oberta, a la porta del CAP de Sant Llàtzer, com a plaça d'aparcament reservada per a persones amb discapacitat. El Sr. González llegeix tot seguit el contingut dels acords. Abans, però, el Sr. González anuncia que l'equip de govern ha fet unes propostes de modificació. Per una banda, i per raons tècnics, la possibilitat de reservar aquesta plaça al carrer de La Riba no és possible. Per tant, qualsevol referència al carrer de la Riba queda retirada dels acords. pel que fa a l'acord tercer, es proposa un text alternatiu. Així doncs el contingut dels acords modificats, segon i tercer, queda com segueix:

« **SEGON. Valorar la possibilitat d'implantació de la plaça d'aparcament al pàrquing interior de l'hospital Sant Llàtzer i, en conseqüència, establir un diàleg amb els responsables de la Fundació Sant Llàtzer per tal d'aconseguir que les persones amb**

discapacitat puguin fer ús d'aquest pàrquing interior, amb accés directe a les dependències del CAP.

TERCER.- Incorporar la perspectiva d'atenció a les capacitats diverses i a l'accessibilitat en tota l'acció municipal tal com es deriva del Pla local d'atenció a les capacitats diverses i a l'accessibilitat.»

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, qui anuncia que el Grup del PPC donarà suport a la proposta, tot i que no entén perquè es presenta com a Proposta de Resolució. A més, la modificació que ha anunciat el Sr. González és pertinent, ja que el Pla d'atenció a les capacitats diverses i a l'accessibilitat és un document fonamental. Totes aquelles mesures que es puguin adoptar, que tinguin una validesa tècnica adient, s'han de dur a la pràctica.

La Sra. Sirvent dubta que cap Grup d'aquest Ple es posicioni en contra d'aquesta Proposta de Resolució. Cal que de forma transversal totes les àrees incorporin la perspectiva d'atenció a les capacitats diverses. Aquesta és una proposta molt concreta, que proposa implementar una plaça d'aparcament per a persones amb capacitats diverses prop de l'entrada a les dependències del CAP i d'habilitar el pàrquing interior de l'hospital, actualment d'ús privat. Això és més que necessari i fa temps que aquesta mesura s'hauria d'haver dut a terme. La Sra. Sirvent considera, però, que s'hauria pogut vehicular a través de la pròpia taula per tal de dur a terme aquesta acció amb el major consens possible i tenint en compte totes les opcions.

Pren la paraula tot seguit la Sra. Lluís, qui assenyala que l'acció 14 de la línia estratègica 2a, titulada "Accessibilitat Universal", del Pla local d'atenció a les Capacitats Diverses i a l'Accessibilitat aprovat al Ple de febrer d'enguany diu: "Revisar el mapa de reserves d'aparcament genèriques existent a la ciutat i fer-ne la seva actualització". Per tant, la Sra. Lluís està totalment d'acord amb la necessitat de revisar aquest mapa de reserves i, sobretot, fer-ne la seva actualització per tal d'adaptar-lo a les necessitats que constantment van sorgint. La Sra. Lluís afegeix, però, que l'equip de govern, i més concretament, ella mateixa, està totalment d'acord i té el ple convenciment de la necessitat no només d'aquesta acció concreta sinó de totes i cadascuna de les 112 accions establertes al Pla local. I que aquestes, per mitjà dels mecanismes previstos al mateix Pla, la pròpia Taula Local de Capacitats Diverses i Accessibilitat, se'ls hi ha de fer un seguiment i avaluació amb l'objectiu de validar, valorar, reorientar i/o proposar noves accions a desenvolupar. Però la Sra. Lluís confessa, i no li sap greu fer-ho perquè creu que és el què cal fer, reconèixer la realitat, que malauradament no totes les accions establertes al Pla es poden fer en un sol any. Tan de bo no calgués ni plans, ni pactes i ni tan sols calgués una regidoria específica. Però la realitat és molt tossuda i demostra que calen. És per això que, seguint la línia del procés d'elaboració del Pla, que és fruit d'un treball constant, positiu i enriquidor de totes les persones membres de la Taula, així com dels serveis municipals, cada any, en el marc de la Taula Local es determinen de forma compartida quines són les accions a dur a terme en l'any en curs. I així es va fer en la darrera reunió de la Taula del 16 de febrer, com ja deu haver explicar al Sr. González el representant del Grup de Ciutadans, per cert un membre molt actiu dins la Taula al qual la Sra. Lluís li agraeix la seva dedicació, com també a la resta de membres. Així doncs, en la darrera reunió es van prioritzar 30 accions a desenvolupar durant l'any 2016. D'entre aquestes 30 accions, pel que fa a l'àmbit de la línia estratègica 2, Accessibilitat Universal, l'acció 14, revisió del mapa de reserves d'aparcament genèriques no va ser prioritzada. En van ser-ho d'altres. Això no vol dir que aquesta acció concreta no sigui important. Ans al contrari, és una acció bàsica. Simplement, els membres de la Taula no la van prioritzar per aquest any 2016. En el marc del Pla de mobilitat, l'any 2014-2015, es va fer l'última revisió d'aquest mapa de reserves. Tot i així, sempre s'atenen totes les peticions en relació a la sol·licitud de reserva de places, tant les genèriques com les particulars. I pot ser que en algun

cas no s'acabi de fer bé del tot. Però si el problema és que des de l'Ajuntament no s'ha atès prou bé un cas concret, la Sra. Lluís demana al Sr. González que no esperi a un Ple municipal, que és un cada mes. Li pot trucar o enviar un correu electrònic, i de ben segur que es podrà resoldre abans. És més, es pot organitzar una reunió per explicar el procediment de les reserves de places d'aparcament i també el procediment de les targetes de tolerància. Així com de la concessió excepcional d'una targeta provisional d'estacionament per a persones amb malalties d'extrema gravetat, d'acord amb el Reial Decret 1056/2014. Cada setmana se n'autoritzen moltes. En tot cas, i en relació al cas concret que planteja el Grup de C's, i respecte al primer acord, la Sra. Lluís entén que fa referència a la restauració d'una reserva de plaça genèrica i, per tant, el vot serà favorable. De fet, ja s'està buscant la millor ubicació possible. Respecte a l'acord segon, la implantació d'una plaça d'aparcament al carrer de la Riba tècnicament no és possible. L'amplada de les voreres recomanada per accessibilitat és de 1.80 m, i s'admet en casos puntuals una amplada de 1,50 m., per tal que puguin creuar-se dues cadires o una cadira i un cotxet. I les voreres del carrer de la Riba no ho permeten. I en relació a establir un diàleg amb els responsables de la Fundació St. Llàtzer, la Sra. Lluís anuncia que així es farà i es comunicarà. La Sra. Lluís agraeix al Grup de Ciutadans que hagi acceptat el nou redactat de l'acord tercer. La perspectiva d'atenció a les capacitats diverses i a l'accessibilitat és feina de totes i tots, i és obligació de l'organització municipal fer les coses ben fetes. Per tant, s'ha d'incorporar en la gestió del dia a dia. La Sra. Lluís conclou assenyalant que és molt conscient que queda molta feina per fer, justament el desenvolupament i el desplegament del Pacte i el Pla local i tota la feina feta per la Taula local durant aquests 8 anys, des de la seva creació, marquen el camí. La Sra. Lluís pot assegurar, però, que s'hi està treballant i que no es defallirà en l'intent. Pel que fa a l'acord quart, la Sra. Lluís anuncia que es farà, es revisarà el mapa de plaques, genèriques i particulars, i es farà de forma coordinada i compartida amb la regidoria de capacitats diverses i accessibilitat i el Servei de Via Pública. I s'informarà a la Taula.

El Sr. Caballero anuncia el vot favorable del Grup d'ERC-MES, tot i que considera que no calia una Proposta de Resolució al Ple per aquest tema. Moltes d'aquestes qüestions es poden resoldre a través del Facebook del Sr. Alcalde.

El Sr. Xavier Martínez manifesta que aquesta mesura està recollida al Pla Local, que va ser aprovat per unanimitat pel Ple. El Sr. Martínez considera que no calia una Proposta de Resolució per resoldre aquest tema, ja que es podien haver buscat altres mètodes, i perquè el representant del C's a la Taula, quan es van prioritzar les mesures per enguany, no la va plantejar. El representant a la Taula no va prioritzar una mesura que després el seu partit va convertir en una Proposta de Resolució. El Grup de TeC votarà a favor, tot i que serà un sí crític. Resulta estrany que es tregui la possibilitat de posar la plaça al carrer de la Riba i no es digui on es posarà la plaça. Es demana una plaça de reserva per accedir al CAP des del carrer més proper, i després es treu la possibilitat de fer servir aquest carrer i al final serà una plaça per a persones amb dificultats d'accessibilitat, però no se sap on estarà ubicada.

El Sr. González reconeix que utilitzar el format de Proposta de Resolució no ha estat el més adequat. Potser és conseqüència de falta de pràctica del Grup en el Consistori. Però aquest va ser un tema sobre el qual el Sr. González va demanar informació en dues reunions de la Comissió Informativa de Territori, i no es va plantejar la possibilitat de donar-ne una solució, tot i que no es va demanar explícitament. El Sr. González no vol entrar en els motius pels quals aquesta plaça es va suprimir a l'estiu de 2015. Respecte a la ubicació de la plaça, el Sr. González assenyalava que s'ha de parlar amb el CAP per veure la possibilitat de fer servir el pàrquing que utilitzen els treballadors, que seria l'opció òptima, ja que té accés als ascensors de l'edifici. L'equip de govern, però, ha proposat una alternativa potser més viable i més ràpida. El Sr. González vol deixar, però, que sigui el propi govern qui ho expliqui, ja que té a veure amb una qüestió de protecció de dades.

La Sra. Lluís recorda que havia una plaça genèrica tocant al CAP Sant Llàtzer, davant de l'Escola d'Infermeria. Aquesta plaça va ser objecte d'una petició concreta d'un particular, i per tant se li va concedir. La Sra. Lluís afegeix que s'està estudiant tècnicament la ubicació més adient, intentant que hi hagi una plaça genèrica i s'intentarà guanyar alguna més, quan es faci el procés de reorganització de la zona. No obstant, s'està intentant parlar amb la persona afectada, i no fóra correcte que se n'assabentés pels mitjans de comunicació municipals que es vol parlar amb ella, que ha demanat una plaça particular, que té tot el dret a demanar-la i l'Ajuntament l'obligació de cedir-li. Per tant, s'informarà oportunament de la ubicació de la plaça genèrica. Respecte al carrer de la Riba, la Sra. Lluís ja ha explicat abans la qüestió de l'amplada de les voreres.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, tenint en consideració el nou redactat transaccionat dels acords segon i tercer, abans reproduït, els quals són aprovats per unanimitat dels Regidors i Regidores presents.

Epígraf 16) Presentada pel Grup municipal de Ciutadans, instant al govern municipal de l'Ajuntament de Terrassa a complir i fer complir les lleis.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal de Ciutadans, és el que a continuació es transcriu:

« La norma suprema del Dret espanyol és la Constitució 1978, que regula el funcionament dels poders públics i els drets fonamentals dels espanyols, així com el marc d'organització de les diferents Comunitats Autònomes i les seves competències. La Constitució, a més de posseir caràcter de norma jurídica directament aplicable pel poder Judicial, gaudeix d'una supremacia material que condiciona els continguts de la resta de normes.

» En el seu capítol Segon del Títol VIII, en els Art. 140-142 inclusivament, es posa en evidència el significat del Règim Local: Municipis com entitats bàsiques de l'organització territorial de l'Estat. Així, la constitució garanteix l'Autonomia dels municipis, els quals gaudiran de personalitat jurídica plena El seu govern i administració correspon als seus respectius Ajuntaments, integrats pels Alcaldes i Regidors.

» L'Administració Local és, per tant, una de les Administracions en les quals se subdivideix l'Administració Pública, i és la que representa el conjunt d'ens territorials locals dotats de personalitat jurídica pròpia i distinta a la de l'Estat i de les Comunitats Autònomes i que es caracteritza per la representació electiva dels seus membres i el caràcter autònom de la seva gestió enfront d'altres Administracions Públiques. La Constitució reserva a l'exclusiva competència de l'Estat la regulació de les bases del règim jurídic de les Administracions Públiques, que entre altres disposicions regulatòries destaquem: la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, la Llei Reguladora de les Hisendes Locals, la Llei Orgànica d'Estabilitat Pressupostària i Sostenibilitat Financera i resta de normativa legal i reglamentària en matèria d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals.

» Atenent que en la Llei de bases de règim local s'assenyala a l'article 51: Els actes de les Entitats locals són immediatament executius, tret en aquells casos que una disposició legal estableixi el contrari o quan se suspengui la seva eficàcia d'acord amb la Llei.

» Atenent que els ciutadans i ciutadanes de Terrassa han hagut de patir l'espectacle de veure com s'infringia l'article 85.2 del Reial Decret 2568/1986 de novembre pel que s'aprova el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Entitats Locals que estableix que

“en lloc preferent del saló de sessions estarà col·locada l'efígie de S.M. El Rei”, llençant un missatge d'arbitrarietat en el compliment de les lleis per part de l'equip de govern municipal. Un article que te com a finalitat garantir la presència en el Ple Municipal d'un símbol constitucional que garanteix els drets i les llibertats de tots els espanyols visquin on visquin, pensin el que pensin.

Per tots aquests motius es presenta al Ple de l'Ajuntament de Terrassa l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER. Instar a l'Ajuntament de Terrassa a revisar tots els acords d'aquest mandat per tal d'identificar aquells aprovats en Junta de Portaveus i/o Propostes de Resolució aprovades en el Ple municipal amb l'objectiu de no aplicar-los si les disposicions d'aquest violen la legalitat vigent: Lleis i Reglaments de règim local, Estatut d'Autonomia o Constitució Espanyola, com per exemple:

- L'acord de 23-07-15 Sobre que l'Ajuntament de Terrassa efectui la declaració i pagament dels tributs a través de l'Agència Tributària de Catalunya
- L'acord de 23-07-15 Sobre l'adhesió a l'Associació de Municipis per la independència (AMI)
- L'acord de 23-07-15 Sobre proposta que l'Ajuntament de Terrassa mostri el seu frontal rebuig a la “Llei Mordassa”
- L'acord de 25-02-16 Sobre retirada de símbols Borbònics

SEGON. En cas d'advertir acords ja aprovats que desenvolupin disposicions de caràcter il·legal, instar a l'Ajuntament de Terrassa a resoldre'ls de manera ajustada a la llei, reparant si s'escau les conseqüències d'haver-los aplicat, i comunicar als ponents d'aquests acords la resolució dels mateixos.

TERCER. Instar a l'Ajuntament de Terrassa, per tal de preservar el principi de legalitat en les seves disposicions, a fer una anàlisi exhaustiva de tots els acords futurs que s'aprovin en Junta de Portaveus o en el Ple municipal per tal de no tornar a infringir les lleis.»

Pren la paraula el Sr. González, qui comença agraint al Sr. Alcalde, autor intel·lectual d'aquesta Proposta de Resolució, per la seva complicitat demostrada amb el sobiranisme en l'anterior sessió plenària. El Sr. González afegeix que sembla mentida que tot allò que envolta el procés té a veure amb qüestions que resulten absurdes, com es podria qualificar aquesta Proposta de Resolució. El Sr. González es refereix a un escrit d'un reconegut constitucionalista, català i espanyol, el Sr. Francesc de Carreras, un escrit divulgatiu amb un nivell molt bàsic pel que fa al compliment de les lleis. El Sr. González ha adaptat l'escrit a la situació d'aquest Ajuntament. L'Ajuntament de Terrassa és una institució vinculada al dret i per tant les seves competències estan determinades per les normes jurídiques. També les persones estan vinculades a les normes jurídiques, però de forma diferent. Les persones gaudim de llibertats, que es concreten en els drets fonamentals establerts a la Constitució espanyola. Les lleis estableixen límits a l'exercici d'aquestes llibertats, perquè l'exercici de la llibertat de cadascun no ha de vulnerar la llibertat dels altres, en virtut del principi d'igualtat, segons el qual totes les persones són iguals en drets i davant la llei. Les persones, doncs, tenen drets, tenen llibertats. Però els poders públics, no. Els poders públics no tenen llibertats sinó competències. En dret sol dir-se que les persones estan vinculades negativament a la llei, mentre que els poders públics estan vinculats de manera positiva. Això significa que les persones, atès que són lliures, poden fer tot el que desitgin excepte allò que la llei els prohibeix. En canvi, els poders públics, en no ser lliures, no poden fer tot el que desitgin, sinó només allò que la llei els autoritzi. A les persones la llei els assenjala el límit de l'exercici de la seva llibertat. Als poders, els assenjala l'àmbit de les seves competències, és a dir del seu poder. Així doncs, la

relació de la llei amb les persones i amb els poders no és la mateixa. L'Ajuntament de Terrassa, d'acord amb el exposat, no té llibertat per actuar com vulgui, sinó només dins de l'àmbit de les competències establertes a la llei. En aquest mandat s'han aprovat alguns acords d'aplicació legal dels quals és més que discutible. Però un d'ells no admetia cap dubte per a qualsevol, encara que no disposés de formació jurídica. L'acord del 25 de febrer de 2016 sobre la retirada dels símbols borbònics en aquest Ple. El Sr. González pregunta si l'Ajuntament és competent per aplicar una resolució com aquesta. En dret públic, sol distingir-se entre les competències d'un òrgan i les seves declaracions de voluntat. Les primeres han d'estar taxativament fixades en la llei corresponent, i faculden a l'òrgan per dictar per si mateix normes en el seu àmbit. Les segones es limiten a expressar determinats desigs o aspiracions que aquests òrgans no poden dur a terme per si mateixos en no ser competents. Ara bé, aquests desigs, legítimament exposats com a declaracions de voluntat han de tenir lògicament un límit, que el canvi que es pretén sigui dut a terme d'acord amb el procediment jurídicament adequat. En un altre cas, s'estaria instant a l'òrgan a què es dirigeix la petició a cometre un canvi de caràcter antijurídic. El Sr. González pregunta si l'Ajuntament pot aprovar una resolució que expressi el seu desig que el bust del rei no estigui present en el saló de Plens. Segons l'exposat, sí. Però el caràcter de la proposta presentada era diferent. No es tractava d'un simple tràmit, sinó d'una resolució executiva. La proposta hagués pogut ser legítima, com a expressió del desig d'una majoria del Ple. Però la redacció del text aprovat és una clara instigació, des del sobiranisme, perquè l'exemple s'instal·li en el ciutadà de què és pot desbordar amb relativa facilitat l'ordenament jurídic espanyol. I ho han aconseguit, i encara es manté aquesta victòria, perquè encara que el bust sigui present en aquest Ple, la nota que té a sota, cal imaginar que per ordre directa de l'Alcalde, el fa invisible.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Rodríguez, qui s'adhereix al que acaba de manifestar el Sr. González, tot desitjant molta sort al Grup de Ciutadans en relació a aquesta Proposta de Resolució. També li dóna la benvinguda, ja que el Grup del PPC va presentar una proposta molt semblant al setembre de 2014, i lamentablement no es va aprovar. No es va aprovar per un gest d'irresponsabilitat per part del PSC, que en aquest nou mandat, imagina el Sr. Rodríguez, no haurà millorat gaire la seva responsabilitat. Davant d'una il·legalitat s'ha d'actuar. El Sr. Rodríguez li recomana al Sr. González, no només com a membre del Grup del PPC sinó com a advocat. Quan s'ha comès una il·legalitat cal actuar. Aquí es pot demanar políticament que l'equip de govern compleixi l'ordenament jurídic, no només la Constitució espanyola sinó també l'Estatut d'Autonomia i els reglaments municipals. El Grup del PPC, quan es va aprovar la proposta de retirada del bust del rei, tot i reconeixent que hi ha problemes més seriosos per tractar, però tractant-se d'un tema greu incomplir la legalitat per mantenir una postura política perillosa, va informar a l'òrgan competent, en aquest cas la Delegació del govern i va demanar un informe jurídic al Secretari de l'Ajuntament, al qual el Sr. Rodríguez agraeix la seva tasca. Amb aquest informe jurídic i amb el requeriment de la Delegació del govern, l'equip de govern, igual que va retirar en menys de dotze hores el bust del rei, el va tornar a reinstaurar. Això és el que s'ha de fer davant una il·legalitat. S'ha d'actuar. Això és el que va fer i que continuarà fent el Grup del PPC. El Sr. Rodríguez, responent a un qüestionament del Sr. Caballero, respon que el Grup del PPC estaria a favor d'una plataforma de participació, perquè seria una eina que funcionaria dintre del Reglament de participació, que està dintre de la llei i de les competències normatives municipals, i que per tant seria perfectament legal. Tot allò que estigui dins la legalitat tindrà el suport del Grup del PPC, li agradi o no. Quan s'aprovi una resolució amb contingut que després es materialitzi en un gest, que és el que constitueix la il·legalitat. La proposta no era il·legal. El Grup d'ERC-MES la portava en el seu programa electoral, que era perfectament legal. Va ser presentada i va ser aprovada pel Ple. Això no és il·legal. Allò il·legal és executar aquesta proposta, perquè és el gest el que se salta la llei, i lamentablement ho va haver de fer un treballador municipal. No ho va fer ningú de l'equip de

govern, ni els Grups que van votar-hi a favor. Ho va fer personal municipal, que va haver d'executar l'ordre il·legal de retirar el bust. I això és molt perillós.

La Sra. Sirvent manifesta donant les gràcies al Sr. González i al Sr. Rodríguez per les seves lliçons de dret bàsic. La Sra. Sirvent afegeix que vol presentar una esmena in voce a aquesta proposta, suggerint al Grup de Ciutadans que afegeixi a la seva Proposta de Resolució, exactament a l'acord primer on es parla de tots els acords aprovats que violen la llei, la proposta sobre la banca ètica, donat que també és un exemple de Proposta de Resolució que viola la legalitat vigent. El Grup de Ciutadans, recorda la Sra. Sirvent, es va posicionar a favor d'aquesta proposta, que viola la legalitat que tant defensen, de la mateixa manera que ho van fer la resta de Regidors d'aquest Ple. Finalment aquesta Proposta de Resolució, igual que d'altres, no s'ha pogut executar, donat que a Terrassa no mana el poble, ni impera el sentit comú, sinó que el que impera és la submissió a una legislació que en cap cas representa la voluntat popular. Es parla, pels Grups que han intervingut abans, de garantir la presència al Ple municipal d'un símbol constitucional que garanteix els drets i les llibertats de totes. Parlen del bust del rei com un símbol constitucional, garant dels drets i les llibertats de totes. La Sra. Sirvent pregunta si creuen que això és així de veritat. També pregunta si entenen com a garant de drets i llibertats, la monarquia, una institució il·legítima, triada a dit pel règim franquista i que manté privilegis antidemocràtics i anacrònics; una institució que no respecta el principi d'igualtat universal que se'n desprèn de la declaració dels drets humans. El Sr. González, en la seva lliçó de dret, ha parlat de la igualtat de tots i totes davant la llei. La Sra. Sirvent pregunta si és garant de drets i llibertats el cap de l'estat espanyol, un estat que en comptes de vetllar per l'interès col·lectiu ha decidit rescatar a la banca, no complint amb el dret fonamental a l'accés a l'habitatge deixant famílies senceres al carrer. De veritat, planteja la Sra. Sirvent, això és per als Grups de C's i del PPC el respecte a la legalitat. L'article 25 de la Declaració universal dels drets humans diu que tota persona té dret a un nivell de vida que assegurï, per a ell i la seva família, la salut i el benestar, especialment quant a alimentació, vestir, habitatge, assistència mèdica i als serveis socials necessaris. Els Grups de C's i del PPC es preocupen per la retirada del bust del rei del Ple, però no estan preocupats perquè l'estat, que diu que és el garant dels drets i les llibertats, no respecta ni tan sols la Declaració universal dels drets humans. El Grup de la CUP sí se'n preocupa, i cada vegada que desobeïm és conscients, i també és conscients del perquè ho fa. Ho fa per vetllar per una societat que respongui a la voluntat del poble i no a la voluntat d'aquells que ho volen tenir tot lligat i ben lligat per conservar els seus privilegis. I és que quan les lleis son injustes, ja ho saben, la desobediència és un dret. La Sra. Sirvent demana que deixin ja d'excusar-se en la legalitat vigent cada vegada que es queden sense arguments.

El Sr. Sàmper mostra en primer lloc la seva sorpresa, en primer lloc per com el Grup de C's ha pogut defensar la seva posició respecte la Proposta de Resolució del 0,7% de l'IRPF per a les entitats del Tercer Sector; com ho han pogut defensar amb aquella vehemència jurídica, tot explicant un argument que es podria resumir en desobeir tretze sentències. I ara venen a dir que la resta de Grups han de complir la llei. O es compleix o no es compleix. El Sr. Rodríguez manifesta que el Grup del PPC sempre compleix la llei, i que donarà suport a tots els acords que siguin legals. El Sr. Sàmper pregunta com és que el govern del Partit Popular de Madrid ha incomplert tres vegades requeriments del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea per adaptar la Directiva relativa a la legislació hipotecària. No ha estat fins al quart requeriment que el Partit Popular l'ha adaptada, tot i que relativament. El Sr. Sàmper demana que es deixi de jugar amb el principi de legalitat. El Grup del PPC va recórrer l'acord d'adhesió a l'AMI. Si els tribunals consideren que l'Ajuntament ha actuat malament, ja ho diran, i aleshores hi haurà la possibilitat de resoldre allò que s'hagi pogut fer malament. El Sr. Sàmper, però, demana que no s'intenti instal·lar un principi de legalitat, per sobre dels propis tribunals, en aquest Ple. A l'Ajuntament és possible equivocar-se, tot

i que poc. El Sr. González s'ha referit només al bust del rei, quan la proposta que es va aprovar parlava de moltes més coses. Quan es va aprovar una proposta relativa a la llei mordassa, en el Ple de juliol, al cap de pocs dies el Secretari va dir allò no s'adequava a la llei. I no es va executar. Els Grups de C's i del PPC estan dient que el govern estan incomplint la llei, la qual cosa és mentida. Quan hi ha acords no ajustat a la legalitat, i això ho marca internament l'informe del Secretari, no s'han executat. Per tant, pretendre fer creure que en el Ple de l'Ajuntament de Terrassa s'està incomplint la legalitat, no és veritat. És fals. El Sr. Sàmper afegeix, en relació al Sr. González i al Grup de Ciutadans, que fer recurs a constitucionalistes pot ser encertat. Fer recurs a constitucionalistes, per molt prestigi que tinguin, que són fundadors, cofundadors o ideòlegs del seu partit és un insult a la intel·ligència de tots els membres del Consistori. El Sr. Sàmper li demana que sigui capaç de citar fonts que siguin més objectives.

El Sr. Albert entén que allò que realment preocupa al Sr. González és el bust del rei. Es diu que és ERC-MES qui busca els titulars, però aquest tema ha donat arguments per fer política durant un mes. El Sr. Albert reconeix que el debat és interessant, i té molt a veure amb l'exercici de la política i en assumir responsabilitats, més que no pas amb la legalitat. El Sr. Albert li recordava sovint al Sr. Turmo, quan ambdós eren Regidors, que el Ple no era un jutjat. És evident que en el Ple es fa política. Les forces polítiques es presenten amb programes electorals, que són legals, que són democràticament legítims, que la gent vota i que s'han d'aplicar. Si en algun moment algú se salta la legalitat, és perquè la legalitat és interpretable. L'obligació del polític és fer-ho, sobretot si el que es vol en política en transformar i canviar les coses. Si hom ve al Ple a complir l'expedient, a gestionar, i qui dia passa any empeny, això és una forma de fer política, però no és la seva base. La base de la política és canviar les coses, intentar millorar-les per la gent. El fet d'assumir les responsabilitats forma part de l'exercici polític. El Sr. Albert mai ha discutit ni li ha negat al Sr. González que en el Ple s'aprovessin coses que anessin contra la legalitat. Ja ho recorda el Secretari. Però també es tracta també, sobretot en moments de transformació i de canvi com els actuals. Legalitat i legitimitat és un debat en el qual els dos conceptes estan separats per una línia molt fina. El Grup de C's vincula sempre la llei a la democràcia, la legalitat a la democràcia. Al món hi ha 198 Estats, dels quals 25 són reconeguts com a democràcies plenes, 54 com a democràcies imperfectes, i 119 no tenen democràcia, tot i compleixen lleis. La virtut de la capacitat de transformar també té a veure amb intentar canviar les coses. I no tot es canvia a partir de complir estrictament la legalitat. L'Estat espanyol incompleix més de 35 sentències del Tribunal Constitucional, i té el rècord mundial d'expedients oberts per violació de lleis de la Unió Europea, començant per les tretze sentències relatives al 0,7% de l'IRPF per a les entitats del Tercer Sector, incomplertes per l'Estat espanyol. El Sr. Albert pregunta si l'Estat espanyol és un estat no democràtic. No ho és. Però no compleix les lleis, perquè fa política, intentant prendre decisions segons els seus interessos en moments determinats. Això és el que fa. Al Grup de C's li molesta que l'independentisme, i especialment el sobiranisme, sigui majoritari a la nostra societat. I el sobiranisme i l'independentisme han pres una decisió que no té marxa enrere, i que porta no a negar una legalitat, sinó a crear-ne una de nova. El Sr. González deia que el cartell a sota del bust del rei invisibilitza la figura del cap de l'Estat. El Sr. Albert creu que no, que més aviat el legitima més, i per això no acaba de convèncer tampoc al Grup d'ERC-MES. Perquè el cartell diu quelcom del que tothom hauria d'estar orgullós, fins i tot el Grup de Ciutadans, que va votar en contra, que és reconèixer el poder polític i democràtic que té aquesta saló de Plens. Els seus membres són representants públics de persones que els han escollit. I es vota, i es fa lliurement. El Sr. Albert reconeix que el Grup de Ciutadans ha avançat una mica respecte al debat de l'últim Ple. Aleshores, aquest Grup negava que un partit polític pogués presentar al Ple una Proposta de Resolució i que pogués ser votada. Ara ja accepta que això es pot fer. El que posa en crisi és que es compleixi el que es vota. Per tant, es va avançant. El Sr. Albert demana al Sr. González que surti al carrer i digui als ciutadans que la

legalitat està per sobre de la democràcia, que allò que s'aprova no es pot aplicar perquè és il·legal. La democràcia, afegeix el Sr. Albert, es va crear per garantir les lleis.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Grau, qui comença assenyalant que cada partit té les seves prioritats polítiques, totes elles legítimes; té una agenda de temes que considera més importants o prioritaris. El mateix Grup de TeC té la seva agenda de temes, amb alguns que considera més prioritaris, d'altres imprescindibles i d'altres que poden ser més frívols. Durant els últims mesos hi ha hagut de tot, algunes de les quals són de les que el Grup de TeC considera menys prioritàries. El Grup de TeC votarà en contra de la Proposta de Resolució del Grup de C's. TeC és una formació política que treballa pel canvi, mentre que d'altres formacions treballen per evitar el canvi. TeC treballa pel canvi, per avançar, per posar les institucions al servei de la gent, per respondre als problemes de la majoria social, per construir projectes de futur il·lusionants. En canvi, sembla que d'altres estan preocupats per evitar el canvi. És en aquest contrast, entre els qui volen el canvi i els qui el volen evitar, on rau la raó de què el Grup de TeC no pugui a votar a favor de la Proposta de Resolució.

El Sr. Vega comença referint-se al retrets que el Sr. González ha fet al Grup del PSC, titllant-lo d'irresponsable. El Grup del PSC, manifesta el Sr. Vega, no aprovarà mai una Proposta de Resolució d'aquestes característiques, ja que aquest Grup compleix la legalitat. El Sr. Vega en podria posar exemples. L'Ajuntament de Terrassa ha deixat de prestar serveis, com un servei bàsic de salut, que s'ha hagut de negociar, perquè hi havia una llei estatal la LRSAL, que hi obligava, i ara el Tribunal Constitucional ha declarat que l'article corresponent envaïa competències. Per tant, cal matisar els plantejaments. El Sr. González ha fet un atac com si l'Ajuntament de Terrassa se saltés la legalitat, i això no és així. El Sr. González ha distingit, citant un expert constitucionalista, les diferents funcions que té un ajuntament. Hi ha una part dels dictàmens que es presenten al Ple que han estat dictaminats prèviament per les respectives comissions, i que compten amb els informes de la Intervenció i de la Secretaria. Per tant, estan dins de la legalitat. Hi ha una segona part dels temes, amb propostes de resolució que presenten els Grups polítics municipals i en les quals aquests expressen les seves opinions. A vegades comporten actes executius i a vegades no. I amb freqüència la diferència entre legalitat i il·legalitat no és fàcil de discernir. Per això hi ha advocats i tribunals. La llei és un referent, i admet matisos i interpretacions. Però el Ple de l'Ajuntament de Terrassa no ha comès il·legalitats. Ha pogut cometre errors o equivocacions, i s'ha rectificat, com s'ha fet en relació a la simbologia borbònica. Però el Sr. González ha posat també d'altres exemples, que són correctes. El fet de pagar a l'Agència Tributària Catalana no és una il·legalitat. Un altra cosa és que es consideri, d'acord amb els informes, que no té prou garanties jurídiques, que no és eficient, o que l'Agència Catalana digui que té prou recursos per fer-hi front. Aquests són arguments que no ho fan recomanable. Però no hi ha il·legalitat. El Sr. Vega tampoc té consciència de què l'AMI hagi estat declarada il·legal. L'adhesió que l'Ajuntament de Terrassa en va fer està recorreguda, i s'actuarà d'acord amb el que diguin els tribunals. Pel que fa a la "lleï mordassa", el Grup del PSC es va manifestar en contra. Avui el Sr. Vega reitera la seva posició en contra, i afegeix que la derogaria. Però això no treu que l'Ajuntament no pugui evitar la seva aplicació. No obstant, s'hi pot manifestar políticament. El Sr. Vega pensa que la democràcia avança també a partir d'aquests posicionaments polítics, i moltes vegades la societat va per davant de la llei. El Sr. Vega conclou reiterant que l'Ajuntament de Terrassa no incompleix la llei, malgrat en alguna ocasió es pugui equivocar, com també ho fa l'Estat espanyol, i d'altres Estats. I, si es dóna el cas, l'Ajuntament rectifica. A més, a vegades són els propis Estats el qui no compleixen les sentències, mentre que l'Ajuntament de Terrassa sí ho fa, com és el cas de la taxa que gravava la telefonia mòbil, que ha estat tombada per Europa.

El Sr. González comença assenyalant que no té cap crítica a fer al Grup del PPC. Ans al contrari, el felicita i el recolza per la seva iniciativa davant la retirada del bust del rei. Entre constitucionalistes, afegeix el Sr. González, no s'haurien de trepitjar. El Sr. González reconeix i agraeix el gest i l'actuació del Grup del PPC. El Sr. González li demana, en el mateix sentit, el seu suport a la present Proposta de Resolució, en defensa dels drets constitucionals. El Sr. González considera que la resta de Grups, en general, no han entès la proposta, i en particular els Grups del PSC i de CiU. El Sr. González ha fet esment d'aquells acords respecte dels quals s'ha demanat l'assessorament jurídic sobre la seva legalitat o no. El González afegeix que especialment el Grup del PSC no ha entès la proposta, en la qual es planteja un compromís públic de què l'Ajuntament de Terrassa respecta llei. El Grup de C's té dubtes en relació al partit polític que governa, el PSC, un partit que vol nedar i guardar la roba, ser-hi i no ser-hi, quan hi ha assumptes en relació als quals ho s'hi està o no. Si el Grup del PSC recolza el gest de retirada del bust del rei, que és un símbol constitucional i que la legalitat obliga a què hi sigui, hauria de ser valent i mantenir-la. El Sr. González demana al Grup del PSC que sigui valent. No obstant, dins del propi Grup del PSC es van manifestar discrepàncies. Al Sr. González no li serveix que el Sr. Vega digui que la llei està subjecta a interpretacions. El Sr. Vega tenia molt clar que no es podia prendre la mesura, com així ho va manifestar i va ser corregit pel propi Sr. Alcalde, tot dient que es compliria. Els membres del Grup del PSC no s'entenen, quan es tracta de qüestions que tenen a veure amb el sobiranisme i el procés. El Sr. González voldria que el Sr. Alcalde es pronunciés de forma clara sobre si és sobiranista o no. Les seves declaracions als mitjans de comunicació i a les xarxes socials són contradictòries. El que fa a l'Ajuntament sovint no té res a veure amb les que diu. I altres vegades fa tot el contrari. El Sr. González vol saber si l'Alcalde de la ciutat respecta o no la llei, si el govern municipal compleix les sentències judicials, si compleix la legalitat, si s'emmarca en el procés sobiranista. El Grup de Ciutadans en té dubtes al respecte, perquè el Grup del PSC té serioses divergències internes respecte aquest assumpte. El Sr. González reconeix que les lleis poden ser objecte d'interpretacions, però mentre hi hagi les lleis actuals, i no es modifiquin entre tots, han de ser respectades. El Sr. González demana al Sr. Grau que clarifiqui perquè el Grup de TeC sobrevola sempre les qüestions sobiranistes, amb una certa displicència, com si estigués per sobre del bé i del mal, però al capdavall acaba sent còmplice del sobiranisme. El Sr. González afegeix que potser els votants de TeC no ho saben, però aquest partit és sobiranista. El Sr. González demana al Sr. Grau que expliqui quina és la diferència entre normativisme i decisionisme, la qual cosa té molt a veure també amb els argument que al Sr. Albert li agrada plantejar: si la política està per sobre de la llei o a l'inrevés.

El Sr. Rodríguez considera que aquest és un debat més propi de filosofia del dret, i a la ciutadania, i aquestes hores, segurament no l'interessa especialment. Els Grups que van votar a favor de la retirada del bust del rei volen aconseguir, novament, un altre titular. El Sr. Rodríguez recorda al Sr. Sàmper que quan el Ple va aprovar la Proposta de Resolució en contra de la "lleï mordassa", va dir que era legal fer-ho. El Grup del PPC va demanar un informe jurídic al Secretari, que es va pronunciar al respecte i es va actuar en conseqüència. Però si no hagués estat, un altre cop, per l'actuació del Grup del PPC la mesura potser hagués anat endavant, i no hagués estat legal. El Sr. Rodríguez torna a manifestar el seu agraïment al Secretari municipal, i torna a lamentar que per culpa de la irresponsabilitat d'algun se li estigui carregat de feina, quan hi ha temes molt més importants a la ciutat. El Sr. Vega deia que el govern no comet il·legalitat, tot i que potser s'equivoca. El Sr. Rodríguez recorda que d'això, en dret, se'n diu imprudència. Però el Grup del PSC no ho va fer per imprudència, sinó amb tot el coneixement, i no trigar ni dotze hores en retirar el bust. A més, ho va fer amb ganes. Tant de bo el govern fos igual de ràpid en relació al compliment de totes les propostes de resolució que s'aproven en el Ple. Respecte a la intervenció del Sr. Albert, el Rodríguez reconeix que el debat que planteja és molt interessant. Però el Sr. Albert fa trampes. Diu que ERC-MES ha portava aquesta mesura en el seu programa electoral, i que aquest

programa era legal. TeC no ho portava en el seu programa electoral, com tampoc ho portava CiU. El Sr. Rodríguez no ho sap en relació a la CUP. Però els altres partits, amb els que conjuntament el Grup d'ERC-MES va aprovar la Proposta de Resolució no plantejaven la mesura dels seus programes electorals. Per tant, la legalitat no se'n deriva d'això, ni legitima la proposta. A més, el Sr. Albert diu que els partits són necessaris per dur a terme la dinàmica del canvi. Però amb la mesura que es va aprovar no es va produir cap canvi. El Grup d'ERC-MES es va posar al capdavant de la reclamació d'una part de la població, en aquest cas independentista i segurament antiborbònica. Però el Grup d'ERC-MES no va produir cap canvi, sinó que es va posar al davant d'un grup de persones que demanen una mesura, legítimament. Això no és el canvi. El Sr. Albert ha esmentat que hi ha països en els quals s'aplica la llei però on no hi ha democràcia. El Sr. Rodríguez li pregunta si hi ha països on hi hagi democràcia però no hi hagi lleis. Aquesta és la clau: sense llei no hi ha democràcia. No hi ha Estats que siguin règims democràtics i que no tinguin lleis al darrer. I la llei s'ha de complir.

La Sra. Sirvent manifesta que si tots plegats es guessin pel sentit comú, per la deliberació i pels arguments, potser les coses anirien molt millor. La Sra. Sirvent no ha sentit cap argument en base al qual el rei ha de tenir un lloc privilegiat a la sala de Plens. La Sra. Sirvent recorda que el Grup de la CUP ha presentat una esmena a la present Proposta de Resolució, i demana que se li doni resposta.

El Sr. Sàmper considera que s'està complicant molt el debat, amb molta teoria jurídica, i potser també amb teoria política. Tot plegat és molt més senzill. El Grup de C's està intentant portar el tema a un debat que no pertoca. Sempre que es produeixi en aquest Ple el incompliment d'una llei, hi haurà un tribunal que la farà complir. Des d'aquest punt de vista, el Sr. Sàmper expressa la submissió als tribunals de justícia. Però les lleis és quelcom diferents. Les lleis canvien, i són interpretables. I sovint ni els magistrats ni les audiències provincials es posen d'acord, ni tan sols els tribunals superiors de justícia. Per tant, donat que les lleis canvien, des de la política també s'ha de poder incidir en el canvi i en la capacitat de transformació. Pel que fa al text de la Proposta de Resolució, el Grup de CiU demana la votació separada dels acords. El Grup de Ciutadans exhorta a complir la llei a fer complir les lleis. Respecte a complir la llei és el debat que s'està mantenint avui, i per tant és discutible. Però respecte a fer complir les lleis, el Sr. Sàmper pregunta quina legitimitat té el Consistori per fer-ho. A banda de les ordenances fiscals municipals i alguns reglaments, el Sr. Sàmper pregunta quines lleis es poden fer complir per part de l'Ajuntament; quina capacitat té l'Ajuntament per fer complir a una persona de Terrassa una llei civil, matrimonial, de censos, de drets reals, de responsabilitat civil, etc. L'Ajuntament de Terrassa no té capacitat legal per fer complir les lleis, més enllà d'aquelles que depenen de la facultat de policia del propi Ajuntament. L'Ajuntament no té aquesta capacitat inquisitorial. La tenen els tribunals, quan es demana el seu pronunciament. El Sr. Sàmper anuncia que el Grup de CiU votarà a favor de l'acord segon, però en contra del primer i del tercer.

El Sr. Albert considera que parlar de filosofia del dret, i de política, és interessant. El Sr. Sàmper ha dit que des de la política es pot incidir. El Sr. Albert afegeix que s'ha d'incidir, perquè la política implica escollir, i a vegades allò que es vol escollir té uns límits, i aquests límits s'han de tensionar. I això és el que fa avançar. En rerefons de la present Proposta de Resolució és clar. El Sr. Albert vol creure que el Sr. González és sobiranista, però no és sobiranista a Catalunya, que és el que molesta. El que molesta és que una nació hagi pres l'opció de decidir. En el fons el problema és aquest. Perquè la defensa del dret a decidir, dins de l'Estat espanyol, és quelcom que el Sr. González, amb tota seguretat defèn, perquè d'altra forma estaria traspassant una línia que no té res a veure amb la democràcia. El sobiranisme, afegeix el Sr. Albert, no és sinònim d'independentisme. I a Catalunya, avui, el sobiranisme és majoritari, com ho demostra el 80% de

l'arc parlamentari i dels resultats electorals. Catalunya Sí que es Pot, Terrassa en Comú, i fins i tot el PSC en alguns moments, s'han definit com a sobiranistes, és a dir defensors del dret a decidir. També vol dir decidir i votar en contra de la independència. Això també és ser sobiranista. El debat, per tant, no és tan complicat. El que hi ha al darrere de la Proposta de Resolució és el sobiranisme a Catalunya. El Sr. González posa en crisi fins i tot l'Agència Tributària catalana, que forma part de l'Agència espanyola. El Sr. Albert li pregunta què li molesta: si "l'Agència", si "Tributària", o "catalana". És evident que li molesta que li molesta el qualificatiu de "catalana". Es pot parlar de filosofia del dret, de política, de quins són límits, etc. Però al capdavant el que molesta al Sr. González és que Catalunya, com a nació, hagi pres la decisió de decidir. El Sr. Albert conclou dient que si Ciutadans és garant del "gobierno del cambio y del progreso en el Estado español", és un argument més per marxar, i per fer-ho ràpid.

El Sr. Grau manifesta que el Sr. González confon ser independentista amb treballar pel canvi. TeC no és un partit independentista, encara que compti amb independentistes. Les diferències entre Ciutadans i TeC són moltes, i es poden mesurar de moltes maneres. Es poden mesurar des de l'eix esquerra-dreta. És evident que Ciutadans és molt més de dretes. Es poden mesurar des de l'eix nacional. És evident que Ciutadans és molt més espanyolista que TeC. Però es poden mesurar també des d'un tercer eix, que té a veure amb l'actitud davant del canvi. Ciutadans és un partit, i la Proposta de Resolució ho traspua, preocupat perquè res canviï. És un partit que defensa el immobilisme. Això és el que contrasta amb TeC. No és un tema de ser o no independentista, sinó la diferència entre un partit que treballa pel canvi i per avançar, i un partit que treballa per evitar-lo. Aquest no és titular fàcil, sinó que un contingut clar. Es pot recórrer a referents de política municipal per sostenir que Ciutadans és, a diferència de TeC que treballa pel canvi, un partit que treballa per evitar el canvi. Hi ha exemples de política municipal que demostren que sovint Ciutadans fa de crossa per mantenir una majoria de govern, amb partits que porten molts anys governant, i per tant per evitar el canvi. Ciutadans vota en els plens de determinades ciutats la compra d'autobusos que contaminen, o que voten que es continuï perdonant cànon a empreses privades que exploten equipaments públics, que càrrecs orgànics de partits continuïn cobrant sous públics com a càrrecs eventuais. Aquestes votacions parlen per si soles.

El Sr. Vega reitera que el Grup del PSC no votarà a favor de la proposta perquè no té cap voluntat d'incomplir la llei. Ans al contrari, té plena voluntat de complir-la. Això no vol dir que a vegades es puguin incomplir, com també ho fa el govern de l'Estat. El Grup del PSC no vol ser tampoc esclau de la llei. Vol respectar la llei però també que societat evolucioni. Votar a favor del primer i del tercer acords del dictamen suposaria reconèixer que s'està incomplint alguna cosa. I per tant, porta implícit el reconeixement d'un incompliment. A l'acord tercer es parla de "no tornar a infringir", pressuposant que s'ha tingut la voluntat d'infringir la llei. El vot del Grup del PSC, per tant, hi votarà en contra, ja que no ha tingut l'esperit d'infringir la llei. Si s'ha comès alguna equivocació, s'ha rectificat. Pel que fa al segon acord, el Sr. Vega recorda que hi ha contenciosos interposats, i segurament hi haurà tribunals que diran que algunes coses l'Ajuntament no les ha fetes bé, i s'hauran de complir les sentències. El Grup del PSC votarà a favor d'aquest acord. Si el Sr. González troba algun exemple de què el govern està incomplint la llei, el Sr. Vega li demana que ho digui, per tal de rectificar. En altres casos, si es dona, ja ho diran els tribunals.

El Sr. González es refereix en primer lloc a la intervenció del Sr. Grau. "El sometimiento a la Constitución y al imperio de la ley, y todos aquellos que hacen un abuso de poder para violentar ese sometimiento a la Constitución y al imperio de la ley, se les puede llamar casta". I coses més gruixudes, que el Sr. González no dirà, les va dir el Sr. Carlos Jiménez Villarejo, un referent per a Podemos. Altres Grups han aprofitat per fer un repàs de propostes de resolució aprovades en el Ple de l'Ajuntament. Hi ha Grups als quals els hi agrada dir que no són oposició,

sinó alternativa de govern. No obstant, hi ha quelcom que ho mesura, i que és el percentatge de propostes de resolució que s'aproven. El Grup de C's té més propostes desestimades que aprovades, mentre que hi ha Grup que competeixen per tenir més propostes aprovades. El Grup de C's té un discurs alternatiu a l'equip de govern. Altres Grups no, mentre que Ciutadans sí, i per això perd més guanya. Té un discurs alternatiu a l'equip de govern a Terrassa. Els altres Grups no. El Sr. Grau no ha volgut contestar a la pregunta que li plantejava a la intervenció anterior. A principis de segle, el normativisme ja es va definir com el respecte al dret, com a ordenació democràtica de la societat. El decisionisme va sorgir com a reacció, i posava per davant els drets polítics, per reservar els drets de la casta, de la monarquia. Posava per davant allò polític sobre el dret normatiu i la llei. El Sr. González conclou adreçant-se a l'equip de govern, i en concret al PSC, qui sembla que vulgui eludir el que s'està plantejant. El Sr. González va iniciar la seva primera intervenció dient que l'autor intel·lectual de la present Proposta de Resolució ha estat el Sr. Ballart, Alcalde de la ciutat. Ara reitera aquest mateix argument, i afegeix que hi ha altres dos actors més, dins el Partit Socialista, que tradicionalment han consentit el nacionalisme en Catalunya, que són el Sr. Zapatero i el Sr. Montilla. Pel que fa al Sr. Montilla, el Sr. González esmenta un catedràtic de dret constitucional, el Sr. Javier García Fernández, tot dient que l'origen del decisionisme a Catalunya rau en l'actitud del Sr. Montilla, durant l'època del govern tripartit, posant per davant la política a les llei. L'expressió decisionista es va instaurar definitivament com a resposta a la sentència del Tribunal Constitucional de juny de 2010. Potser aquesta no va ser la millor sentència possible, i es va dictar amb un endarreriment injustificable, però només va declarar inconstitucionals 13 articles de 245, salvant la constitucionalitat d'altres 27 amb un fallo interpretatiu. Si no hagués predominat el decisionisme en el govern català, i en un PSC acomplexat; si hagués tingut en compte que l'Estatut va ser aprovat només pel 36% de l'electorat català, el propi govern hauria pogut contribuir a treure la tensió que promovien CiU, ERC i petits grups independentistes, i buscar vies d'enteniment amb l'Estat. Però el govern del Sr. Montilla va començar la protesta contra la sentència, i va deslegitimar al defensor de la Constitució espanyola i al Tribunal Constitucional. El Sr. González conclou recordant que tots els representants electes del Ple han jurat o promès complir fidelment les obligacions dels seus càrrecs, amb lleialtat al rei, i guardar i fer guardar la Constitució, com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut de Catalunya. El Grup de Ciutadans demana el compromís explícit de compliment de la llei per part de totes les forces que estan a favor d'aquest compliment. En relació a la intervenció de la Sra. Sirvent, el Sr. González anuncia que no accepta l'esmena presentada pel Grup de la CUP.

Es procedeix tot seguit a la votació separada dels diferents acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, amb el següent resultat:

Els acords primer i tercer són desestimats amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	EN CONTRA
ERC-MES	(4 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

L'acord segon és aprovat amb els vots següents:

PSC	(9 vots)	.....	A FAVOR
TeC	(6 vots)	.....	EN CONTRA

ERC-MES	(4 vots)	.....	EN CONTRA
CiU	(3 vots)	.....	A FAVOR
Ciutadans	(3 vots)	.....	A FAVOR
CUP	(1 vot)	.....	EN CONTRA
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

En conseqüència, la part dispositiva de la present Proposta de Resolució queda conformada per un únic acord aprovat:

« ÚNIC.- En cas d'advertir acords ja aprovats que desenvolupin disposicions de caràcter il·legal, instar a l'Ajuntament de Terrassa a resoldre'ls de manera ajustada a la llei, reparant si s'escau les conseqüències d'haver-los aplicat, i comunicar als ponents d'aquests acords la resolució dels mateixos.»

Epígraf 17) Presentada pel Grup municipal d'ERC-MES, per la promoció musical local a Terrassa.

Pren la paraula el Sr. Forn, qui comença recordant que ara fa aproximadament un any que es va presentar el Llibre Blanc de la Cultura, que contemplava quatre objectius i tretze propostes relacionades amb el sector de la música. Hores d'ara, dotze mesos després, cap de les propostes s'ha implementat. L'obligació dels polítics és portar a la pràctica el canvi, accelerar la transformació i millorar la societat, i no guanyar o perdre propostes. La present Proposta de Resolució plantejava cinc accions concretes, alineades amb els plantejaments del Llibre Blanc, per intentar accelerar la implantació i millorar el sector des d'aquest àmbit, i no esperar a què govern municipal tingués a bé implantar-les. Tot i això, i amb la voluntat d'assolir el consens i sumar majories, i beneficiar el sector musical de la ciutat, el Grup d'ERC-MES retira la present Proposta de Resolució, amb el compromís de l'equip de govern de treballar-la, redactar-la de nou i presentar una proposta conjunta en el Ple del mes d'abril.

Epígraf 18) Presentada pel Grup municipal del PPC, per a la revisió dels criteris de bonificació de l'IBI a les famílies nombroses per al proper any 2017.

El contingut de la present Proposta de Resolució, presentada pel Grup municipal del PPC, és el que a continuació es transcriu:

« Atès que les polítiques de suport i protecció a les famílies, com a nucli fonamental i bàsic de la nostra societat, han de ser un objectiu prioritari per aquest Ajuntament.

» Atès que la situació de crisi econòmica ha afectat de manera molt negativa a les economies familiars.

» Atès que des de l'any 2016 l'ordenança reguladora dels tributs municipals va modificar els tipus de bonificacions en relació amb l'Impost de Bens Immobles a la nostra ciutat per aquelles famílies nombroses, rebaixant el percentatge de bonificació màxim del 90% al 50%, i produint per tant un increment d'aquest tribut per a un nombre considerable de famílies terrassenques.

» Atès que la Ley Reguladora de las Haciendas Locales, en la modificació produïda pel Real Decreto Legislativo 2/2004, i en el seu Article 74.4, permet a aquest Ajuntament fer una bonificació potestativa sobre l'IBI de les famílies nombroses de fins al 90%.

És per tot això que es proposa a l'Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS

PRIMER.- Revisar els criteris de bonificacions de l'IBI a les famílies nombroses per al proper any 2017, per tal d'incrementar la bonificació fins al 90%, tal i com ja es preveia fins aquest any 2016, així com millorar el quadre de bonificacions incorporant el nombre de fills de 3 fins a més de 6.

SEGON. Facultar a l'Il·lm. Senyor Alcalde-President de l'Excm. Ajuntament de Terrassa per tal de signar la documentació necessària per l'execució de l'acord anterior.»

Pren la paraula el Sr. Rodríguez, per tal de presentar aquesta Proposta de Resolució. Per tal de fer-ho, dóna lectura a l'exposició de motius, així com als acords que es plantegen.

Intervé tot seguit la Sra. Sirvent qui vol deixar clar, des d'un bon començament, que les famílies que no nombroses no poden ser bonificades en relació amb l'IBI, com estableix la Llei Reguladora de les Hisendes Locals. Per altra banda, la Sra. Sirvent manifesta que aquesta Proposta de Resolució li sembla excessivament oportunista, i simplement generar mèrits davant el col·lectiu de famílies nombroses. Tots els Grups hi eren presents a la reunió de la Comissió Informativa de Serveis Generals i Govern Obert, en la qual es va reconèixer que s'havia produït un error a l'hora de traslladar a la taula de bonificacions de les ordenances fiscals el tractament de les famílies nombroses. Es veu clarament a la taula de bonificacions actual, que es parla de residents i no de fills. Per tant, s'han enganxat una taula que hi tocava. Pertoca, per tant assumir la responsabilitat de tots, ja que es va poder tenir accés al dictamen d'aprovació de les ordenances fiscals, i no es va detectar l'error, que era manifest, ni tan sols el Grup del PPC. Tot i així el grau de responsabilitat de l'equip de govern és major, ja que hauria d'haver repassar més les ordenances, evitant així un error d'aquestes característiques. Per sort, dins la pròpia ordenança fiscal hi ha la via de l'excepcionalitat, que permet resoldre el problema, encara que sigui d'una manera una mica matussera, de tal manera que les persones afectades de forma negativa per aquest error puguin rebre la bonificació per aquesta via. La lògica institucional, a vegades sense sentit, fa que es pugui rectificar aquest error fins a les ordenances fiscals de l'any 2017. De cara a l'any vinent caldrà reformular la taula, fent constar el nombre de fills i no el nombre de residents. En relació al que ha passat respecte a la reducció de la bonificació màxima, del 90 al 55%, la Sra. Sirvent considera que s'ha obert un debat sobre el límit de bonificació a les famílies nombroses, i la relació que ha de tenir amb les seves rendes. S'ha obert un debat sobre les ordenances fiscals, que cal esperar que sigui de participació real i que compti amb la ciutadania, i és en aquest àmbit on s'ha debat sobre les bonificacions fiscals a les famílies nombroses en relació a l'IBI.

El Sr. González comença assumint els arguments que acaba d'exposar la Sra. Sirvent. Aquesta és una proposta oportunista. Se s'ha parlat en Comissió Informativa, hi ha un acord al respecte i el propi equip de govern ha reconegut l'error. S'ha establert un calendari per treballar aquesta qüestió. Hi ha doncs un espai on parlar i debatre sobre aquest assumpte. Tot i compartir el fons de la qüestió, el Sr. González entén que el Grup del PPC podria haver-se estalviat la presentació d'aquesta Proposta de Resolució, i per s'abstindrà en la votació.

El Sr. Albert manifesta que la crisi ha afectat a totes les famílies per igual. Les nombroses, a partir d'una renda, tenen bonificació, mentre que les altres no. Aquest és un debat que genera una certa complexitat. El Sr. Albert no forma part del govern, i per tant no li pertoca dir-ho. No obstant, el Sr. Albert demana al Sr. Rodríguez que retiri la proposta. Ara per ara el Grup d'ERC-MES no té clara quina serà la seva posició. És evident que hi ha hagut un error que cal corregir i que s'està corregint. El Sr. Albert no comparteix arribar al 90% de bonificació a les famílies nombroses. Una família amb dos fills, amb uns ingressos determinats, no té bonificació. En canvi, una família amb tres fills i els mateixos ingressos podria arribar a tenir un 80% de bonificació, i això podria ser injust. Per tant, cal tornar a fer els números. S'està corregint l'error, i el que pertoca de cara a l'any 2017 és analitzar com queda l'ordenança. Ara, però, no és el moment de fer-ho. El Sr. Albert considera que és quelcom evident que cal incorporar el nombre de fills, tot i que el Grup d'ERC-MES no comparteix arribar fins al 90% de bonificació. El Sr. Albert proposa poder-ne parlar en un altre àmbit o espai.

Pren la paraula el Sr. Emiliano Martínez, qui assenyala que comparteix gran part dels arguments que s'han plantejat. Es reconeix que hi ha hagut un error tècnic, però és un error que ha estat reconegut per l'equip de govern, i que s'ha acordat prendre mesures al respecte. El Sr. Martínez entén la proposta del Grup del PPC, però no entén que un cop que s'ha acordat que es debatrà la reforma i es plantejarà per a l'any 2017, es presenti la Proposta de Resolució. Dins de la pròpia Comissió Informativa de Serveis Generals es debatrà i es reformarà la situació actual. Per al Grup de TeC, la qüestió de la modificació que s'ha d'aplicar és un tema que es debatrà en el moment políticament més adient, tenint en compte el nombre de fills però també el nivell de renda. Les polítiques d'ajuda a les famílies, afegeix el Sr. Martínez, són diverses i es poden plantejar des de diversos punts de vista i posicions polítics. No només les bonificacions en relació a l'IBI, sinó també altres polítiques més efectives per garantir criteris d'equitat. Per tant, ja es debatrà en el seu moment quina és la millor posició. El Grup de TeC s'abstindrà en la votació de la proposta, tot entenent que cal fer rectificar en relació a la bonificació a les famílies nombroses, però s'ha de fer en el marc de la Comissió Informativa.

El Sr. Vega recorda que en el seu moment va demanar al Sr. Rodríguez que retirés la Proposta de Resolució. Per una banda, és cert que el quadre de bonificacions no és el correcte. El Sr. Vega ho assumeix, com a responsable polític de l'àrea. La renda familiar s'ha de calcular en funció del nombre de membres, i el quadre no ho desenvolupa. Tot i així, hi ha contemplada una via d'esmena. Respecte a passar del 90 al 50% la bonificació màxima, el Sr. Vega recorda que va ser una decisió política. Es volia que la bonificació anés lligada a la renda, i que no fos, com estava abans, lligada al valor cadastral de l'habitatge, i sense tenir en compte la capacitat econòmica de les famílies. En tot cas, el Sr. Vega afegeix que aquest mes d'abril es presentarà un calendari de treball als membres de la Comissió Informativa, per analitzar les diferents bonificacions. Aquest va ser un compromís assumit en el debat plenari sobre les ordenances fiscals. A més de disposar de la Comissió Informativa per poder debatre sobre les diferents bonificacions, també hi haurà un Ple extraordinari d'ordenances. Si van presentar mesures relatives a les ordenances fiscals per mitjà de propostes de resolució, es multiplicarà el debat. Per tot plegat, el Sr. Vega reitera la seva petició de retirada de la proposta. Si el Grup del PPC no l'accepta, el vot de l'equip de govern serà contrari, ja que el Ple no és el lloc on fer-ne un debat en profunditat. És millor fer-ho en el marc de la Comissió Informativa.

El Sr. Rodríguez vol clarificar que aquesta proposta no pretén rectificar l'error del quadre de modificacions. El Grup del PPC agraeix el treball fet pels tècnics municipals en relació a aquest error material. Per tant, no és una crítica a aquest error. El que es demana a la proposta és incrementar la bonificació fins al 90%, tal i com ja es preveia fins aquest any 2016. El Grup del

PPC sempre, en els debats d'ordenances, sempre demana més bonificacions fiscals i menys pressió fiscal per als ciutadans de Terrassa. La llei permet que en el cas de les famílies nombroses es pugui arribar fins al 90% de bonificació, i aquest límit s'ha rebaixat al 50%. L'any 2014 el Grup del PPC va demanar informació sobre quantes famílies havien demanat bonificacions fiscals. A Terrassa, només una família havia arribat al 90% de bonificació. Aquesta bonificació, recorda el Sr. Rodríguez, ja existia quan el Sr. Albert governava a Terrassa. El Sr. Rodríguez no entén perquè s'ha canviat el criteri. El Sr. Rodríguez es mostra d'acord en treballar en el marc de la Comissió Informativa, així com en el marc del Ple extraordinari d'ordenances. Però el que es demana a la Proposta de Resolució, és una mostra de voluntat política de què això s'estudiï. El Grup del PPC té l'experiència, en altres àmbits, de què es demani retirar una proposta, perquè es considera que no és el moment adient, i després no s'estudia ni el resol. Per això, el Sr. Rodríguez demana una manifestació de voluntat de tots els Regidors i Regidores de què això s'estudiarà. El Grup del PPC no té res en contra de tenir en compte el criteri de renda. Es pot aplicar com un criteri més, juntament amb el valor cadastral dels immobles i d'altres. Rebaixar el límit del 90 al 50%, sense una justificació suficient, i que ha generat queixes de l'associació de famílies nombroses de Terrassa i que ha motivat que es reunís amb l'Alcalde i amb el Sr. Vega, no vol dir que aquesta Proposta de Resolució sigui oportunista. L'error comès ha provocat confusió. El Sr. Rodríguez conclou dient que a la pròpia proposta, i sense entrar-hi, també es demana que es corregeixi l'error. El Sr. Rodríguez es mostra d'acord en debatre i treballar el tema en el marc de la Comissió, però si es pot treure una decisió política en el Ple, en el sentit que es corregiran els errors materials, que es mirarà si es pot tornar a augmentar el límit fins al 90%, aquesta és la intenció del Grup del PPC.

La Sr. Sirvent manifesta que s'està repetint que es va rebaixar el límit de bonificacions al 55% expressament, quan no es va fer expressament. Va ser el resultat de traslladar el quadre erroni, que contemplava una bonificació màxima del 50%, més el 5% lineal, i la rebaixa va quedar fixada en el 55%. De totes formes, la Sra. Sirvent es mostra d'acord en obrir aquest debat, i també incloure el factor de la renda. El Grup de la CUP no s'ha manifestat respecte al límit del 90%, sinó que entén que cal estudiar-ho i debatre-ho, i pensar si aquest percentatge és adient o no. És cert que mirant la taula, el percentatge del 90% només s'aplica en uns casos molt concrets, i que seva incidència és mínima. El Grup de la CUP s'abstindrà en la votació de la present Proposta de Resolució, perquè, per una banda, cal esmenar l'error, però s'ha d'obrir un debat sobre aquestes qüestions.

El Sr. Albert anuncia que el vot del Grup d'ERC-MES serà d'abstenció, alhora que s'ofereix a participar en aquest debat sobre les bonificacions. El que aquest Grup va plantejar en el debat d'ordenances va ser posar a sobre de la taula la voluntat de canviar la taula de bonificacions. Hi ha un compromís de d'estudiar-ho. Aquesta taula, només en el cas de les famílies nombroses sinó en general, bonifica més a qui més ho necessita, però en xifres generals acaba bonificant a més gent. Això s'ha d'analitzar i veure el seu impacte. En relació a aquest debat, el Grup d'ERC-MES no té cap mena d'apriorisme ni de prejudici, però sí que té present la qüestió de l'equitat. En el cas del debat sobre les ordenances, el debat es va produir. El fet de passar de dos a tres fills generava unes bonificacions, especialment respecte a l'IBI que el Grup d'ERC-MES considerava excessives.

El Sr. Emiliano Martínez assenyala que el Grup de TeC està disposat a obrir el debat sobre les bonificacions, de tornar a revisar el model, tenint en compte que les polítiques socials que es puguin fer de cara a les famílies nombroses es poden fer des d'altres òptiques. L'error produït ha ocasionat uns problemes que es poden solucionar a través de la via de l'excepcionalitat. El Grup de TeC treballarà per fer una revisió i assolir a un acord sobre fins a quin nivell es pot arribar.

El Sr. Vega considera que el debat sobre aquests temes no és el Ple. El Grup del PSC votarà en contra de la proposta. En Comissió Informativa, i en Ple extraordinari sobre les ordenances, exposarà quina és la seva opinió. El Sr. Vega reafirma que sí havia una voluntat política de rebaixar la bonificació general, perquè una família de quatre membres no tenia cap dret i, en canvi, una de cinc tenia tota una sèrie de drets. Es va considerar que una bonificació del 50 o del 55% ja era suficient. Això no vol dir que si es dóna una situació d'extrema necessitat no es pogués demanar un ajut, igual que ho demanen altres famílies. Però per la via de l'ajut, no de la bonificació.

Es procedeix tot seguit a la votació dels acords que conformen la part dispositiva de la present Proposta de Resolució, els quals són desestimats amb el següent resultat:

PSC	(9 vots)	.....	EN CONTRA
TeC	(6 vots)	.....	ABSTENCIÓ
ERC-MES	(4 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CiU	(3 vots)	.....	EN CONTRA
Ciutadans	(3 vots)	.....	ABSTENCIÓ
CUP	(1 vot)	.....	ABSTENCIÓ
PPC	(1 vot)	.....	A FAVOR

Epígraf 19) PROPOSTES URGENTS

Per part de la Presidència s'informa de què no hi ha Propostes Urgents.

SEGUIMENT I CONTROL DE LA GESTIÓ D'ALTRES ÒRGANS DE GOVERN MUNICIPAL

Epígraf 20) Donar compte del llistat extractat dels Decrets i Resolucions, números 876 al 1.913/2016, així com els tramitats electrònicament, 320 al 501/2016, dictats per l'Alcalde-President i Regidors i Regidores delegats.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori el llistat amb el contingut extractat dels Decrets i Resolucions dictats per l'Alcalde-President i pels Regidors i Regidores delegats, i que duen els números del 876, de 25 de gener, al 1.913/2016, de 10 de març d'enguany, així com els tramitats electrònicament (del número 320 501/2016). Els membres del Consistori han pogut, igualment, sol·licitar a la Secretaria General la consulta de cadascun d'aquests Decrets i Resolucions.

Epígraf 21) Donar compte del llistat d'acords adoptats per la Junta de Govern Local.

Per part de la Presidència es posa de manifest que ha estat posat a disposició dels membres del Consistori informació sobre els acords adoptats per la Junta de Govern Local en les reunions dels dies 4 i 18 de març d'enguany (sessions números 5 i 6/2016, respectivament).

Epígraf 22) Prendre coneixement de la renúncia a la condició de Regidor d'aquesta Corporació presentada pel Sr. Marc Grau i Solés.

Pren la paraula el Sr. Grau, qui posa de manifest per a ell ha estat un privilegi ser Regidor de l'Ajuntament de Terrassa. Agraïeix a la resta de Regidors i Regidores, al personal municipal, a la Secretaria, als tècnics i a la resta de treballadors, per haver pogut participar i compartir l'experiència. Fa un any i mig, el Sr. Grau no s'hauria imaginat sent Regidor. De fet, els membres de Terrassa en Comú no s'havien dedicat mai a la política, i van donar el pas de participar

de les institucions cridats per la necessitat del moment, per la voluntat d'aportar. La seva manera de marxar, afegeix el Sr. Grau, potser també és coherent amb això. A la vida es produeixen canvis personals i professionals, i la seva capacitat de feina i de disponibilitat ha canviat. Per tant, tal i com el TeC entén la política, el temps que hi podia dedicar no era el que mereix Terrassa en Comú i aquest Consistori. El Sr. Grau afegeix que formar part de TeC és una de les coses més maques que ha fet mai, tenint el privilegi, la sensació, de què ha participat en la construcció d'un present i d'un futur millor. El Sr. Grau anima a la resta de membres de TeC ha continuat igual de bé com fins ara, que segueixin fent una oposició constructiva, seguir aportant idees, seguir treballant per la ciutat per tal que avanci, conjuntament amb la resta de partits de l'ala esquerra del saló de Plens. El Sr. Grau conclou manifestant que ha estat un privilegi haver treballat conjuntament amb els Grups d'ERC-MES i de la CUP. El Sr. Grau desitja tota la sort al Sr. Òscar Monterde, una gran aportació tant al Grup de TeC com a tot el Consistori.

El Sr. Rodríguez manifesta que estat un plaer poder treballar amb el Sr. Grau, que sempre ha mostrat un tarannà didàctic. El Sr. Rodríguez desitja tota la sort del món al Sr. Grau a Madrid, i dóna la benvinguda al Sr. Monterde, per tal que tota l'oposició, incloent també els Grups del PPC i de Ciutadans, es faci per mitjà d'aquest Ple una ciutat millor.

La Sra. Sirvent assenyala es trobarà a faltar la ironia del Sr. Grau en aquest Ple. Sempre està bé compartir el temps amb algú que pot fer treure un somriure. La Sra. Sirvent l'emplaça per continuar veient-se als carrers.

El Sr. González fa seves les paraules del Sr. Albert, de què la política no és personal sinó que la fan les persones. El Sr. González desitja al Sr. Grau la millor de les sorts, tant en el terreny personal com professional.

El Sr. Sàmper agraeix al Sr. Grau la feina feta. Això és imprescindible fer-ho, només en nom del Ple sinó de la ciutadania. El Sr. Grau és un bon professional, i cal reconèixer-ho, malgrat les diferències. El fet que el Sr. Grau treballi a partir d'ara al Congrés dels Diputats, defensant les seves idees, no és casualitat sinó fruit de la seva formació, de la seva feina. El Grup de CiU desitja al Sr. Grau tots els èxits, i que sigui capaç de fer possible el referèndum. El Sr. Sàmper dóna també la benvinguda al Sr. Monterde, a qui desitja que tingui els mateixos èxits que el Sr. Grau, i que trigui una mica més en marxar a Madrid.

El Sr. Albert desitja sort al Sr. Grau. El Sr. Albert va estar al saló de Plens fa uns anys, i més enllà de les diferències polítiques sempre es recorden aquelles persones que aporten coses. El Sr. Albert destaca que el Sr. Grau és una persona intel·ligent, amb el punt d'ironia i de cinisme que tenen les persones intel·ligents, i que és indispensable. A més, el Sr. Grau té la virtut de fer millors els que estan al seu costat. Això és important, i l'Ajuntament de Terrassa ho perd. Les persones intel·ligents aporten coses, fins i tot des de la discrepància política. A vida en general, i a la vida en concret, hi ha manca de persones intel·ligents, que aporten coses i que fan millors als qui les envolten. Finalment, el Sr. Albert li desitja molta sort.

El Sr. Matilla, en nom del Grup de TeC, no manifesta estrictament un comiat al Sr. Grau, que marxa a Madrid. Aquest és un fet que TeC, internament, valora molt, com a creixement d'una formació que va néixer fa un any. També és quelcom rellevant des d'un punt de vista de ciutat. Que la ciutat hagi comptat amb una persona de vàlua, i que ara encara hi sigui present, tot i que amb una dedicació menor, s'ha de valorar des d'un punt de vista de ciutat. El Sr. Grau ha aportat salsa picant al Ple, una salsa picant que no deixarà de ser-hi present al Ple, per part del Grup de TeC. El Sr. Grau ha fet una mala jugada, perquè si algú torna a tenir la brillant idea de portar una

proposta de resolució sobre símbols, sobre legalitat, aleshores hi haurà un problema. El Sr. Grau sempre s'oferia a defensar la posició al respecte del Grup de TeC. El Sr. Matilla agraeix al Sr. Grau la seva dedicació com a Regidor. Aquest no és un comiat. També dona la benvinguda al Sr. Monterde, que de fet ja estava incorporat al Grup com a coordinador, i que a partir del proper mes formarà part del Ple.

El Sr. Vega posa de manifest que més enllà de les diferències ideològiques o polítiques, sempre es genera una certa complicitat i un contacte humà. El Sr. Grau deixa el Consistori massa aviat. Segurament hagués calgut una mica més de temps per trencar el gel inicial propi del desconeixement. Al capdavant, i malgrat s'evidenciïn les diferències, per sota sempre hi ha una relació humana que amb el temps fructifica. El Sr. Vega desitja al Sr. Grau tota la sort a Madrid.

El Sr. Alcalde també s'hi suma a l'agraïment per la feina feta pel Sr. Grau, pel seu compromís i la seva dedicació durant aquests mesos, que han estat molt intensos. Malgrat la discrepància ideològica, tothom n'ha après quelcom de les seves brillants intervencions. Per a la ciutat serà molt positiu tenir una persona al rovell de l'ou de les decisions. Segur que serà una etapa difícil, però alhora apassionant professionalment pel Sr. Grau, i que porti molt a Terrassa. El Sr. Alcalde dona també la benvinguda al Ple al Sr. Monterde.

L'Ajuntament en Ple pren tot seguit coneixement i dona la seva conformitat al següent escrit:

« Vist l'escrit presentat pel Regidor senyor Marc Grau Solés, en que s'indica que presenta la seva renúncia al càrrec de Regidor de l'Ajuntament de Terrassa, càrrec que ostenta des de la presa de possessió produïda el dia 13 de juny de l'any 2015, per tal que sigui efectiva un cop hagi estat presa en consideració pel Ple Municipal en la propera reunió que celebri.

» Atès que la renúncia s'ha efectuat amb compliment de les disposicions legals que són d'aplicació, i en concret les previstes a la Llei Orgànica i del Règim Electoral General i en el Reglament d'Organització, Funcionament i Règim Jurídic de les Corporacions Locals. I que ha estat complimentat així mateix el que es determina a l'article 34 del Reglament Orgànic Municipal, i 75.7 de la Llei Reguladora de les Bases del Règim Local, pel que fa a la presentació de les pertinents declaracions d'activitats i béns patrimonials, respectivament.

» Vist el que s'indica a la Instrucció de 10 de juliol de 2003, de la Junta Electoral Central, respecte la substitució de càrrecs representatius locals

» Aquesta Alcaldia-Presidència, fent ús de les facultats que té legalment conferides, sotmet a la consideració de l'Excm. Ajuntament en Ple l'adopció dels següents

ACORDS:

PRIMER.- Prendre coneixement de la renúncia a la condició de Regidor d'aquesta Corporació presentada pel senyor MARC GRAU SOLÉS.

SEGON.- Trametre certificació dels presents acords a la Junta Electoral Central, als efectes de procedir a la substitució conforme el que es disposa a la Llei Orgànica del Règim Electoral General, indicant que a judici d'aquesta Corporació, correspon cobrir la vacant al SR.

OSCAR MONTERDE MATEO, atenent l'ordre en el que figura dins la Llista de Candidats presentada per la candidatura TERRASSA EN COMÚ – ENTESA (TeC – E).»

Epígraf 23) PRECS I PREGUNTES

La Sra. Sirvent pregunta sobre el Via Crucis que es celebrar el Divendres Sant al centre de Terrassa, entre les 8 i 9 hores de la tarda, i sobre el volum dels altaveus al carrer. Hi ha hagut queixes en relació a què aquest volum estava molt alt.

El Sr. Alcalde anuncia que traslladarà aquestes queixes a l'organització d'aquest Acte, al Bisbat.

El Sr. Caballero pregunta si s'ha iniciat el procés d'estudi i revisió de T-Blanca per tal de transformar-la en una T-Social, com es va aprovar al mes de desembre. Hi havia un termini de sis mesos per fer-hi, i el Sr. Caballero vol tenir informació sobre aquest estudi d'impacte econòmic. La segona pregunta també té a veure amb un dels acords d'una proposta de resolució aprovada en aquest Ple al mes de gener: què passa amb el procés participatiu per desenvolupar un nou model de seguretat, en el marc del Consell de Seguretat, i perquè no s'ha convocat l'organisme corresponent encara.

El Sr. Emiliano Martínez pregunta en relació a les obres que s'estan duent a terme a la carretera de Montcada, i en concret sobre els motius d'aquestes obres, l'aixecament de voreres i el canvis d'arbres. El Sr. Martínez pregunta quan i com es va prendre la decisió de fer aquests canvis, quin procés participatiu es va realitzar per fer-los, quins costos tenen les obres i la compra d'arbres, i perquè estan les obres aturades en aquests moments.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Xavier Martínez, qui recorda que en una anterior sessió plenària va fer una pregunta sobre la gerència del Parc Audiovisual. El Sr. Aguado va contestar oralment en el Ple passat, tot comentant que, en efecte, s'anava a produir un nou nomenament, però que no hi havia un nom a sobre de la taula; que no sabia, per tant, si seria una persona externa o es faria una promoció interna. El Sr. Martínez afegeix que després ho va preguntar per escrit i avui n'ha rebut la resposta. A la pregunta de si es té constància de què s'hagi presentat alguna persona com a nova o futura gerent a les empreses i al personal del Parc Audiovisual, la resposta per escrit és que no, que en els termes referits a la pregunta no es té constància. Donat que no se sap ben bé què vol dir aquesta resposta, el Sr. Martínez torna a fer la pregunta, de forma concreta i clara: si a dia 24 de febrer, l'actual gerent del Parc Audiovisual va presentar una altra persona com a la nova o futura gerent del Parc, i en cas que sigui així, com li consta al Sr. Martínez, si aquesta presentació comptava amb el vistiplau del Sr. Aguado o si va ser una decisió que la gerent va adoptar per lliure.

El Sr. Matilla pregunta en primer lloc en relació a les preguntes aparegudes recentment respecte a la situació econòmica del Consorci Sanitari, i específicament de l'Hospital de Terrassa. El Sr. Matilla s'adreça específicament al Sr. Alcalde, en tant que membre del Consell de govern en representació de l'Ajuntament, per saber si aquest tema ha estat presentat al Consell de govern, per saber quina ha estat la seva opinió respecte al pla de viabilitat que s'està presentant, i saber quines són les accions que el govern municipal pensa emprendre aquesta situació, entenent que el problema que pugui existir a l'Hospital de Terrassa transcendeix un tema concret i afecta un dels equipaments més importants i cabdals que té la ciutat. El Sr. Matilla afegeix que no li hagués agradat haver de fer la segona pregunta, però ho ha de fer perquè torna a estar relacionada amb els autobusos. La premsa ha tornat a informar de novetats al respecte. Recentment ha aparegut a la premsa que l'equip de govern planteja una propera compra d'un paquet d'autobusos de segona mà.

El Sr. Matilla pregunta amb qui s'està negociant aquesta compra, qui és el propietari o l'empresa a la qual es pretén comprar, en quines condicions es preveu la compra, amb quina tecnologia i en quines prestacions es troben aquests autobusos, i quines garanties hi ha de qualitat i de durabilitat. El Sr. Matilla pregunta també sobre el cost que s'està negociant, així com d'on surt el pressupost per fer aquesta compra tan precipitada, i si s'ha fet el càlcul del què aquesta compra significarà de despesa addicional per a l'Ajuntament, tenint en compte els 6,5 milions que en el seu moment l'Ajuntament i la ciutat han hagut d'assumir per un error en la concessió. Per tant, es pagarà dues vegades per no haver fet els deures com s'haurien hagut de fer en el seu moment.

El Sr. Rodríguez es refereix a uns desperfectes en el paviment d'un carrer de Les Martines. S'ha procedit a la seva reparació. El Sr. Rodríguez té constància de què el Sr. Aguado en té coneixement. El Sr. Rodríguez pregunta si s'ha pres alguna decisió en relació a les infraestructures d'aquest barri, si està previst fer una intervenció més important, en el sentit de la pavimentació dels carrers, que està en un estat força difícil. En segon lloc, el Sr. Rodríguez pregunta per quin motiu el Sr. Alcalde, o algun membre de l'equip de govern, no va ser l'encarregat de retirar el bust del rei, fa un mes, posant així en perill, en el supòsit de què s'hagués comès alguna irregularitat, un treballador municipal.

El Sr. González pregunta en primer lloc a un acord de la Junta de Portaveus, aprovat per unanimitat a iniciativa del Grup de Ciutadans, en referència a les congestions en hores punta del servei de Ferrocarrils de la Generalitat de Catalunya. En aquest acord s'instava a què l'Ajuntament fes algun tipus de gestió per tal solucionar aquestes congestions, negociant amb la presidència dels FGC i avaluar-ne una possible solució. El Sr. González té constància de què el Sr. Alcalde ha tingut alguna trobada amb el president dels FGC, i per això vol saber si li ha traslladat l'esmentada inquietud, i si per part dels FGC s'està avaluant alguna alternativa per pal·liar les congestions. En segon lloc, el Sr. González es refereix a l'Associació de Municipis per la Independència. Consta que l'Audiència Nacional està investigant ajuntaments i representants públics en relació a l'adhesió de diferents entitats municipals a l'AMI. Tenint en compte que demà hi ha una reunió sobre aquest assumpte, convocada per l'ANC, l'AMI, Òmnium Cultural, etc., el Sr. González pregunta si l'Ajuntament de Terrassa ha rebut algun requeriment per part de l'Audiència Nacional en aquest sentit. En segon lloc, si el Sr. Alcalde assistirà a la reunió de demà o, en cas contrari, qui hi assistirà en la seva delegació, com soci de ple dret que, malauradament, és Terrassa.

El Sr. Alcalde informa, en tant que membre del Consell de govern, que s'hi està treballant. El Sr. Alcalde coneix en profunditat els problemes que hi ha hagut. L'Ajuntament de Terrassa, conjuntament amb la presidència i l'equip directiu, va ser qui va treballar per a què hi hagués una auditoria, i que aflouessin tots els problemes que hi poguessin haver, els més de trenta milions d'euros de dèficit. En aquests moments, tot l'equip del Consorci està fent reunions de treball amb CAT Salut, per tal d'intentar trobar una solució. El propi Sr. Alcalde va demanar fa unes setmanes una reunió amb el Conseller, que cal esperar que es produeixi al llarg del mes d'abril, i tancar així el tema amb una solució que passa perquè la Conselleria eixugui aquest dèficit. És evident que també s'hauran de prendre algunes mesures d'ajust. L'Ajuntament sempre ha estat ferm en el sentit de què aquestes mesures, en cap cas, han de passar perquè hi hagi més retallades en els drets dels treballadors i treballadores del Consorci, ni tampoc en detriment de la qualitat dels serveis.

Pren la paraula tot seguit el Sr. Armengol, qui respon al Sr. Caballero sobre l'impacte de la T-Blanca social. S'ha iniciat l'estudi i estava previst parlar-ne a la propera reunió de la Comissió Informativa de Territori i Sostenibilitat.

El Sr. Aguado respon al Sr Rodríguez que, en efecte, es va fer una reparació urgent d'unes anomalies en els paviments de Les Martines. Es manté una relació amb els veïns. Hi ha dèficits en el barri pel que fa a les voreres, i s'està treballant per anar-los solucionant en la mesura de les possibilitats econòmiques, tant de l'Ajuntament com dels propis veïns. Es tracta d'una despesa compartida, com també la problemàtica de la seguretat viària. Aquest és un altre dels problemes que estan a sobre de la taula, per tal de solucionar-los amb el consens dels veïns. En relació als arbres de la carretera de Montcada, el Sr. Aguado s'ofereix a ampliar-li la informació per escrit, perquè no recorda ara la xifra exacta. No obstant això, el Sr. Aguado recorda respecte a la plantació d'aquests arbres, que fins i tot la Diputació de Barcelona n'avalava la seva plantació a les ciutats. Es considerava un arbre nouvingut a les àrees urbanes. Així doncs, es va optar per aquest tipus d'arbrat. El problema va sorgir quan degut a què el subsòl de la carretera de Montcada és molt argilós, ha fet créixer en excés i molt ràpidament les seves arrels, començant a malmetre la vorera, i ocasionant algun inconvenient per als vianants. Si no s'hagués actuat d'aquesta forma immediata, les arrels haurien traspasat fins al asfaltat, ocasionant una despesa encara major per a seva reparació. El Sr. Aguado afegeix que la substitució d'aquest arbrat s'està fent per fases, i es fa per motius de seguretat. El Sr. Aguado facilitarà al Sr. Martínez més dades al respecte. En resposta al Sr. Martínez, el Sr. Aguado anuncia que dirà el mateix que ja va dir en el Ple anterior. Aleshores el Sr. Martínez va preguntar si era cert que s'havia presentat una persona com a gerent del Parc. El Sr. Aguado va respondre que es faria un concurs, i per tant no podia dir si la persona nomenada seria externa o interna. El concurs ja s'ha convocat. Ara el Grup de TeC ha estat dient durant tot aquests dies que el Sr. Aguado menteix. Això és molt poc seriós. El concurs està convocat, i no s'ha convocat perquè el Grup de TeC hagués fet aquella pregunta, sinó perquè estava previst canviar la gerència. Així ho va dir el propi Sr. Aguado en el Ple anterior. Aquest és un projecte compartit amb la Generalitat de Catalunya. La Generalitat està fent uns canvis de direccions generals. L'Ajuntament havia fet prèvia consulta amb la Direcció General del canvi de gerència, però s'ha produït el canvi, i ha esperat a consensuar amb la nova direcció l'evolució de les característiques de les bases del concurs, així com el tribunal que finalment ha de decidir. Estava programat que el Consell d'administració del 12 d'abril per prendre la decisió sobre aquest tema, però els canvis ho faran endarrerir. En tot cas, és el Consell d'administració qui prendrà la decisió. El Sr. Aguado afegeix que no accepta que li diguin mentider. Políticament es podria arribar a dir que ha pogut faltar a la veritat, degut a una interpretació. Però el Ple es mou per propostes de resolució escrites, per dictàmens, per dictàmens, per Decrets, per textos amb negre sobre blanc. Si el Sr. Martínez vol fer responsable al Sr. Aguado d'una conversa de treballadors, s'equivoca. El Sr. Aguado no ho sap, no hi era, i li pregunta al Sr. Martínez si hi era. El Sr. Aguado demana seriositat, de documents on les coses estiguin escrites negre sobre blanc. De les converses entre treballadors, i de les interpretacions, el Sr. Aguado no se'n fa responsable, perquè no hi era present a la conversa, encara que sembla que el Sr. Martínez sí.

El Sr. Armengol respon al Sr. Matilla en relació a la notícia apareguda al Diari de Terrassa. És veritat que hi ha previstes una sèrie d'inversions a les instal·lacions de TMESA, que estava previst presentar-les al Ple d'abril o de maig. Encara no està tancat. Primer, en tot cas, hauria de passar per Comissió Informativa, on s'informaria i es debatria sobre el tema, com sobre qualsevol altra qüestió. A banda de la filtració a la premsa, a la Comissió es donarà la informació acurada i detallada al respecte. Pel que fa a la freqüència dels trens dels FGC, el Sr. Armengol informa que s'ha traslladat tant al Conseller Josep Rull, com al Sr. Ricard Font, Secretari del Departament. Se li va traslladar la demanda ciutadana de què estudiessin la possibilitat d'augmentar la freqüència. Van dir que ho estudiarien. Tot i així, van advertir que tècnicament és complicat. Sant Cugat és un encreuament on conflueixen les línies de Terrassa i de Sabadell, i això condiciona la possibilitat d'augment de combois.

El Sr. Vega es refereix a la pregunta formulada pel Sr. González sobre la retirada del bust del rei. Normalment, en tot allò que fa referència al mobiliari de la sala de Plens, els encarregats són els agutzils de la casa són els qui fan la feina. El Sr. Vega afegeix, respecte una altra pregunta, que de moment l'Ajuntament no ha rebut cap requeriment de l'Audiència Nacional.

El Sr. Alcalde anuncia que la resta de preguntes seran contestades per escrit.

I no havent-hi cap més assumpte que tractar, quan manquen cinc minuts per a les dotze de la nit del dia de la data, per part de la Presidència s'aixeca la sessió, de la qual s'estén la present Acta, que com a Secretari ***CERTIFICO***.